florin piersic jr

opere cumplite

volumul unu

book
HUMANITAS

opere cumplite

volumul unu

Florin Piersic jr este absolvent al Academiei de Teatru și Film, Secția actorie, promoția 1991.

În 1999 traduce din limba franceză romanul **Omul sentimental** de Javier Marías, dar cartea nu este publicată din lipsa unui traducător de limbă spaniolă care să confrunte traducerea lui Piersic jr cu originalul lui Marías.

Începe să traducă din limba engleză piese de teatru contemporan, parte din ele fiind produse în regim independent. One-man-show-ul **Sex, Drugs, Rock&Roll** de Eric Bogosian deschide calea teatrului independent în România, iar Piersic jr primește Premiul pentru Cel mai bun actor al anului 2002 la Gala UNITER.

În 2004, creează casa de producție Artificial Horizon; este scenarist, regizor și producător pentru filme de scurtmetraj (**Advertising** - premiul special al juriului la Festivalul Alternative, Târgu Mureș, 2004), precum și lungmetraje (**Fix Alert** - premiul special al juriului la B-Est Film Festival, București, 2005; premiu pentru debut la Premiile UCIN, 2006; **Eminescu vs Eminem**).

Din 2006 începe să colaboreze ca traducător din limba engleză pentru revista *FHM*, iar mai apoi, ca editorialist pentru revistele *Eva*, *24-FUN*, *HBO*, *The One*, *Max*.

În 2008-2009, lucrează ca actor pentru producțiile cinematografice **Călătoria lui Gruber** (regia Radu Gabrea), **Contratimp 2** (regia Jesús del Cerro), **Bibliotheque Pascal** (regia Hajdú Szabolcs), **Town Creek** (regia Joel Schumacher) și **Youth Without Youth** (regia Francis Ford Coppola).

În prezent, Florin Piersic jr se află în faza de preproducție pentru lungmetrajul **Nimic Despre Dragoste**, la care semnează scenariul și regia.

În volumul de față se regăsesc texte publicate în revista *Eva* (**Rătăcit printre femei**), revista *Max* (**Ficțiuni reale**), *24-FUN* (**Cum am ajuns miliardar**), precum și texte inedite.

florin piersic jr

opere cumplite

volumul unu

cu ilustrații de
ioana alexandra diaconu

HUMANITAS
BUCUREȘTI

Ilustraţii: Ioana Alexandra Diaconu
Redactor: Lidia Bodea
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corectori: Marieva Ionescu, Anca Drăghici
DTP: Florina Vasiliu, Dan Dulgheru

ISBN 978-973-50-4038-3 (pdf)

EDITURA HUMANITAS
Piaţa Presei Libere 1, 013701 Bucureşti, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0372.743.382; 0723.684.194

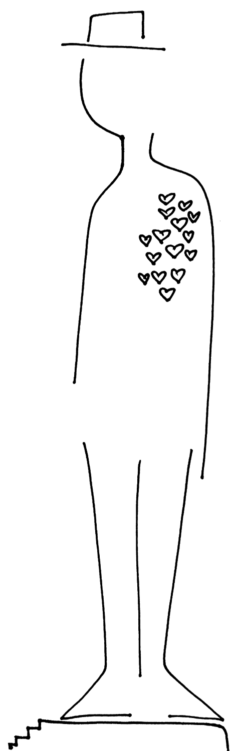
pentru smaranda
muză și înger

we are the dead life
locked in dogfights
lost in disbelief

justin currie
stone cold sober

moartea lui casanova

casanova iese ca o furtună din palat și trece prin grădina de trandafiri. parfumul florilor îl amețește puțin. se oprește o clipă și se clatină pe picioare. apoi imaginea țigăncii i se formează în creier și i se proiectează pe retină. țiganca nu miroase deloc a trandafiri. memoria lui scotocește fulgerător printre sute și mii de sexuri feminine umede și reușește să identifice sexul țigăncii și să-i reconstituie aroma. țiganca miroase a fructe tăvălite prin țărână și miere. casanova revine abrupt din reverie și pornește mai departe și pe fața lui se citește disperarea. trebuie. trebuie. trebuie s-o găsesc. trebuie. trebuie. casanova aleargă pe câmp și ajunge la marginea pădurii. vede urmele focului pe care l-au făcut țiganii în noaptea trecută. în rest liniște. nimeni. un țăran trece temător pe lângă casanova. îl privește cu respect și umilință și-și strânge coasa-n mâini. casanova nu-l vede. casanova e furibund. brusc sesizează prezența țăranului și face câțiva pași până la el și-l apucă de

guler și în secunda următoare îl îmbrățișează de-a binelea pentru că se agață cu disperare de țăran ca să nu cadă și picioarele i s-au muiat de tot și inima îi pulsează dureros valuri de sânge fierbinte și de-abia poate să îngaime la urechea țăranului. unde sunt țiganii. unde-au plecat. țăranul începe să tremure și el și lasă să-i cadă coasa din mână ca să nu-l rănească pe boier și nu știe ce să răspundă și simte că viața lui e în mare pericol și simte că viața lui atârnă de răspunsul care-i va ieși pe gură și țăranul nu știe să mintă pentru că n-a crescut la palat și-atunci brusc începe să plângă și cade-n genunchi în fața lui casanova și geme încet îndură-te de mine boierule nu mă omorî boierule am copii acasă boierule și casanova își simte inima dureroasă și tâmplele zvâcninde și-și bălăbăne mâinile în aer dar nu mai găsește nici un punct de sprijin pentru că țăranul a-ngenuncheat și se agață cu disperare de cizmele lui și-atunci casanova se prăbușește fără vlagă și-și pierde cunoștința. țăranul stă o clipă nedumerit și apoi își face câteva cruci și-l ridică-n brațe pe casanova. iar casanova atârnă greu pentru că e un bărbat în toată puterea cuvântului. un bărbat care atârnă în brațele țăranului ca o păpușă dezarticulată. țăranul își cară povara până la palat și acolo toate slugile îi ies în cale și-l apucă pe casanova cel inconștient de brațe și de picioare și-l duc în

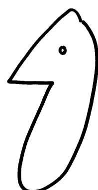
palat. și țăranul e luat de valul de argați și intră cu opincile lui murdare pe luciul marmurei din sălile palatului dar nimeni nu are timp să observe sacrilegiul și blasfemia pentru că toată suflarea e speriată de starea lui casanova pe care l-au lungit deja pe un pat cu așternuturi de mătase. și țăranul își frânge mâinile și nu-și poate lua ochii de la boier și țăranul își dă seama că boierul e grav bolnav și-n clipa următoare casanova deschide puțin ochii și-l zărește pe țăran și degetul lui arătător se ridică încet și țintește ca o acuză mută spre țăran și atunci toate privirile slugilor se întorc spre cel la care arată degetul și țăranul se uită cu groază la fețele încruntate care-l fixează și din gură îi cad cuvintele nu eu. nu eu. eu nu i-am făcut nimic. și acum iată că degetul se încovoaie și-i face semn să se apropie. țăranul șovăie și apoi merge spre pat ca un miel la tăiere. s-a făcut liniște și slugile se uită mirate la țăranul care îngenunchează lângă patul boierului. casanova simte că moare și știe că moare și ochii lui se umezesc brusc la gândul că va părăsi această lume fără să mai simtă aroma de fructe tăvălite prin țărână și miere. și casanova își întoarce încet capul spre țăran și deschide gura și rostește încet și rar. găsește-o. găsește-o și spune-i că n-am mai putut să respir fără să-i simt respirația. spune-i că am băut din izvorul dintre picioarele ei și că acum apa nu-mi mai

ajunge. spune-i că mâinile mele nu mai pot atinge nimic din ceea ce nu e ea. spune-i că limba mea s-a uscat în așteptarea cărnii ei care n-a mai venit. spune-i că transpirația ei a curs în mine și mi-a lăsat cicatrici în vene. spune-i. casanova întoarce capul spre slugile lui. dați-i un cal. apoi închide ochii și o lacrimă mare cât o boabă de strugure i se prelinge de la colțul ochiului până în ureche. țăranul se uită la boier și-și frânge mâinile. nu știe ce să facă. un servitor îi face semn să-l urmeze. țăranul iese din camera în care casanova moare și în dreptul ușii se mai întoarce o dată ca să-l privească pe omul bolnav de dragoste. brusc casanova inspiră adânc și toate slugile rămân nemișcate și-și ațintesc ochii asupra lui și toți știu ce înseamnă asta și mâinile lui casanova strâng așternuturile de mătase albă și sângele fuge din mâinile care strâng așternuturile și mâinile se fac albe ca așternuturile și apoi trupul lui casanova se liniștește și mâinile slăbesc strânsoarea și spiritul lui casanova se ridică din trup și-și ia zborul afară din palat și traversează amețitor câmpii și dealuri cu păduri și planează razant deasupra căruței cu coviltir și se așază indiferent lângă țigancă. țiganca simte vântul care s-a iscat de nicăieri și care i-a răvășit părul. stă pe vine la trei pași de căruță și face pipi. casanova o privește cu un zâmbet înțelegător și o lasă să termine

ce a început. iar apoi se străduiește să-i prindă privirea și nu reușește și-și dă seama că e-n van așa că dă din umeri și se gândește asta e. eu tot o să-i spun ce am de spus. și casanova își drege vocea și-i spune țigăncii. vezi că o să te caute un mesager din partea mea. să nu crezi ce-o să-ți spună. sunt doar cuvinte potrivite pe care le folosesc de obicei ca să sucesc capul femeilor slabe de înger.

câine de viață

io stau la etaju șapte. și la geamu meu de la bucătărie io văd un teren vilan. sau viran. sau cum mă-sa-i zice că io nu le prea am p-astea. adică-i un teren pe care nu e nimica. și mă tot obsedează gându că mâine poimâine o să vină ăștia cu buldozere și macarale și-o să-mi facă viața un chin. nu știu simt io așa senzația asta că n-o să mai fie liniște prea multă vreme. noaptea stau și mă uit pe geam și-ascult cum latră câinii. ăsta e singuru motiv care mă face să mă bucur că o să vină ăia cu buldozerele. că sigur poate-o să omoare toți câinii și-o să am și io liniște. adică uite că tot n-o să am liniște c-o să facă ăia balamuc până termină cu șantieru. hîm. uite io acuma mi-am dat seama că io oricum o-ntorc tot prost pică. adică tot pe partea necâștigătoare. io asta fac ca să mă calmez. mă uit pe geam și mă prefac că uit că latră câinii și mă uit la blocurile de departe. și e un bloc care-i mai nou că se vede că l-au făcut acuma că are tencuiala mai nouă așa. și ăla care l-a făcut s-a lăcomit rău nesimțitu că l-a

ridicat pe cinci etaje cu tot cu mansardă cu acoperiș cu țigle. și la blocu ăsta noaptea nu e lumini sau așa. e numa-ntuneric beznă. și numa sus la mansardă e decât un bec care arde. un bec roșu. adică sigur e-o lampă roșie fincă lumina aia roșie e-așa caldă cumva și e singuru lucru care mă face pe mine să mă uit la el în tot ce-i pîn jur. și io-mi închipui așa că acolo la lumina aia roșie e-un fel de bordel sau așa ca-n filme-așa. io cred că acolo e-o femeie foarte tânără și frumoasă care-nvârte bărbații pe degete. uite-așa. uite-așa face uite-așa. finc-așa-mi place mie să-mi închipui io. și uneori mă supăr că n-am și io o lunetă d-aia cu care se uită ăia la stele să mă uit și io mai de-aproape s-o văd

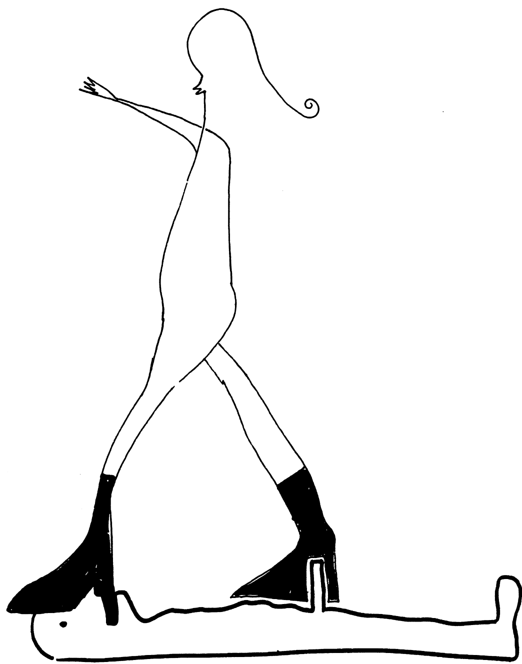
pă femeia asta. și io știu că femeia asta ea poate că nici nu-i acolo că poate c-o fi plecat sau poate doarme fincă lumina aia arde numa noaptea sau poate că și ziua numa că ziua nu se vede fincă asta-i o lampă cu lumină mai slabă așa cam la douășcinci de vați. poate c-o fi doar o lumină pusă-așa mai la derută așa ca să mă holbez io noaptea la ea. poate că omu care stă acolo știe că io mă uit în fiecare noapte în casa aia și aprinde lumina doar ca să am io la ce să mă uit. și blocu ăsta e foarte departe de geamu meu adică io cred că-i la vun kilometru sau așa că daia nu pot io să văz decât lumina asta roșie care-i foarte slabă așa și parcă din ce în ce mai slabă că parcă pâlpâie-așa și io când mă trezesc dimineața pe scaunul din bucătărie atuncea io-mi dau seama c-am adormit acolo cu ochii la lumina aia. și dup-aia mă duc și io-n treburile mele și-aștept toată ziua să se facă iar seară ca să mă uit iar pe geam și să văd lumina aia. fincă io știu că o să vină o zi când o s-o văd la geam pe femeia aia și ea o să-mi facă cu mâna și io o să cobor din bloc și-o să merg pe terenul ăsta vilan sau cum îi zice și io am deja pe holul de la casa mea un băț să mă apăr de câini și-o să iau și bățu ăsta cu mine și-o să merg până la casa aia și poate că sigur o să fie portar care-o să-mi zică să urc la etajul cinci și să merg la mansardă și-acolo femeia asta care e-așa superbă o să m-aștepte numa pe mine și-o să intru la ea-n casă și-o

să văd lampa roșie și-atuncea io o să știu unde sunt și femeia o să mă lase să stau jos pe o canapea moale și mare și-o să mă lase să mă uit la ea cât o să vreau io. și io știu că n-o să mai latre câinii sau cel puțin că n-o să-i mai aud io.

plastic

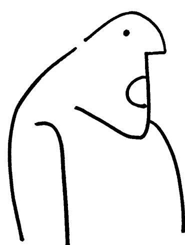
un tip de plastic și o tipă de plastic pregătesc un crăciun de plastic. în dimineața de ajun își beau cafeaua și coboară în garajul de plastic. acolo sunt două mașini de plastic. ea se suie în mini cooperul de plastic. el se suie în mercedesul de plastic. ea pleacă la banca de plastic unde e account manager. el pleacă la bursa de plastic unde e broker. amândoi intră în același timp în birourile lor de plastic și comunică pe messenger. ai ajuns iubito. da iubitule. o zi bună iubito. și ție iubitule. apoi el verifică niște cotații în timp ce ea verifică alte cotații. el își cheamă secretara de plastic. ea își cheamă asistentul de plastic. amândoi în același timp alcătuiesc agenda zilei. agendă de piele veritabilă. la prânz amândoi coboară la restaurantul de plastic din apropiere. el mănâncă un mușchi de vită de plastic și bea o bere fără alcool. ea mănâncă o salată cu legume fierte la abur în pungi de plastic și bea o apă plată în care plutește o felie de lămâie de plastic. el cere un espresso într-o ceașcă de porțelan din plastic. își aprinde

o țigară și face câteva cercuri de fum din plastic. vede un bătrân care intră în local și se așază la masa alăturată. el îl recunoaște. e un prosper om de plastic. așa că îi complimentează costumul versace din plastic. amândoi schimbă câteva cuvinte din plastic. apoi schimbă cărți de vizită plastifiate. bătrânul din plastic rămâne să mănânce o cremă de ciuperci veritabile iar tipul pleacă. intră într-un magazin cu totul și cu totul din plastic. acolo cumpără un ceas mic de plastic aurit pe care vânzătoarea îl împachetează cu grijă într-o hârtie aurită de plastic. el pleacă spre birou cu cadoul într-o pungă-cadou. în acest timp ea a terminat de sorbit apa plată. lasă lămâia de plastic în pahar și pleacă spre birou. comunică amândoi pe messenger. tocmai am venit de la masă iubito. și eu la fel iubitule. o după amiază cât mai plăcută iubito. și ție iubitule. amândoi își scot celularele din titan și scriu următorul sms. să aveți un crăciun fericit și tot ce doriți să se împlinească. cu drag. familia plastic. apoi amândoi selectează opțiunea trimite la toată agenda și apasă butonul send. el iese din birou și merge la toaleta din plastic. evacuează rămășițele cinei de aseară și se întoarce la birou. pe drum se întâlnește cu șeful lui care are o cravată de mătase din plastic. șeful îi spune că a primit sms-ul și-i mulțumește pentru gânduri bune. apoi șeful îi laudă pantofii. el îi spune șefului sărbători

fericite. șeful îl bate pe umăr cu o mână de plastic. el merge în birou și deschide laptopul de plastic. navighează pe internet și accesează câteva site-uri porno. femei de carne cu spume la gură îl privesc printre ochii întredeschiși. în acest timp ea stabilește cursul euro pentru ziua de douăzeci și cinci decembrie. la ora cinci fix el și ea ies din birourile lor. mai mulți oameni de plastic îi salută respectuos. amândoi se urcă în mașinile lor și demarează lin. el parchează în fața unui bloc nou de plastic în timp ce ea oprește în fața unui magazin nou de plastic. în timp ce ea îi cumpără lui un ceas aurit cu plastic el își pune un prezervativ de latex și face sex trei minute cu o amantă de gips carton. ea cere vânzătoarei o pungă-cadou în timp ce el se spală și se șterge cu un kleenex din hârtie reciclată. amândoi merg la mașinile lor și conduc spre casă. el deschide ușa garajului cu o telecomandă de plastic în timp ce ea ajunge cu mașina în spatele lui. amândoi parchează mașinile. el iese din mașină și observă o zgârietură microscopică pe aripa spate dreapta. îi spune ei stai liniștită dragă doar nu o să ne strice crăciunul un amănunt. amândoi intră în casă. el bagă în priză beculețele de plastic din bradul de plastic calitatea întâi. ea pune un disc de plastic în audio sistemul de plastic cinci plus unu. masa e gata. femeia care a făcut menajul a pregătit tot. amândoi mănâncă lent

și atent. în tăcere. numai colindul de plastic se aude încet din cele cinci boxe ascunse în pereții de rigips. amândoi termină de mâncat. amândoi se ridică și se așază pe canapeaua din piele de plastic. ciocnesc o cupă de cristal din plastic cu șampanie veuve cliquot. el îi spune ei crăciun fericit iubita mea. ea îi spune lui crăciun fericit iubitul meu. el îi dă ei punga-cadou și ea îi dă lui punga-cadou. amândoi deschid pungile-cadou. amândoi zâmbesc cu dinți de porțelan. el deschide brusc televizorul și spune hai să ne uităm la ceva drăguț. pe ecran apare un copil de culoare pe capul căruia au poposit trei muște. amândoi îi zâmbesc copilului. copilul se uită fix la ei și le face cu mâna.

băiat de băiat de tătuț

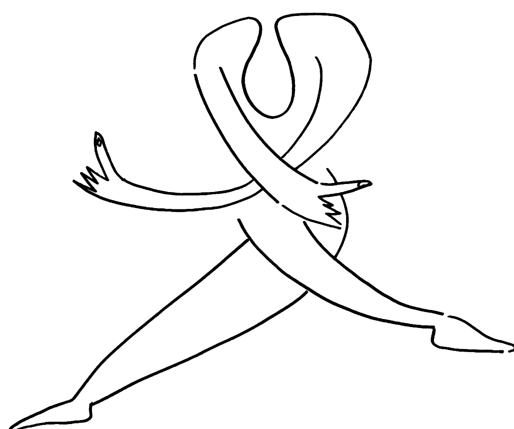
ios băiat dăscurcăreț. și tătuțu meu a fost dăscurcăreț. dîntodeauna. a cumpărat la un preț șa vândut dublu. sau triplu. sau dă cinci ori prețu dă pornire. dăpinde cum bătea vântu. și dă unde. d-asta păntru mine n-a fost măcar nici o zin care să nam ce pune pă masă. faza asta cu pusu pă masă ie mai mult așea o iecspresie. cașea zice sărmanu. io orcum frigideru d-acasă îl țin mai mult dă fiță fincă io crăp doar pă la locale dă lux. în frigider am doar câteva sticle dă beiliz ca să le fac praf pă pipițe cân le-aduc la minen penthaus sămi vadă linia beng și olufsăn. acuma tocma am vorbit cu tătuțu. ierea cam șucărit că a vândut nește bucăți dă rromânie numa că na răușit să scoată pă ele dăcât dublu șun pic. io dăja-l simt pă tătuțu cân nu ien apele lui. las că să bagă el un pic în pișină șii trece. cacolo să simte el cel mai în apele lui. iam zis căl scot poimâine la un șprițan ca să nu mai pună la inimă toate nimicurile. că mâine nu pot cam program. ia uite. am mesaji. gieme

o gajică dîntr-un pornac dă mi lam comandat pă amazon. așa face ringtonu pă celularu meu cu leptop cân îmi vine mesaji. ia să văz ce scrie. sun neşte tovarrăşi dai mei care cică că să ne dăm mâine cu ateveurile. miştoc. mai am şaltă treabă mâine numa căi mai pă seară. tre să mă văz cu neşte ciumecarri d-a pus mâna pă neşte pipiţe dăpendente dă coca. le dăm puţin pă la nas şi le facem muci. şi dupaia le-ntoarcem pă toate părţile. acuma tre să mă fac freş că mă duc şi io la-nviere. e cul la biserică. că stau şi io un sfer dă oră şi dupaia tre să merg la vo patru bairrame dă fiţoşi. unu şa făcut dîscotecă daia cu lasăre. o să fie futere. hai doamne-ajută.

dreaming fighter

metroul fuge ca dementul și eu ascult foo fighters în căști. nu bat ritmul și nu fac urât cu toate că dave grohl îmi urlă extrem de tare-n urechi. mă uit într-un punct fix dar îi simt cu privirea periferică pe toți ăștia din jur. îl simt și pe moșul ăla care se uită la firul de la mp3-player care-mi coboară între sâni. îl țin acolo ca să nu mi-l smulgă vreun aurolac. nu mă uit la moș dar îl simt cum fixează butonul de volum agățat de fir. ca și cum ar fi interesat de tehnica modernă. sanchi. încep să mă răzbun pe moș și-mi închipui cum metroul explodează și tone de fier scrâșnesc îndoindu-se și lovindu-se de pereții care se surpă și moșul cade-n genunchi și tremură și se roagă să mai trăiască o zi sau două și o mie de scântei sar din țevile pline de fire electrice care se scurtcircuitează și fac bzz bzz bzz. exact ca-n filmele lui bruce willis. eu capăt super-puteri așa că tot cataclismul ăsta nu mă afectează câtuși de puțin. un câmp electromagnetic purpuriu mă protejează de toate cioburile care sar din geamuri și de toate obiectele contondente care vor să

mă lovească. dave grohl urlă. metroul încetinește lin și după aia frânează. brusc. chiar foarte brusc din moment ce trebuie să mă agăț tare de bara verticală ca să n-o iau la vale și să mă-mbrățișez cu moșul. metroul se oprește în mijlocul tunelului. se sting luminile. se aprind cele de siguranță. trec vreo zece minute. poate mai mult. mi-am oprit mp3-playerul. nu mai reușesc să gândesc nimic. pur și simplu stau statuie și-mi dau seama că nu vreau să mor. în nici un caz nu vreau să mor într-un tunel de metrou. lângă un moș libidinos. e absurd. mai degrabă mă arunc cu mașina de pe o stâncă din marile canioane. îmi vine în minte uma thurman în coșciug îngropată de vie. în lumina asta chioară fața moșului e și mai zbârcită. gata. hai. pornește-odată. nu-mi place nu mă amuz și vreau să ies din subteran și să fiu vie. vreau să mă duc la mare la vară și să nu mai fie ca în vara asta când apa a fost prea rece ca să intri-n ea și prin vamă au trecut hoarde de golănei din pantelimon care strigau la noi că suntem scârboși fiindcă stăm pe plajă în curu gol și când m-am certat și m-am plictisit cu el mai mult decât m-am simțit bine și am făcut sex și ne-am ținut de mână și ne-am luat în brațe și ne-am șoptit cât de mult. vreau să mă îndrăgostesc încă o dată poate de altcineva poate fără atâtea bagaje care trebuiesc mutate în casă nouă poate cu mai multă patimă și mai puțin bun simț poate din nou cu nopți în care uiți să dormi și după

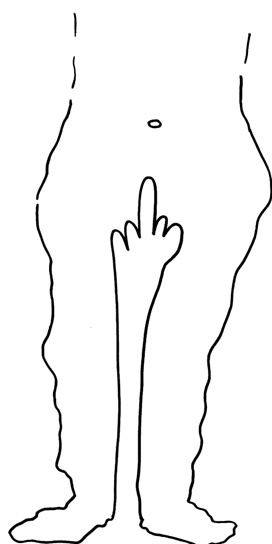

ce-ai obosit stai de vorbă sau nu unul în brațele celuilalt mirosindu-i și mirosindu-ți pielea proaspăt nedată cu parfum. vreau să găsesc o scurtătură prin viață alta decât șase din patrușnouă sau babalâcul plin de bani pentru că vreau să mă bucur de viață înainte să îmbătrânesc și să ajung ca moșul ăsta căruia îi iese un ziar din buzunar. vreau să mă plimb prin oraș complet aiurea poate chiar prin ploaie poate chiar fără să mă mai întorc vreodată acasă. cum ar fi asta. să nu mă mai întorc acasă niciodată. i-aș nenoroci pe mama și pe tata. mama și tata. care m-au ținut acum douășcinci de ani în brațe și mi-au făcut băiță. lor le-aș da un telefon înainte să dispar. dar n-am idee unde o să dispar. unde o să plec. dacă vreau să trec granița trebuie să trec pe-acasă să-mi iau pașaportul. sau măcar buletinul. aș putea să fac curat un timp la o familie de spanioli sau să îngrijesc de copilul unor nemți. sau aș putea să merg la gară și să mă sui în primul tren și să merg un timp fără bilet și să se deschidă ușa compartimentului și în loc să apară nașul să apară ethan hawke despre care am auzit că merge incognito uneori adică se îmbracă așa ca un tip oarecare și pleacă unde vede cu ochii. mi-a venit în cap ethan hawke pentru că m-am gândit mai devreme la uma. dar uma e-n sicriul ăla așa că n-are cum să vadă că mă dau la fostul ei soț. pe care-l fac să se îndrăgostească de mine. și trăim fericiți vreun an și după aia el pleacă de unul singur într-o

călătorie iar eu îl tot aștept de pomană. și-atuncea deschid sertarul în care ethan își ține banii de buzunar și-mi fac mâna greblă și după aia mă duc la aeroport și-mi iau bilet la primul avion și mă întorc în românia și mă duc la ai mei acasă și sun la ușă și ai mei deschid și uite cum le dau lacrimile când mă văd și mama mă strânge în brațe și mă pipăie toată ca să se asigure că sunt din carne și că sunt întreagă. și a doua zi ies pe-afară și respir aerul poluat și mă mir că au mai făcut un zgârie nori de opt etaje taman unde nu mă așteptam și după aia intru sub pământ și mă plimb cu metroul ăsta în care tocmai s-au aprins luminile și care s-a pus în mișcare. dau drumul la mp3-player. mă uit la moș și-i zâmbesc. sunt vie. foo fighters rules.

regele junglei (bizonul)

semaforul e pe roșu și toate rablele găinarilor ăstora care-și mănâncă de sub unghie stau cuminți și-așteaptă să se-nverzească. eu vin tare din urmă cu merțu meu adevărat și mă-nscriu pe un culoar gol ca să trec cu tupeu. o babă tocmai traversează agale și n-am cum s-o mai evit fără să mă răstorn. nu-mi stric vopseaua. o acroșez pe babă cu nonșalanță. baba plutește prin aer și plonjează cu nasu-n asfalt. mare șmen. gonesc ca să văd în câte secunde ajung la două sute la oră. să-mi trag palme. iar semafor. hai să opresc scrâșnind ca să-i trezesc pe amărâții din cocioabele de p-aici. un aurolac îmi vine la parbriz să-mi jegoșească termopanele. scot pistolu cu gaze lacrimogene și-l împușc în meclă. cade pe spate și horcăie. sper că n-a sărit vreo moleculă din el pe merțanu meu. verde. hai că sunt primu. s-a pus verde și la trei kilometri mai încolo. cică semafoare sincronizate. căcamaș pă ele. apăs pedala la greu și-n șase secunde prind și verdele ăsta.

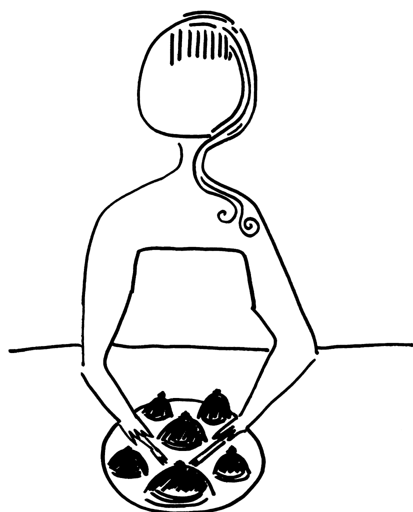

căcănarii din spatele meu abia se târăsc. nino nino. poliția. m-au bunghit. trag pe dreapta. gaboru vine la mașină. cică mă roagă frumos să cobor. îl scuip în freză și-l orbesc cu șprei paralizant. demarez într-un nor de praf. până se dezmeticește el sunt departe. na. uite c-am ajuns acasă. bip bip. deschid garaju. mare invenție telecomanda. intru și mă duc la frigider. scot oala cu icre negre și-mi pun cu polonicu pe-o baghetă crocantă. bag sub nas și mestec și-nghit. cu mâna stângă țin bagheta din care curg icre pe marmura de pe jos. cu mâna dreaptă îmi ridic bluza și mă scarpin pe părul de pe burtă. merg cu mâna mai sus și ating cristosul de două sute de grame care-mi încovoaie gâtul. mă simt bine. cred c-o să ies un pic să agăț două curve. am chef să dau o muie. mișto viață am.

foame post coitum

tocmai ce ați terminat de făcut amorul și n-ați stat mult la reveneală și lui îi e foame și chiar și ție ți-e foame de ce nu știu poate că te-a extenuat rău omul sau poate doar fincă ai uitat să mănânci ceva azi și e simplu să suni la o pizzerie dar ce te faci că e două noaptea și toate pizzeriile dorm așa că pui mâna și improvizezi mai întâi te uiți în frigider și vezi că e aproape gol bun te uiți în dulap și scoți două farfurii pătrate imaculate dacă ai o frunză de salată te-ai scos o pui ornament pe farfurie și jumătate din problemă e rezolvată acuma hai să vedem ce pui lângă frunza aia amărâtă căzută de pe sexul evei eu aș sugera să strecori un homar sau o stridie proaspăt pescuită dar mai mult ca sigur că ai uitat să treci prin piață azi așa că ne-ntoarcem la cruda realitate ce ai acolo în frigiderul ăla păi două ouă o conservă de ton ia sapă tu și vezi dacă nu-i un borcan cu capere pe undeva și poate că în cămară se ascunde și o conservă de porumb pâine ai nu nu-i nimic oricum nu-ți trebuie poate găsești vreo uscăciune de-aia care durează o lună

de-aia plină de fibre acuma agită-te nu scoate mixerul că n-ai ce face cu el mai mult murdărești ba mai faci și zgomot degeaba lasă-le toate pe masă și caută o lumânare la lumina lumânării toate par mai gustoase halal gospodină n-ai șorț păi nu există gospodină fără șorț pune-ți șorțul dar vezi să nu mai ai altceva pe dedesubt că nu dă bine sper că ți-ai făcut exercițiile pentru fesieri o să trebuiască să-i întorci de câteva ori spatele până e papa gata dar asta e o delicatesă care face parte din meniu nu nu nu lasă trusa de machiaj pierzi timpul cu prostii și ce dacă s-a scurs rimelul pe față nu contează ai altă treabă acum în spatele tău e un om de grotă căruia îi e foame dacă nu-l liniștești rapid pleacă și-și caută altă grotă bun hai să vedem ce faci cu toate productele alea pe care le-ai înșirat pe masă păi io de unde să știu ce-s bucătar n-am idee folosește-ți și tu puțin imaginația bagă-le una-ntr-alta vezi cum se pupă reciproc nu sta de pomană improvizează vezi că ți-a căzut o unghie falsă în amestecul ăla incert hai mișcă-te odată da ai farmec nu-ți face probleme ești prea cerebrală uită prostiile pe care le-ai citit în revistele cu poze sau în cărțile alea șmechere ăia sunt niște afaceriști care ți-au luat banii și te-au lăsat să te descurci pe cont propriu e momentul să te lași dusă de val de val kilmer bineînțeles nu te-ntoarce lasă-l pe om de grotă să vină să observe ce faci ține-l un pic în șah nu te speria că n-o să râgâie acum n-are

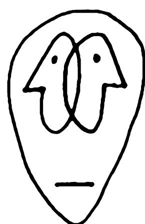
cum e cu burta goală nu nu te opri nu e cel mai bun prilej să-i ceri vreun sfat culinar și-așa om de grotă nu știe nimic unul din cei doi neuroni i s-a potolit după ce a făcut sex acuma îi urlă celălalt în ureche vreau mâncare vreau mâncare nu te juca prea mult nu-l lăsa să aștepte e riscant hai fă un efort și inventează o bucată de carne ce-i ăla mezel nu-i bun aruncă-l e expirat pute o să-și dea seama da știu că ar mânca orice dar nu merită să riști de fapt n-o să-și dea seama acuma ci mai târziu când o să stea pe budă și o să te-njure așa că aruncă împuțiciunea aia la gunoi hai să te văd cum inventezi o bucată de carne ca să-i pui sub nas ia vezi în congelator nu nu te mai uita durează până o bagi la defrost mai bine fugi până în cămară și vezi dacă nu mai ai o conservă ceva e bun și pateu ce-ai găsit acolo mâncare pentru cățel e sigilată da bun înseamnă că-i ok da poți s-o folosești dar pe șestache ca să nu vadă om de grotă ce-i pui în farfurie la chestii de-astea e sensibil n-o să recunoască niciodată că e un animal ce zic io un câine e mai sensibil decât el dar tu nu-i spune treaba asta că nu-i convine bun acuma amestecă și tu carnea aia sau ce-o fi cu oțet cu maglavais cu ce mai găsești pune puțină dragoste și-ți iese nu te speria vezi că ai transpirat un pic știu te-am cam hăituit dar ce să-ți fac ai vrut dragoste acuma descurcă-te hai că ești fată mare mă rog vorba vine vezi nu uita frunza aia de salată e vital amănuntul ăsta

frunza aia arată foarte vulnerabilă pe retina lui om de grotă e praf în ochi dar funcționează hai că ești aproape gata sper că ai pahare de vin cum de care de-alea tip balon doar nu vrei să bei ca ghertoienii din borcane de muștar ia vezi unde-i vinul nu mă interesează îl găsești hai mai repede e un motiv bun pentru om de grotă să nu se mai suie la volan după aia dă-i să desfacă el sticla ca să-ți arate cât de ușor o desface și cum îi joacă mușchii și alea alea bun hai că ești tare te-ai descurcat așază-te uită-te în ochii lui ești incredibilă unde vezi tu blândețe în privirea aia a lui de cro magnon mă rog tu știi mai bine probabil că au femeile prea multă imaginație hai poftă bună.

definiții explicite

nu-mi place cum miros oamenii dimineața. le pute gura de la carii și au transpirația grea. ia uite-o pe mihaela rădulescu-n pielea goală. cum de nu-i e frig pe canceru ăsta. mai bine stau jos că mai am șapte stații pân la fabrică. ce-i asta. o carte. a uitat unu o carte-n troleu. ce groasă e. are coperțile tari. ia uite ce scrie pe copertă. cică dex. cu litere mari. gata m-am prins. ăsta-i dicționar. carte de-aia de explică cuvintele și ce-nseamnă ele. ia să deschid la-ntâmplare. să văd ce-mi pică. ia uite. numa să citesc încet și pe silabe ca să nu mă-ncurc. frumos-oasă. pl. frumoși-oase. adj. adv. s.n. adesea substanti-vat. despre ființe și părți ale lor. despre lucruri din natură obiecte opere de artă etc. care place pentru armonia liniilor mișcărilor culorilor etc. care are valoare estetică. estetic. care place. care trezește admirația din punct de vedere moral. latinesc formosus. hai c-a fost chiar frumos. mi-a luminat ziua. ia să mai deschid o dată. să văd ce-mi mai pică. i-auzi. soare. corp ceresc principal al sistemului nostru

planetar incandescent și luminos în jurul căruia gravitează și se învârtesc pământul și celelalte planete ale sistemului. figurat fericire bucurie bună-stare. uaaa. asta m-a-ncălzit de-a binelea. ce carte frumoasă și plină de soare. iaca am făcut și io un joc de cuvinte hi hi. mai deschid o dată că nu pot să m-abțin. doi trei și. sclav. persoană exploatată și lipsită de orice mijloace de existență aflată în proprietatea deplină a unui stăpân care îl socotea drept un obiect al său. rob. cel care satisface voința altuia în mod servil și cu supunere oarbă. de căcat. du-te-n pizda mătii de carte cu tot cu boul care-a scris-o.

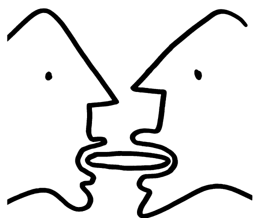

the copywriter

da eu sunt. da am rezolvat. adică cel puțin așa cred. eu zic că-i gata. hai mai dă-l în mă-sa de megastar de căcat că dacă nici varianta asta nu-i convine îl strâng de gât. da știu. știu că nu-s io-n poziția în care să-mi permit să-l strâng de gât. e doar un fel de-a spune. oricum nu cred c-aș putea să strâng pe cineva de gât. da ai dreptate depinde de context. băi hai să revenim la oile noastre c-am luat-o rău pe arătură. eu chiar îți sugerez să cauți pe altcineva. cum adică. păi și dacă-l agreează clientul ce contează. da exact asta te-am întrebat. păi e datoria ta să-l faci pe idiotu de client să-nțeleagă că tipu e prea fițos și că oricum nici n-o să vândă produsu. io n-aș cumpăra un pachet de țigări la care-a făcut reclamă ăsta nici dacă mi-ar arde buza. nici dacă nu s-ar mai găsi alte țigări pe toată planeta. băi. hai mă. parcă n-aveai și-așa destule probleme cu campania asta anti-fumat. că parc-au înnebunit și-ăia. cum faci o mișcare cum îți sar în cap zece organizații de

ecologiști și te taxează ca pe hoții de cai. impozite amenzi și tot tacâmul. acuma pe bune. aveai tu nevoie de imbecilu ăsta cum am io nevoie de o comoție cerebrală. cine mă-sa l-o fi propus. a da. deci chiar mă-sa. n-am știut. e prietenă cu clientul. păi da. uite c-am nimerit-o fără să vreau. păi acuma-nțeleg. păi nu bă tipu e prea arogant ca să-l suport io o secundă. ți-am zis. din punctul meu de vedere soarta e nedreaptă. într-o lume normală idiotu ăsta ar fi trebuit să fie hamal în gară. și asta-n cel mai bun caz. ok. ok. da știu ok la subiect. parcă tu nu mi-ai mâncat timpul trei luni de zile. și uite că n-am ajuns la nici un rezultat. da mă bine uite am foaia-n față. am ales varianta cea mai simplă și pe bune dacă nu-ți place eu mă retrag și nu mai am nevoie de nici un ban. gata. poți să mă-njuri și să mă sari data viitoare. că io atâta frecție-n juru unei reclame de rahat n-am văzut de când sunt. bun ok. ești atent. deci spot teve n-aveți că nu-i voie că-i cu fum de cancer. de-abia ați obținut aprobare pentru outdoor. bagi o poză cu idiotu. mai ok așa. s-arate normal. stă cu țigara-n mână și zâmbește. se uită chiar la aparat. ca să relaționeze cu consumatoru. și e la plan întreg. din cap până-n picioare. și e-n pielea goală. stai mă că nu fac mișto de tine. și-are o cârpă care-i acoperă sula. ca tarzan sau așa gen. și jos scrie. fumatul chiar nu e singura mea plăcere. da. da. te-ai prins da. păi da. e ca o replică la toată campania lu aia. păi ce să

zic. mă bucur că nu faci urât. ei acuma hai că n-am nevoie de complimente. ok ok. da exact și dacă se bășică ăia și vă trag la răspundere că le-ați copiat conceptu și l-ați tras pe invers e chiar foarte ok. fincă n-au ce să vă facă și-un scandal în media crește populari-tatea produsului. păi da. ideea e s-apară și aia și idiotu pe la cât mai multe emisiuni și să se certe ca mahalalele. cu cât mai urât cu atât mai bine. ok frate. bine c-am scos-o la

capăt că nu mai vedeam malu cu tine. ok. păi îți pun azi macheta pe mail și ne vedem la lan-sare. numa trimite-mi și mie napoi lay-outu final. părerea mea e s-o lași așa cum am făcut-o io. băi io știu că n-ai liniște până nu intervii tu puțin și schimbi câteva chestii cu mâna ta. ei ce să spun. parcă te-aș cunoaște de ieri. da frate e-n regulă. și să

mă chemi și pe mine la lansare. când e asta. aha. deci ăștia fac tot tacâmul adică și cocktail și recepție și eveniment cu mane-chine și hostese sau toate combinate-așa sau cum. aha. păi da o să vin că-nseamnă c-o să fie mișto. bine mă păi hai că ne vedem acolo și-mi spui și de chestia aia cu reclama la asigurare de viață. c-am deja niște idei puse deoparte. ok. ok. ok. hai să trăiești. ura.

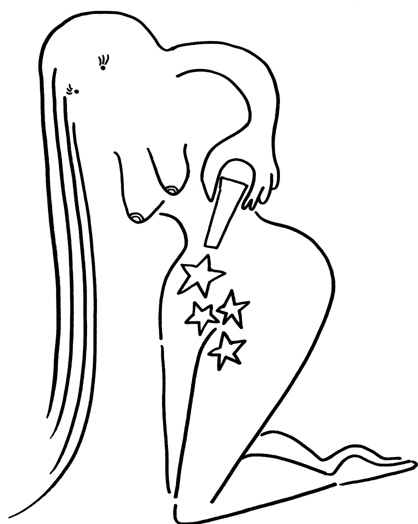
de basm

ușile se deschid și zâna cea bună iese din metrou. urcă treptele scării rulante care stă rigidă ca sculptura unui artist obsedat de geometrie. zâna cară un geamantan cât toate zilele. se opintește puțin și reușește să-l scoată la lumină. se uită în stânga și-n dreapta. caută din priviri mașina prințului. uite-o. prințul stă la volan și apasă din când în când accelerația pentru ca nu cumva rabla lui bunicu să se înece și să-l lase-n drum. zâna merge la mașină și deschide portiera. se urcă lângă prinț. prințul bagă semnal stânga și iese în trafic. drumul nu e foarte lung. dar sunt destule porțiuni pe care se circulă greu. sute de mașini se înghesuie pe câte-o potecă strâmtată pe marginea căreia muncitori cu buricul la vedere stau cu fundul pe bucăți de beton și beau bere din cutie. prințul stă țeapăn la volan. nu se simte în largul lui. nu-i place să fie nevoit să apeleze la rabla lui bunicu. preferă să meargă pe jos dar acum nu e cazul. casa copiilor e foarte departe. casa copiilor se află într-un

cartier rezidențial de lux. traficul se mai îmblânzește după un nod antipatic în dreptul căruia mașinile pierd jumătate de oră. e aglomerat dar măcar se circulă pe trei benzi pe sens. prințul rămâne pe banda unu și rulează cu cinzeci de kilometri pe oră. tot ce-i lipsește e o amendă. sau vreo surpriză din partea rablei lui bunicu. prințul știe că trebuie să apese pe accelerație cu tandrețe. ca și cum ar apăsa pe pieptul lui bunicu. doar nu vrea să-i fisureze două coaste că după aia bunicu se strică de tot. după un timp mașina iese din șosea și se-nfige curajos pe un drum comunal. nu mai e mult. dar asfaltul e mai prost aici. merge mai încet. să nu se strice bunicu. în sfârșit. au ajuns. un paznic la poartă. cu mustață. face pe vameșul. se uită la ei ca la felu paișpe. apoi face un semn scurt din mână. jumate lehamite și jumate în regulă hai treceți. poteca dublă e asfaltată pedant. case din poveste răsar pe marginile drumului. zâna și prințul merg încet și privesc minunile construite peste tot. un paznic cu walkie talkie le iese în drum și le spune pe unde s-o apuce ca să ajungă mai repede la copii. în fața lor se deschide încetul cu încetul raiul pe pământ. iarba e ciudat de verde și pomii sunt prea înfrunziți și se aude o hărmălaie distantă făcută de copiii care au sosit înaintea lor. prințul parchează rabla lui bunicu într-un loc mai ferit și oprește motorul. zâna cea bună nu coboară din mașină. e puțin pe

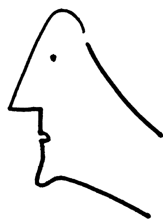
gânduri. prințul se uită la ea. hai să fumăm o țigară. zâna nu-l privește. se uită fix în fața ei și aprobă din cap. hai. prințul scoate un pachet de viceroy și-o servește. îi aprinde țigara cu o brichetă bic care-o ia din a șaptea încercare. amândoi stau și fumează. hai acasă zice prințul. vino înapoi. te rog. zâna stă nemișcată și nu-i răspunde. apoi mai trage un fum și stinge țigara în scrumieră. prințul o privește fix. dar zâna nu-i dă atenție. deschide portiera și coboară. prințul se sprijină de volan și oftează. of. apoi coboară și el și scoate din portbagaj geamantanul zânei. are și el un geamantan mai mic. le ia pe amândouă și pornește ușor dezechilibrat spre locul de unde se aud în continuare țipetele fericite ale copiilor. hărmălaia se amplifică. uite-l pe omul care scoate flăcări pe gură. uite doi clovni. uite-l pe power ranger. și pe spiderman. uite și-un magician care face să dispară bile în aplauzele copiilor. uite și-un paznic cu walkie talkie. ăsta n-are mustață. paznicul o vede pe zână și-o măsoară din cap până-n picioare. la prinț nici nu se uită. ce ți-aș mai trage-o gândește paznicul. mergeți la veceu să vă schimbați spune paznicul arătând cu degetul spre o casă mare. zâna cea bună și prințul intră în casă și găsesc toaleta. o cameră micuță cu trei chiuvete de lux care stau pe un blat de lemn masiv. și trei cabine protejate de uși cu sticlă opacă. zâna lasă

geamantanul pe podeaua toaletei și-l deschide. își scoate rochia de zână și se uită la prinț. ține tu ușa să nu intre cineva. dă să se dezbrace și apoi se uită din nou la prinț. întoarce-te te rog. prințul se întoarce cu spatele și se sprijină cu umărul de ușă. zâna își dă jos blugii și tricoul. le împăturește atent și le pune în geamantan. apucă rochia de zână și îi desface ușor crinolinele. ușor. să nu se rupă vreo sârmă. își trece rochia peste cap și-și aranjează decolteul. trage-mi și mie fermoarul la spate. prințul se întoarce și face un pas spre zână. închide fermoarul rochiei atent să nu agațe sutienul zânei. apoi are un moment de vertij. o apucă pe zână de talie și-și presează sexul de fundul ei. te rog nu fă asta. prințul nu aude. cineva sau ceva i-a luat mințile și nu mai știe ce face. o împinge pe zână înainte și într-o parte forțând-o să se sprijine cu mâinile de o chiuvetă. te rog nu fă asta șoptește zâna. am nevoie de jobul ăsta. dacă vine acum cineva o să ne dea afară pe-amândoi. prințul e surd. își scoate sexul din pantaloni în timp ce se luptă cu crinolinele. își umezește palma cu limba și o freacă de sexul zânei ca să poată intra mai repede. oprește-te. nu face asta. prințul intră brusc și complet în sexul zânei. nu nu nu spune zâna în timp ce sexul ei deja vine în întâmpinarea erecției de nestăpânit a prințului. prințul se apleacă la urechea zânei și-i linge obrazul. apoi își

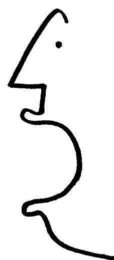

strecoară limba în gura ei. hai. vino spune zâna. acum. te rog. prințul urlă în șoaptă în timp ce mușcă umărul zânei. zâna geme paroxistic. cei doi se întind ca niște arcuri. prințul urlă mut spre tavan în timp ce zânei i se înmoaie brațele. nu se mai poate sprijini. cade pe coate și-și lasă capul în piept. părul ei șterge ușor porțelanul chiuvetei. prințul își lasă încet capul pe spatele zânei și simte cum fermoarul îi zgârie o pleoapă. trece un minut. zâna își întoarce încet capul spre ușă. un copil obez se uită la ei. să tot aibă vreo șapte ani. copilul îi privește cu o curiozitate respectuoasă. prințul întoarce capul și se uită la copil. trec zece secunde. închide ușa spune prințul. copilul se dezmeticește brusc și o ia la fugă. zâna și prințul stau nemișcați un timp. apoi se desprind. prințul își închide nasturii de la pantaloni. zâna se apleacă și scoate din geamantan un băț care are în vârf o stea de hârtie. iartă-mă spune prințul. hai schimbă-te și vino eu te-aștept afară spune zâna. apoi iese din camera de toaletă și din casă și intră în grădină și un copil o vede și o arată cu degetul în timp ce țipă uite zâna și peste un minut în jurul zânei roiesc o grămadă de copii fericiți și toți vor să pună mâna pe zână și toți vor ca zâna să le spună ceva și o fetiță o întreabă pe zână dacă bagheta ei e fermecată și zâna îi spune că da într-adevăr e o baghetă cu puteri magice și atunci fetița spune te rog

zână bună ia-mă și pe mine în povestea ta și
atunci zâna se uită la fetiță câteva secunde
și parcă toate lucrurile din jur au împietrit
și fetița așteaptă cu ochii mari și rugători
iar zâna o privește pe fetiță și întinde mâna
și-i mângâie obrazul cu podul palmei și-i
zâmbește ușor.

gura pentru
vorbit

gură
pentru
halit.

spuma de la ciorbă și crema de cacao

ce plictiseală nene. credeam c-o să fie mai mișto aicea. aștept să mă cheme papagalii ăștia pă scenă să-mi dea premiu. că-s în top tenu la oamenii de afaceri. sper c-o să ies pă primu loc că alfel chiar c-am venit degeaba. numa că probabil c-o să iasă tot mustăciosu ăsta care s-a-mbogățit din tenis. frecții. ce parcă nu știu io cum stă treaba. nesimțitu și-a făcut contacte. c-a fost p-afară când era piața bună de muls. numa că io-s mai jmecher că uite io am stat aicea la coada vacii și tot m-am învârtit binișor. unde căcat să pun guma că parcă văd că nu reușesc să mi-o lipesc de măsea când mă cheamă ăștia să țin discurs. ia să văd ce revistă au făcut amărâții. că precis sunt și io-n ea. ău. ce poză de rahat mi-au pus. măcar bine că-i colorată. ia uite-l și p-ăsta. ce s-a-ngră-șat. asta cine e. i-auzi. cică a inventat nu știu ce. cică-i om de ștință. ău. cre că-i prea tânără să fie om de ștință. probabil că s-a cuplat cu imbecilu ăsta de prezintă șoul

sau cu vreun baștan mai valabil ca s-o aducă aicea și s-o pună la premianți. ia mai dă-o-n mă-sa și p-asta. ia să-i lipesc guma pă față. și-nchid revista na. să se lipească de să n-o mai vadă nimeni. unde să pun revista. ia s-o arunc sub scaunu din față. mai dă-i în sânge pă toți ăștia. au ei femei de servici la ateneu aicea că doar e mare cât china stabilimentu. ia hai că uite mă cheamă. iar nu-s pă locu-ntâi. normal. iese iar mustăciosu mâncamiar curu. așa găinarilor. hai. aplaudați-mă mai cu foc că doar n-o să vă cadă mâinile-alea de milogi. ce căcat. ău. să nu uit să zâmbesc că mă filmează. hă hă. hă hă. hă hă. mulțumesc. da. săru mâna. hă hă. hă hă. hă hă.

the sucker

lumea zice că sunt cam fraier. e adevărat că nu sunt om de afaceri și nu m-am târguit niciodată cu cineva. nici măcar la piață. de ce să mint. când eram mic colegii de școală veneau la mine acasă și plecau încărcați cu jucăriile mele. îmi lăsau în schimb hârtii de gumă sau nasturi ciobiți sau pietricele. și-mi spuneau că de fapt eu sunt cel care iese în câștig. mulți ani mai târziu am observat că la restaurant toată lumea prezentă mânca pe banii mei. acum prefer să mă strecor noaptea până la o șaormărie deschisă non-stop și să-mi iau un hamburger. numai că nu îndrăznesc să-mi dau jos căciula și fularul. le port și vara. mi-e frică să nu mă recunoască vreun coleg de servici și să-mi spună că azi e rândul meu să fac cinste. rândul meu e întotdeauna. mi se întâmplă uneori să plătesc benzina unor oameni pe care nici măcar nu-i cunosc. odată am plătit din greșeală întreținerea pentru toți locatarii din bloc. în general eu sunt cel care cumpără bilete la film pentru toți spectatorii. și nici măcar nu-nțeleg cum ajung în situația asta. totuși simt că va ieși

soarele și pe străduța mea. tocmai a venit un om la mine la ușă. mi-a zis că e noul poștaș și mi-a adus o revistă groasă care se cheamă pagini aurii. destul de simpatică și cu multe desene și litere de toate felurile. poștașul mi-a spus că pot să mă abonez la revista asta. dacă vreau. că cică apare o dată pe lună și ies mai ieftin așa. i-am cumpărat numărul ăsta cu o sută de lei și mi-am făcut și un abonament pe doi ani. cred că o să răsfoiesc puțin revista și o să mă culc. mâine am o zi grea. trebuie să iau salariul și să fac un plin de benzină. m-a rugat un prieten să-i împrumut mașina că are de făcut un drum până la cluj. dar mai întâi trebuie să car mobila altui prieten din titan până-n drumul taberii. mai bine să mă odihnesc. noapte bună.

stewardesa

stewardesa schimbă două trei vorbe cu cineva din echipaj și apoi se întoarce spre liota de bătrânei cocoțați deja pe scara avionului și le zâmbește poftindu-i înăuntru. bătrâneii se pun în mișcare pe direcția spre în sus și stewardesa spune de 78 de ori bine ați venit subliniindu-și cuvintele cu o ușoară mișcare din cap. un fel de ce bine că ne revedem da o să ne simțim bine împreună. chiar dacă nu-l cunoaște pe nici unul dintre călători. apoi închide ușa avionului continuând să zâmbească. se echipează cu câteva obiecte ce nu lipsesc de la bordul nici unui avion și începe o pantomimă cu respectivele obiecte și zâmbește în continuare. motoarele duduie deja și avionul se pregătește să decoleze iar stewardesa trece zâmbind larg printre scaunele pline de bătrânei și verifică dacă fiecare dintre ei și-a pus centura de siguranță. stewardesa merge în spatele avionului și se așază pe un scăunel rabatabil și-și pune și ea centura de siguranță așa cum prevăd regulamentele internaționale. și avionul se desprinde de pământ și se ridică în aer și

stewardesa oftează și de-abia în clipa asta își dă seama că fața ei a rămas încremenită într-un zâmbet. zâmbetul e în continuare pe fața ei. și atunci încearcă să-și relaxeze obrajii și constată cu stupoare că nu poate. și panica pune stăpânire pe ea. în momentul ăsta nu prea are cum să facă nimic. colega ei e în celălalt capăt al avionului. poate vorbi cu ea la telefonul interior și chiar asta și face pune mâna pe receptor și colega ei vede o luminiță care clipește și ridică celălalt receptor în celălalt capăt al avionului și stewardesa îi spune că a paralizat sau cam așa ceva și colega ei nu înțelege și o întreabă dacă poate să se miște da poate să se miște e vorba doar de gura ei de buzele ei care sunt arcuite spre urechi și care dacă rostesc litera o se aude a. colega crede că e o glumă așa că râde și închide telefonul. stewardesa zâmbește și lacrimi mari îi curg din ochi și se preling până pe buzele paralizate și se insinuează prin spațiile interdentare și stewardesa își simte gingiile umede și și le atinge cu limba și simte gustul sărat și se roagă doamne să nu rămân așa te rog doamne scapă-mă de coșmarul ăsta. și avionul intră în nori și câteva turbulențe îi zguduie carcasa și vocea colegei se aude spunând vă rugăm păstrați-vă centurile de siguranță până la stingerea luminilor de avertizare. și deodată turbulențele încetează și avionul iese din nori și intră în linie dreaptă și un semnal sonor discret anunță că bătrâneii pot

merge la toaletă. și stewardesa rămâne pe scaunul rabatabil și nu-și scoate centura și zâmbește în continuare și colega ei apare râzând și dintr-o singură privire își dă seama că ceva nu e în regulă și se așază pe vine lângă stewardesă care acum plânge de-a binelea zâmbind cu gura până la urechi și colega o liniștește și-i explică lucruri și-i spune că vor găsi o soluție și că fără îndoială atunci când vor ajunge la destinație o echipă de medici o să-i aștepte la aeroport și o să-i facă o injecție care o să-i relaxeze mușchii instantaneu iar stewardesa dă din cap ca și cum ar spune da da cu toate că e disperată iar colega îi spune acum că ar fi cazul să le dea sandvișuri bătrâneilor și stewardesa spune că nu știe cum să se descurce în situația asta iar colega o face să înțeleagă că nimeni n-o să observe nimic numai că ar fi bine să se calmeze și să-și șteargă lacrimile și să-și sufle puțin nasul. și după un minut stewardesa apare cu căruciorul plin de sandvișuri și sucuri și cafea și trece printre bătrâneii care îi spun ce anume vor să mănânce și să bea iar un bătrânel îi cere o pernă și stewardesa împarte sandvișuri și sucuri și cafele și perne și în tot acest timp zâmbește din ce în ce mai larg și încearcă să-și stăpânească nevoia de a plânge de a urla de a lovi cu pumnii în carcasa avionului care zboară cu o viteză constantă de 550 de kilometri pe oră. și stewardesa ajunge cu căruciorul în

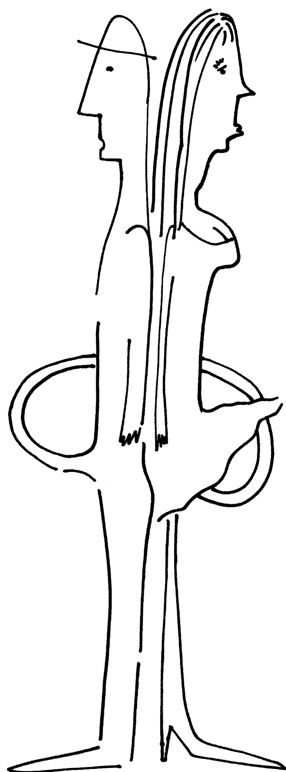

celălalt capăt al avionului și se ascunde după perdea și se lasă pe vine și plânge și urlă mut zâmbind. și în clipa următoare avionul se zguduie puternic și luminile de avarie se aprind în tot avionul și măștile de oxigen cad din tavan și bătrâneii țipă și avionul cade în gol făcând un zgomot asurzitor și stewardesa se eliberează cu adevărat pentru că acum poate să urle ceea ce și face iar avionul cade în gol și stewardesa are acum un singur gând și gândul ei urlă doamne doamne doamne și brusc avionul se redresează și reușește să aterizeze forțat pe un teren accidentat și toți bătrâneii sunt acum isterici și mulți dintre ei s-au ridicat în picioare și fac scandal iar stewardesa își pipăie fața cu mâna și își simte buzele la locul lor calme și cuminți. și stewardesa articulează cu teamă litera o și un sunet curat îi iese din gură. o. și stewardesa izbucnește în râs și lacrimi de bucurie îi țâșnesc din ochi și se topesc în celelalte lacrimi deja uscate pe fața ei și stewardesa trece printre bătrânei râzând fericită și toți bătrâneii se opresc din țipat și se uită la ea fix iar stewardesa merge în mijlocul avionului și le zâmbește cald celor pe care-i poate vedea și rostește tare ca să o audă și cei care nu o pot vedea: suntem în afara oricărui pericol. vă rog fiți liniștiți. totul o să fie bine.

falus defectus

bine ați venit. întotdeauna mă bucur să constat că mai există și studenți punctuali. astăzi vom încerca să înțelegem de ce bărbații sunt poligami. iată planșa unu. aici vedem din profil șoldul bărbatului și burta lui. dacă ne uităm cu atenție observăm că bărbatul are sub burtă un fel de apendice. o prelungire. pe planșa noastră această prelungire apare ca fiind flască și moale. dar acesta este setul de planșe aprobat de ministerul învățământului. în realitate lucrurile stau altfel. bărbatul se află cvasi-permanent într-o stare de semi-erecție. iar acest fenomen îl incomodează și uneori îl face să dezvolte un comportament ciudat. să examinăm în continuare planșa unu. cu toate că nu prea ne e de folos. bărbatul trăiește și acționează păstrând continuu o legătură strânsă cu această prelungire a lui. o să-i spunem penis. pentru că aceasta este denumirea corectă iar ministerul învățământului a aprobat. bărbatul își consumă cea mai mare parte a existenței lui fiind ghidat de penisul său. putem spune că penisul este

entitatea care-l subjugă pe bărbat zi și noapte. bărbatul crede că penisul său are o singură întrebuințare și anume copulația. în realitate acest apendice are o misiune permanentă și încă una efemeră. misiunea permanentă este micțiunea. bărbatul își golește urina din vezică prin intermediul penisului. în acest caz penisul funcționează ca o conductă de evacuare a unui prea-plin. misiunea efemeră are cu totul alte implicații. ea este pomenită în manualele de specialitate cu titulatura de reproducere. având în vedere cantitățile imense de sămânță pe care bărbatul le risipește în cele patru vânturi pe parcursul întregii lui vieți putem spune că momentul în care sămânța își găsește terenul fertil pentru a prinde rădăcini este un moment divin. am folosit o metaforă. în cele patru vânturi. dar să trecem mai departe. voi explica legătura indestructibilă dintre bărbat și penisul său. penisul bărbatului preia cârma - evident o altă figură de stil - din momentul în care bărbatul devine bărbat. iar locul în care se petrece marea schimbare este creierul. bărbatului îi este săpată pe scoarța cerebrală ideea fixă că trebuie să-și introducă penisul în orificiile tuturor femeilor. fenomenul are și o explicație. penisul anihilează personalitatea bărbatului și își impune propria voință. iar bărbatul devine un instrument al penisului. o marionetă. în naivitatea lui bărbatul e convins că e capabil să-și domine penisul și să-i dicteze

acestuia propria voință. dar lucrurile stau exact invers și am demonstrat deja de ce. astfel. planșa unu este o ilustrație aproximativă și ea nu corespunde câtuși de puțin realității. din punctul meu de vedere planșa unu este doar o mistificare. pentru că agresivitatea proprie bărbatului nu reiese nicidecum din acest desen contrafăcut. planșa doi vă rog. aici observăm inima bărbatului. în procesul pe care-l analizăm rolul inimii este substanțial. pentru că inima pompează sânge direct în penis. dorim să răspundem la următoarea întrebare simplă. care este defecțiunea majoră a inimii care face ca aceasta să pompeze continuu și fără discernământ sânge spre penis? cei care știu să răspundă la această întrebare sunt rugați să scoată o foaie de hârtie și să-și formuleze răspunsul în scris. iar cei care nu știu să scrie sunt rugați să părăsească facultatea. ha ha. am făcut o glumă. acum o să vă rog să mă scuzați pentru câteva minute. trebuie să micționez. voi fi nerăbdător să vă citesc răspunsurile imediat ce mă voi întoarce.

copilării pentru adulți

prietena mea necăsătorită care lucrează la o bancă de renume mondial se întâlnește cu mine în pauza de masă. eu vreau să văd ce mai face pentru că mi-e drag de ea așa cum e puțin snoabă și complet zăpăcită. ea vrea să vadă ce mai fac pentru că-i plac filmele pe care le-am făcut și pe care de ce nu le mai fac? de fapt amândoi vrem să vedem ce mai facem pentru că prietenia s-a sudat bine de tot după ce ne-am sărutat cu limba acum vreo zece ani ca după aia să cădem de acord că e mai mișto să nu ne jucăm de-a dihonia cu două spinări și să rămânem cei mai buni prieteni. probabil că eu miroseam prea tare a tutun. și probabil că ea nu prea are fund. dar asta-i altă poveste. acuma eu mănânc un sandviș cu ton iar ea gustă dintr-o sălățică. nu știu dacă exact așa e trecută în meniu dar așa i se spune. sălățică. e o salată mai mică. mie mi se pare că are dimensiuni normale. probabil că fetelor care beau apă plată cu lămâie le place să se alinte. în fine. prietena mea îmi povestește despre

tipul cu care și-o pune acuma. e tot din bancă. adică din aceeași bancă la care lucrează și ea. sunt colegi de bancă. sau cel puțin asta-i concluzia mea. mi se-nfige adânc în creier concluzia asta din moment ce ea tot îi dă cu bâra-bâra iar eu nu mai înțeleg nimic din ce spune. mă uit în ochii ei și o văd cu codițe și cu fundițe mari la codițe și cu uniformă de-aia de colegă de bancă și cu coleg de bancă tuns regulamentar. văd un fel de poză de-aia de mare rahat care culmea are mult farmec cu ea și cu colegul ei de bancă ținându-se de mână și uitându-se fix la aparat ca la foto julieta. ba nu. acolo era și mai nasol că te puneau să te uiți în zare. culmea nesimțirii. să mă uit în zare în timp ce stau într-o cameră de doi pe doi așteptând să zboare păsărica. m-a întrebat ceva dar n-am sesizat ce anume. am prins doar o nuanță interogativă în tonul vocii ei. m-am prins că trebuie să zic ceva. chiar dacă creierul meu era în zările strâmte de la foto julieta. am zis da. și am nimerit bine. mă întrebase dacă mai vreau apă. îi face semn chelnerului și eu îmi propun să nu mai visez la colegi de bancă în uniforme cu pătrățele și să fiu atent la ce zice ea. zice că-i place relația asta. că cică tipul e mișto și deșteptuț. deșteptuț rimează la fix cu sălățică. zice că cel mai mult îi place că ea e șefa lui. nimeni nu știe că ei și-o pun atunci când nu mai sunt colegi de bancă. mă dau psiholog și o-ntreb care pe care domină în pat. asta ca să nu lâncezească dialogul. ea îmi

zice că el e ăla care stă călare în intimitate. și că ea e aia care face pe mironosița. pe fetița cea prostuță care suge o acadea. chestie care pe el îl excită într-un mare hal. îmi povestește ultima lor fantezie. cică ea își face niște codițe împletite și-și pune niște lenjerie sexy și-și ia un ghiozdan în spate și bate la ușă și el zice intrăăă. el e profesorul. și ea e eleva cea perversă care îi face lui o vizită la cancelarie. și eleva intră în cancelarie și profesorul se comportă profesoral. adică îi face nițică morală. că de ce mestecă ea gumă în timp ce el predă și că de ce nu-și face ea temele și-așa mai departe. și profesorul-coleg-de-bancă ia o nuia. care de fapt e un pămătuf din ăla de șters praful. și-i spune că o s-o pedepsească. eleva neascultătoare devine ascultătoare și trece în poziția de pedeapsă. adică sprijinită de birou și cu fundul în sus. și eu mă gândesc: care fund? că tu n-ai. și profesorul începe s-o bată ușor cu pămătuful la fund. și gata cu povestea. că doar n-o să-mi dea și mai multe detalii chiar dacă eu mă prefac că-s o prietenă de-a ei și că discutăm ca-ntre fete. cred c-ar trebui să zic ceva. în loc să zic ceva fac o pauză jenantă. mi-ar plăcea să cred că după ce se joacă de-a școala invadată de afrodiziace el și cu ea se strâng în brațe și adorm unul în altul. o întreb dacă dorm împreună din când în când. se uită la mine câș. îmi spune că așa ceva ar strica tot. ei doi nici nu se bagă-n seamă la

bancă. iar acasă la ea fac sex atâta vreme cât împrumută alte identităţi. după aia el pleacă. iese pe uşă pur şi simplu. plecarea intempestivă şi tăcută face parte din fantezie. uneori el nici nu-i mai spune pa sau noapte bună. ea îmi zice că e ok aşa. că în general de-abia aşteaptă să rămână singură după sex. face un duş. se demachiază. îşi dă cu cremă pe faţă şi pe corp şi răsfoieşte o carte sau o revistă glossy. şi după aia se culcă şi doarme. mă uit la ea. beau din ciocolata mea caldă şi trag din ţigară. schimb subiectul şi conversaţia se termină repede pentru că oricum pauza ei de masă e gata. mă strânge în braţe şi mă pupă pe obraz. îmi zice să mă bărbieresc ca să nu mai înţep aşa lumea. îi zic că poate o să fac asta. ne despărţim şi mă duc în parcare să-mi iau maşina. senzorii celorlalte maşini reacţionează cu bipuri discrete la paşii mei. intru în maşină şi bag cheia în contact. îmi trece prin minte colega mea de bancă din clasa a treia. gabi roth. cea mai frumoasă colegă de bancă pe care am avut-o în viaţa mea. pentru că beatrice preda n-a stat niciodată cu mine-n bancă. mă rog. adevărul e că nu stăteam în vreo bancă de renume mondial.

the producer

în sfârșit. în sfârșit. măi omule păi cum adică ce s-a-ntâmplat păi cred că te-am sunat de o mie de ori pân-acuma măi omule. tu chiar ești bolnav la cap. suntem în plin sezon măi omule. ce-i comportamentul ăsta. dacă n-aveam un contract ferm înțelegeam. dar avem. și crede-mă că sunt prea indulgent. păi tu-ți dai seama cine m-a sunat. ia zi. cine. cine m-a sunat pe mine acum jumătate de oră. nu știi. da da da știu că nu știi. dar nu vrei să-ncerci măcar să ghicești. nu vrei. bă ești ciufut complet azi măi omule nu știu ce ai. mi-au spus toți ăia de pe-acolo că nu se-nțelege nimeni cu tine azi dar așa ceva chiar nu mi-am imaginat. măi omule. m-a sunat avocatul meu. păi tu realizezi ce-nseamnă asta. omul se uita la televizor și te-a văzut. și mă sună pe mine acu juma de oră și-auzi ce-mi spune. auzi. mă-ntreabă dacă mă uit la televizor. că cică se duce matinalu de râpă. păi da. păi exact așa mi-a spus. păi îți dai seama c-am deschis imediat ca să văd ce se-ntâmplă. măi omule ce te-am învățat eu pe tine. n-am stat noi de vorbă o lună jumate înainte să intri tu pe

sticlă. ce ți-am spus eu ție măi omule și cât mi-am bătut gura. cum e posibil măi omule s-apari în fața lumii întregi cu fața asta de-nmormântare. păi ce-am vorbit noi măi omule. care-a fost prima lecție. măi omule. cât stă camera pe tine și cât te vede tot poporu stai cu dinții rânjiți. la vedere. să-ți văd fasolea non stop. omule. omu de rând n-așteaptă să te trezești tu din somnu de veci. omu de rând apucă telecomanda și mută canalu măi omule. și caută și el ceva vesel ca să se simtă și el bine la ora asta. că dup-aia tre să plece la fabrică măi omule. păi n-am vorbit de toate astea. credeam că ne-nțelegem ca oamenii măi omule. stai stai că n-am auzit ce-ai spus. cum adică a murit. cine-a murit. ei hai fii serios. cum adică. păi n-am știut. îmi pare rău măi omule. sincer. da. te-nțeleg. și iartă-mă dac-am ridicat un pic tonul la tine dar chiar n-am știut măi omule. păi de unde să știu. păi cine să-mi spună măi omule că mie nu-mi spune nimeni nimic. da. da. da. normal că-nțeleg. măi omule ce prostii spui tu acolo normal că te duci mâine la-nmormântare doar e mama ta. vreau să spun era. mama ta. da. la ce oră e-nmormântarea. la două. păi asta-nseamnă că poți să vii dimineață. cum adică. o să faci un efort. nu nu vreau s-aud asta. abia acum ai ocazia să le demonstrezi la toți cine ești tu și câtă tărie de caracter ai. cât profesionalism vreau să zic. stai măi omule că nimeni nu te forțează să vii mâine. cred că

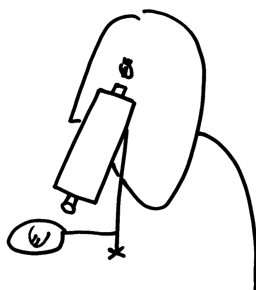
nu m-ai înțeles. tot ce ziceam e că ar fi o demonstrație incredibilă. o palmă pe obrazul ăstora. păi cine mai are-așa o voință de fier dacă nu tu. normal că asta cred din moment ce asta-ți spun. hai încearcă. ai să vezi c-o să-ți prindă bine. măi omule tu chiar nu-nțelegi. tu vrei acuma să stai la căpătâiul mamei tale în loc să-ți vezi mai departe de viața ta. apropo câți ani avea. oh. era tânără încă. nu măi omule. eu nu te las. și nu-ți vorbesc acuma ca producător. îți vorbesc ca prieten. prieten de-o viață. da știu că ne știm doar de-un an dar eu unul simt că te cunosc de-o viață. și uite că n-o să-mi las prietenul la greu. tu ai nevoie să ieși din casă. ești prea tânăr ca să lași tot ce se-ntâmplă acum să te afecteze. nu măi omule nu mă refer la momentul ăsta. azi nu ieși din casă. azi stai lângă mama ta și-i pregătești înmormântarea de mâine. doamne cât te-a iubit. păi nu n-am cunoscut-o dar îmi imaginez și eu na. deci. acum stai cu ea. iar mâine dimineață vino-aici și fă-ți matinalu ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. ca și cum mama ta ar fi în fața televizorului și s-ar uita la tine. vreau să faci lucrul ăsta în memoria mamei tale. ca un omagiu pentru ea. crede-mă omule. mama ta o să fie mândră de tine. de-acolo de unde e ea acuma. crede-mă. hai că vorbim mâine da. bine. și te rog eu nu uita. dinții. fasolea. arată-le cel mai charismatic rânjet al tău. n-ai dreptul să-i lași baltă pe toți oamenii ăștia care adoră să te vadă

zâmbind. hai. și-ți promit că renegociem contractul oricând ai tu timp și chef. da omule. păi tu pentru mine ești ca și copilul meu. normal. hai. ai grijă. hai. te-mbrățișez. hai. da. cu drag. cu drag. să știi că mâine dimineață mă uit la tine. hai. știu că n-o să mă faci de râs. hai. pa pa pa. pa.

calculator uman

m-am hotărât să-mi vând casa. prea multă agitație în centru. am găsit ceva liniștit în titan. cu parc aproape și o alimentară la 5 minute și 25 de secunde la pas normal. am primit 80.000 de euro pe 50 de metri pătrați în centru. am dat 40.000 de euro pe 35 de metri pătrați în titan. prietenul meu șahist e informat pentru că citește presa și mi-a spus că nu am fost păcălit. a spus că o să-i lipsesc. pentru prima oară în viața mea am văzut 80.000 de euro. toți la un loc. apoi am semnat acolo unde mi-a indicat notarul și am rămas cu 40.000. m-am gândit câte lucruri pot lua cu 40.000 de euro. primul lucru pe lista mea a fost o mașină de spălat. nouă. apoi am rămas cu pixul în aer și n-am mai adăugat nimic. am scos altă foaie de hârtie și am trecut la noi calcule. dacă mai trăiesc 7.300 de zile pot cheltui câte 5,479452 euro pe zi. apoi am devenit mai realist. am scăzut întreținerea. adică o medie de 80 de euro pe lună. ceea ce înseamnă 19.200 de euro pentru 7.300 de zile. apoi am făcut scăderea ca să văd cu ce rămân. am obținut 20.800 de euro. adică 2,849315

euro pe zi. în fiecare dintre cele 7.300 de zile. ceea ce nu-i rău. dacă transform euro în lei noi la cursul de azi fără să țin cont de rata inflației probabile obțin o medie rotunjită de 10 lei noi pe zi bani de buzunar. acum sunt liniștit. mi-am făcut calculele. e destul de bine pentru un profesor de matematică văduv și fără copii. e bine.

fragment din blogul nr. 55688921 4

ora 8. m-am trezit. iar o să fiu chiaună toată ziua. mam culcat la 4 dimineața. am stat 3 ore pe mes cu un tip din noa zelandă. nu știu dacă-i tzeapă sau pe bune dar tipu zice că e nou zelandez de-acolo de la ei. n-am idee dacă au vreo limbă nou zelandeză cam uitat săl întreb. am vorbit în engleză. iam trimis poza aia care mia făcuto lili la partyul lui riki. aia în care eram pretty muci de beată și fumasem și iarbă. nu contează. arăt sexy în poza aia. ce mă enervează că miau ieșit ochii roșii de la bliț. numa că mi se văd tzâtzele ca lumea. știam co săl bag în boală pe nou zelandez. îl cheamă david. îmi place căl cheamă ca pe beckham. era mișto dacă era fotbalist. cică e om de afaceri acolo la ei. are 25 de ani. cred că e ok. mi-a trimis și el o poză în care era cu niște tipi întrun bar. mia zis că vrea să vină în românia. cică să ne cunoaștem mai bine. probabil că textele astea de muzică ușoară sunt la fel peste tot. dacă mia văzut poza și nu e gay înseamnă că vrea să mio

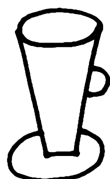
tragă sigur. oricum pe la 3 jumate noaptea începuse cu întrebări d-alea de sex. că în ce poziție îmi place mai mult și alte apropouri de-astea. nu mă deranjează faza asta. lam băgat rău în boală. iam turnat niște gogoși de nota paișpe cum caș fi multiorgasmică și că nam găsit încă un tip care să reziste juma de oră cu mine în pat. iam zis că toți tipii se excită așa rău că termină în 5 minute. după aia mam enervat că a intrat maică mea la mine în cameră să vadă de ce nu dorm și iar a început sămi bage tâmpenii de-alea cu de ce fumezi atâta măi fată și bla bla bleah. am dato afară rapid numai cămi footuse chefu de stat la vrăjeală cu nou zelandezu. acuma tre să mă cărăbănesc la cursu de psiho că mă lasă bou ăla pe toamnă. mai scriu mai încolo.
ora 10.15. ce bou. mam dus în fustă scurtă și sa răhățit pe el. norocu meu căi tânăr. mare șmecherie ce să zic. că dacă era babalâc parcă nu era tot aia. oricum la toți le curg balele cân mă văd. ma trecut examenu. a făcut puțin pe nebunu și-atuncea mam mâtzâit șia pus botu. am scos media 7. mă coafează. cemi place că fraeru ar fi vrut să mă scoată la o cafea sau ceva. se vedea pe el că nu știe cum să pună picioru-n prag. numa că la toți profii cretini din școală le e frică de faza cu hărțuirea sexuală. că tre săși ducă pâinica acăsică și le e târșă că șio pierd definitiv. așa că rămân boii cu pantalonii umflați și-nghit în sec. acuma tre so tai că mă-ntâlnesc cu moshu. scriu mai încolo ceam făcut cu moshu.

ora 16.20. mişto moshu. are 42 de ani şi lucrează la bancă. una cu nume dăla indescifrabil impronunţabil. îmi place de moshu că e stilat şi-arată cum trebuie. se duce la sală şi are palmtop şi toate fitzele care trebuie. şi e şi bronzat că face solar o dată la 3 zile. aşa că toate pocnitorile întorc capu după el. moshu e mega cool că nu vrea sămi pună fusta-n cap în secunda doi. mă ia cu maşina şi mă duce la restaurant de fitză şi după aia mă ia la el la vilă şi mi-arată ce aparate şia mai luat. acuma şia luat nişte boxe 8 plus 1. pentru home cinema. cică încă na ieşit încă pe piaţă tehnologia dar el şia luat de-acuma că cică nu mai durează mult şi le bagă japonezii şi pe-astea. habar nam aşa mia zis el. moshu nu e prea dotat da-mi place cum se poartă. mă cam oftică faza că tre să mă prefac că am orgasm şi alea alea dar nui mare şmen căn 3 minute-şi dă drumu. dacăi fac bot îl rezolv şin 30 de secunde. după aia el se uită pe money chanel şi dă nişte telefoane şi io mă bălăcesc în piscină. şi el zice că ios o sirenă. oricum a fost marfă azi. ma dus la un libanez care sa deschis acuma zilele astea. am mâncat o fitză nouă cu vinete şi un sos dulceag dar nu ştiu cum parcă acru aşa. ma enervat că naveau cola. ţărani proşti. acuma mă culc 2 ore că la 6 tre să fiu fresh. vine sandu să mă ia la mall. e un film cu angelina. sandu şia luat aspirator nou. mercedes x sau ceva gen. nu mam priceput niciodată la tzoacle.
ora 20.20. ce vacă sunt. am dormit ca vaca pân acuma. aveam mobilu pe silent şi nu lam auzit

când a sunat. fac un duș și scriu mai încolo că tre sajung în club cu sandu. sper că nu sa ofticat că nam chef de șucăr acuma.
ora 3 dim. mă doare capu nashpa rău. leam amestecat. tequila cu rom și vodcă și ce rahaturi mai pun äia în coteilurile alea. nam putut să scap de sandu. are o boală cu toaleta de gagici. numa acolo i se scoală. pe mine mă enervează că nam de ce să mă sprijin și mi sa rupt și-un toc băgamiaș. acuma vroiam să intru pe mes cu nou zelandezu numa că mă dor ochii și-mi tziuie și urechile de la bubuielile alea. cred că nu mai aud bine. și mâine dimineață tre să mă duc să mă vopsesc. ce vacă tanța. putea să mă programeze mai la prânz în puii mei nu cu noaptea în cap. numa căi vin nuș ce manechine cu figuri în cap. iar o să fiu chiaună toată ziua.

război

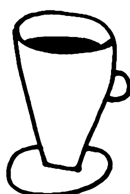
cearta începe de nicăieri și duce niciunde. dacă ar fi măcar o ceartă de-aia după care vine împăcarea și sexul cel mai dulce. da de unde. el sau ea se duce să fumeze o țigară în bucătărie și ea sau el stă și umple perna de gânduri negre. apoi el sau ea vine în pat tiptil. speră că ea sau el a adormit. da de unde. acum e rândul ei sau al lui să meargă la bucătărie ca să-și fumeze otrava în timp ce el sau ea stă și se gândește cât o să mai dureze coșmarul. într-un târziu oboseala îi învinge așa că amândoi adorm. și vine dimineața. și amândoi sunt terminați fizic și nervoși. și n-are nici un farmec să te cerți la lumina zilei. mai ales că nici măcar nu ți-ai băut cafeaua și totul e încă neclar. dar tăcerea e cea mai bună armă pentru a-i arăta celui de lângă tine cât de profund îl disprețuiești. fiecare așteaptă ca celălalt să scoată primul sunet. în mod sigur celălalt va emite o tâmpenie sinistră. și atunci eu ăsta cel virtuos cel nepătat cel fără de greșeală am să sar ca o pisică pe vrabia asta fără pic de creier. o s-o desființez cu replicile mele

acide și aruncate cumva parcă din colțul gurii. o să fiu cool și o să-i dau celuilalt senzația că nu e altceva decât un rahat cu ochi. o vomă fără personalitate. ceea ce și e. în clipa asta amândoi se urăsc de moarte dar evident nici unul dintre ei n-o să aibă curajul să meargă până la capăt. adică să-l omoare ad litteram pe celălalt. fiecare o să prefere calea lentă și perversă. fiecare o să simtă nevoia imperioasă de a picura venin în creierul celuilalt. prin orice gest și prin orice silabă rostită. ăsta e genul de moarte pe care și-o doresc reciproc. nici unul dintre ei n-o să pună mâna pe cuțit. nu. amândoi o să continue să se muște de răni. vreau ca celălalt să sângereze încet încet și să-și piardă mândria și orgoliul și demnitatea. vreau ca celălalt să cadă în genunchi în fața

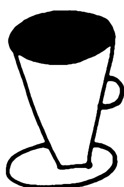
mea și să-mi ceară iertare. eu n-o să-l iert. cel puțin nu imediat. pentru că-l urăsc de moarte. îl urăsc de moartea asta lentă pe care fac eforturi supraomenești să i-o provoc. da. știu. am jurat niște chestii acolo în biserică și acolo la primărie. și ce dacă. cine știa atunci că o să ajungem așa. cine știa atunci că celălalt îmi va deveni dușman. cine morții mă-sii știa și n-a vorbit și nu mi-a spus nimic și nu mi-a atras atenția la timp. îl blestem în gând pe atoateștiutorul ăsta care a rămas tăcut ca o meduză. aș fi putut fi un om fericit dacă nu trăiam calvarul ăsta fără de sfârșit. aș fi putut fi lângă cineva care să mă iubească și căruia să-i pese cu adevărat de mine și care să mă îngrijească dacă sunt răcit sau răcită și care să mă cocolească și să mă alinte. și uite ce primesc. și amândoi gândesc lucrurile astea și amândoi așteaptă ca celălalt să capituleze. să ajungă la limită. amândoi își forțează limitele. ca doi luptători de sumo suspendați în secunda aia în care se cântăresc și așteaptă să se repeadă unul în altul. o secundă infinită în care se prefac că mănâncă sau că își caută vreun obiect prin casă sau că sunt indiferenți. și pe sub pielea lor și pe sub carnea lor aleargă mici demoni care le trag șuturi în coaste și care le șuieră măscări în urechi. și după aia se-ntâmplă ceva. ceva neașteptat. unul dintre ei face un gest greșit. pune cana de cafea pe colțul mesei. n-a fost intenționat. chiar n-a fost. cana cade și se sparge

și cioburile zboară. nu multe. doar vreo trei patru cioburi. măricele. și un ciob are tupeul să se înfigă în piciorul neatentului sau zăpăcitei care a scăpat cana. se înfige adânc. asta e. s-a-ntâmplat. se-ntâmplă. și cel sau cea care stă cu ciobul înfipt în picior are un moment de pauză. totală. gândurile îi îngheață complet. stă pentru câteva secunde bune și se uită ca prostul sau ca vaca la ciobul ăla lung care sfidează orice lege din fizică. fiindcă s-a-nfipt serios. ca și cum un papuaș din junglă l-ar fi suflat prin sarbacana lui cu toată puterea unor plămâni nealterați de tutunul care poate să ucidă așa cum scrie și pe pachet. stă fraierul sau fraiera aia și se uită lung la ciob și vede cum o picătură de sânge curat apare lângă vârful ciobului care nici măcar nu se mai vede fiindcă e înfipt adânc în glezna deja suferindă. da. acum simte durerea. da. și acum vine și spaima. vine ca o inundație. cel rănit sau cea rănită iese brusc din stop cadrul care-l subjugase și capătă reacții omenești. se apleacă și geme și vrea să pună mâna pe ciob și să și-l scoată din picior dar n-are curaj să facă asta fiindcă spaima îi spune că durerea se va acutiza și că sângele va țâșni ca o arteziană și că el sau ea va muri aproape instantaneu fiindcă șuvoiul va fi de neoprit. iar celălalt sau cealaltă adică cel valid sau cea validă iese și el sau ea din starea de spectator rămas cu gura căscată și uită că i-a dorit moartea celui sau celei care-i

otrăvește existența. și se ridică parcă împins de un resort din scaunul în care zăcea până mai adineauri și aleargă la baie și înșfacă un prosop alb imaculat și fuge înapoi spre dușmanul lui de moarte și nu știe ce să facă mai întâi să scoată ciobul sau să pună prosopul pe jos ca să nu curgă atâta sânge pe parchet ce gând imbecil ăsta sau asta moare și eu am grija parchetului ce idiot sau idioată sunt. și el sau ea chiar nu știe ce să facă. și atunci brusc îngerul îi suflă un vânticel în ureche și el sau ea ia o decizie și smulge ciobul ăla nenorocit din piciorul dușmanului pe viață. îl smulge cu degetele protejate de prosop. ca să nu sporească dimensiunile dramei sau poate doar din spirit de autoconservare. și atunci sare sânge. da stimați telespectatori. nu degeaba n-ați mutat

canalul. ați fost serviți. sângele îl împroașcă pe cel sau cea care a smuls ciobul și cel rănit sau cea rănită urlă ca din gură de șarpe. și acum pregătește-te să-ți apuci telecomanda și să zappezi că nu mai e mult. știu că o să te dezamăgesc dar n-a murit nimeni. el sau ea a adus spirt și l-a aruncat pe rana vie și apoi amândoi au plecat șontâc șontâc spre cea mai apropiată cameră de gardă. îmbrățișați. și nervoși că totul s-a terminat așa și că n-au putut rămâne cool până la capăt și că n-au învins mai deloc și că lupta a fost amânată. și frustrați de penibilul situației. și obosiți. pentru că nu s-a mai putut recupera nici o picătură din cafea. păcat. ieșise chiar o cafea de nota zece.

testament

a sosit clipa în care părăsesc această lume. a bătut ceasul. a sunat clopotul. acestea sunt ultimele rânduri pe care le scriu. mă voi urni cu greu până la pat și voi închide ochii. voi fi senin în clipa morții mele. am trăit mult. am trăit frumos. azi împlinesc 108 ani. e timpul să-mi iau adio de la voi. am avut o viață bună. am știut să profit de fiecare lucru frumos. în tinerețe n-am fost chibzuit și am făcut și oareșce nebunii. dar în ultimii cincizeci de ani m-am potolit treptat. iar într-o frumoasă zi de toamnă mi-a fost revelat sensul vieții. sensul existenței omului pe pământ. omul se află aici ca să strângă. cât mai mult. cât mai multe obiecte. și cât mai diverse. am început să adun lucruri. mai întâi destul de timid. dar pe măsură ce zecile de ani au trecut am devenit din ce în ce mai înțelept și mai strângător. în casa mea există cămări și cotloane unde nu mai ai cum să arunci un ac. sunt acolo cutii pline de șuruburi și piulițe. baterii de chiuvetă și pixuri consumate și stilouri cu penița ruptă. tuburi de lipici expirat și agrafe

pleznite. am dulapuri pline de haine pline de molii pline de tupeu. am cârpe. mii de cârpe. am chiuvete sparte și boilere ruginite. am miliarde de lucruri a căror valoare inestimabilă numai eu o pot aprecia. nu am copii și nu am cui să las aceste minuni minunate. în ultimii ani mi-am dat seama că această avere va rămâne de izbeliște. așa că am mâncat mai puțin și am adunat ceva bănuți. am izbutit să concesionez un cavou generos ca spațiu. așa că mă voi îngropa cu toate lucrurile mele dragi. de fapt exprim aici cu limbă de moarte dorința mea de a fi *îngropat în obiecte*. în obiectele mele prețioase. poate consideri că e doar o toană de om bătrân. te-nșeli. îți va suna și ție ceasul. vei merge și tu pe lumea cealaltă. iar dacă o să ai nevoie de un polonic fără coadă vei observa că n-ai de unde să-ți procuri. eu nu mă voi lovi niciodată de o asemenea problemă. eu voi avea mereu în preajmă un ceainic spart cu bucățile încleiate. sau un set de furculițe din argint verde oxidat. sau un cordon spiralat de telefon vechi. îți spun adio acum. sufletul mi-e împăcat. plec spre ceruri ținând în mâini o cutie goală de brânză topită și o rolă de scoci consumată.

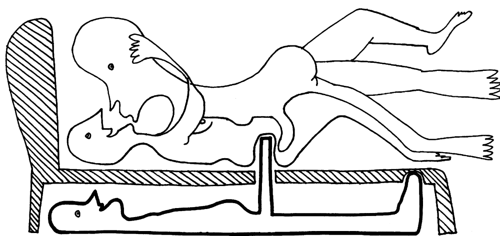
sfârșitul lumii

amanta mea e foarte ocupată în ultima vreme. n-o condamn. eu însumi simt că am neglijat-o de ceva timp. ea e o femeie foarte delicată. așa că știu sigur că n-o să-mi facă vreodată vreun reproș. și oricum ea știe că un reproș ar zdruncina relația noastră perfectă. înțeleg și accept faptul că are și ea obligațiile ei. la fel cum și eu le am pe ale mele. soțul amantei mele e un om bun și de treabă. e un om destul de ocupat în cea mai mare parte a timpului. dar uite că acum o lună a făcut un gest frumos și a luat-o pe amanta mea într-o vacanță de cinci stele. bănuiala mea e că omul s-a certat cu amanta lui. altfel nu-mi explic. evident că nu i-am expus această teorie amantei mele. nu vreau s-o amărăsc. ea nu și-ar putea închipui că soțul ei o înșală. tocmai de aceea are o mulțime de procese de conștiință. dar sentimentul vinovăției o face mai vulnerabilă. mai feminină. și asta îmi place foarte mult. eu știu foarte bine cum gândește soțul ei. și știu și ce face. pentru că sunt bărbat. și de fapt știu aceste lucruri

pentru că îl cunosc pe soțul ei. doar mi-e șef și prieten. să nu fiu greșit înțeles. omul nu mi-a spus clar că ar avea o amantă. dar un bărbat simte când alt bărbat are ceva pe suflet. n-o să insist asupra subiectului și în nici un caz n-o să încerc să scotocesc prin viața personală a soțului amantei mele. în fond sunt problemele lui. și le am și eu pe-ale mele. cu soția mea. cu amantul ei. soția mea nu știe că eu știu că ea are un amant. dar eu știu până și cu cine o înșală amantul ei. de fapt asta e problema. n-am talente de detectiv și n-am pus nici un detectiv pe urmele lui. dar uite că lumea e mică și toate lucrurile se află până la urmă. amantul soției mele o înșală pe soția mea cu amanta soțului amantei mele. poate părea ironic. dar cum spuneam. lumea e mică. iar eu nu mă plâng acum de situația creată. și nu cred că această situație e fără ieșire. sper ca lucrurile să se liniștească într-un fel. pentru că deja echilibrul relațiilor noastre a început să se clatine. deocamdată nu se vede cu ochiul liber. situația seamănă cu turnul din pisa. dacă stai lângă el nu-ți dai seama că ești în pericol. dar eu am totuși capacitatea de a vedea turnul de la distanță. reușesc să observ ansamblul și realizez că atâta vreme cât soțul amantei mele nu-și va recăpăta fericirea și atâta vreme cât soția mea va fi tristă lucrurile se vor înrăutăți. soluția pe care o văd în momentul de față e singura posibilă. pentru că se sprijină doar pe

umerii mei. doar eu pot să fac ceva. doar eu pot să ajut ca lucrurile să revină la normal. pot să o seduc pe amanta soțului amantei mele. și nici n-ar fi un lucru neplăcut. e o femeie încă frumoasă. planul e simplu. o seduc și-o abandonez exact în clipa în care se-ndrăgostește nebunește de mine. și rezolv toate problemele. ea n-o să se mai poată întoarce la amantul soției mele pentru că acesta o va renega definitiv. cunosc omul și-i cunosc caracterul. e un tip temperamental. destul de latino. se va simți jignit în amorul propriu și nu va mai accepta apropierea unei femei care l-a înlocuit cu altul. dar se va consola cu soția mea. iar amanta soțului amantei mele va suferi o săptămână și se va întoarce resemnată la soțul amantei mele. și toată lumea va fi din nou fericită. bineînțeles că nu iau în calcul varianta în care m-aș îndrăgosti chiar eu de această femeie. asta ar încurca rău lucrurile. dar eu sunt un om rațional și am pretenții de la mine. sunt convins că pot face față oricăror tentații și că știu să rămân detașat în orice situație. chiar și atunci când fac sex cu amanta mea reușesc să fiu cu gândul în altă parte. și nu insinuez că mi-ar zbura gândul la vreo altă femeie. m-am auto-educat ca în timp ce fac sex să recapitulez problemele pe care le am de rezolvat. fie ele probleme de serviciu sau probleme personale. lucruri de cumpărat și taxe de plătit și-așa mai departe. în felul ăsta împușc doi iepuri deodată. pe de o parte

sexul durează mai mult și partenera mea e satisfăcută pe deplin. iar pe de altă parte pot vedea clar ca-ntr-o agendă toate lucrurile pe care le am de făcut. mintea mi-e limpede și nu sunt câtuși de puțin stresat atunci când mă ridic de lângă amanta mea și merg să fac duș. știu că sunt de invidiat. dar ăsta e adevărul. am această capacitate extraordinară. sunt de felul meu un om modest dar ăsta e un

talent pentru care mă admir pe mine însumi. sunt conștient că trăim vremuri moderne în care nu supraviețuiește decât cel care se adaptează noilor tendințe și noului ritm în care aleargă viața. iar eu privesc încrezător la ziua de mâine și sunt convins că lucrurile pe care le fac sunt bune. însuși faptul că mă preocupă soarta acestor oameni îmi demonstrează că sunt pe placul divinității.

bineînțeles în cazul în care există cu adevărat o divinitate care ne urmărește atent acțiunile. realizez cu plăcere că nu sunt un om egoist și că știu să am grijă de aproapele meu. acum zece minute am terminat de făcut sex cu amanta mea. a fost lung și plăcut. mă simt relaxat. cel mai binevenit e sexul care te încarcă energetic. în tot timpul actului sexual am analizat atent problemele generate de noua situație. iar acum scriu toate acestea pe hârtie ca să nu uit că mi-am propus să fiu încă o dată bunul samaritean și să salvez pe toată lumea. voi îndrepta situația de față. voi pune lucrurile înapoi pe făgașul lor obișnuit. știu că pot. doar eu pot. sunt singurul om care poate îndrepta ce e strâmb. sunt omul care poate schimba lucrurile în bine. și cu toate astea sunt doar un cetățean al secolului douăzeci și unu. mă rog. un cetățean de onoare. o să-i dau cezarului ce-i al meu.

the president

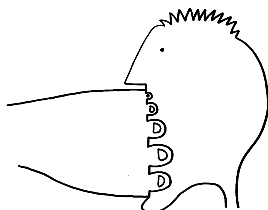
nu mă interesează. găsești tu o soluție. pentru că de-asta ești plătit. ești plătit din banii tuturor. ca să găsești o soluție. și-o s-o găsești. îți mai zic o dată. povestea asta nu ajunge la presă. povestea asta nu ajunge nicăieri. sper că am fost clar. pentru că vorbesc clar. povestea asta n-a fost și n-a existat. iar tu ești plătit ca să găsești soluția potrivită pentru ca nimeni să nu-și bage nasul și să scormonească-n rahat. da. nu mă interesează că presa a aflat deja. există diversiuni. sunt probleme mai importante decât asta. trebuie să ai cap și să găsești un alt subiect de senzație. ăsta nu-i subiect de senzație. ăsta-i doar un butoi cu pulbere pe care ești dator să-l faci să dispară. poate să explodeze oriunde. numai aici nu. iei mătăluță binișor butoiul ăsta cu pulbere și-l duci în cârcă până-n deșert. și-l lași să explodeze acolo. că acolo nu-i nimeni. nici public și nici mass-media și nici analiști politici. ce mama mă-sii chiar trebuie să-ți dau eu mură-n gură sau ce. nu mai repeta ca un papagal lucrul ăsta că mă scoți din sărite.

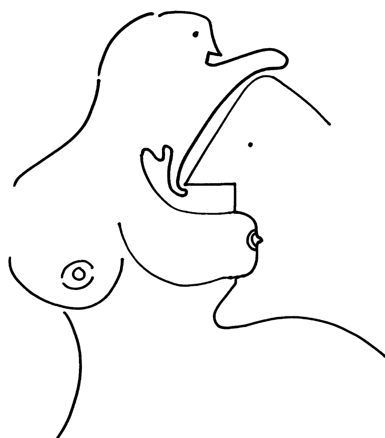
păi măi boule. dacă începi fiecare propoziție cu domnule președinte nu mai reușesc să mă concentrez la ce spui. deci fără domnule președinte. zi. te-ascult. da. e clar. bați apa-n piuă și nu pricepi ce-ți spun. în regulă. îți mai spun o dată. există și alte subiecte în afară de irak. oricum lumea nu mai dă doi bani pe chestia asta cu irakul. irakul nu mai e un subiect de senzație. acuma lumea gustă alte căcaturi. căcaturi normale. căcaturi obișnuite. căcaturi la ordinea zilei. crime pasionale și nunți între homosexuali și copii ai străzii care știu să cânte la vioară ca paganini și alte prostii de-astea. deci e simplu. nu știu ce trebuie să faci. știu doar că diseară eu o să mă uit la știri. și nu vreau s-aud că cineva pomenește de drogul ăsta. sau medicamentul ăsta. sau cum să-i spun. înțelege că existența acestei sub-stan-țe nu e pentru ochii tuturor. nu e pentru ochii nimănui. nimeni nu trebuie să știe ce și cum. faptul că un imbecil de doctor a avut ideea cretină să le ia sânge la toți amărâții ăia care-au fost în irak e o tâmpenie. doctorul ăsta ar trebui pus la zid și-mpușcat în cap. păi cum să destabilizezi măi un popor întreg. mă piș pe descoperirea lui de căcat. ce să zic mare chestie. s-a prins imbecilu ăsta de doctor că au ăia în sânge ceva ciudat. și boul sună la presă. cum să lași tu să se-ntâmple una ca asta. păi doctorul ăla trebuia supravegheat zi și noapte. păi știu că n-aveai de unde să știi și știu că e o țară liberă dar ție nu

trebuie să-ți scape nimic. pentru că tocmai de-aia ești plătit. ca să stea oamenii liniștiți la ei acasă și să se holbeze la televizor. la telenovele. nu la știri. ți-am zis de-o mie de ori. ăsta-i scopul vieții tale. pentru asta te-ai născut. ca să găsești mo-da-li-tăți prin care tot prostu să stea la el în cocioabă și să se uite ca vițelu la maria dolores și la don ramon. nu la sinteza zilei. ar trebui să-ți repeți chestia asta de-o mie de ori pe zi. ca pe-o rugăciune. până-ți intră-n cap. deci revin. nu mă interesează ce faci sau cum faci ca să dispară definitiv doctorul ăsta. eu mâine dimineață vreau să mă trezesc și să nu știu că imbecilu ăsta a existat vreodată. și-ți atrag atenția. lucrurile cu care te joci tu acuma țin de protocol. de cel mai înalt protocol. și dacă eu am fost de acord cu metodele lor înseamnă că tu nu mai pui nici o întrebare și execuți un ordin. simplu ca bună ziua. n-am nevoie ca mâine sau poimâine imbecilu ăsta de doctor să ia legătura cu familiile tâmpiților care-au plecat în irak și să-nceapă eventual un studiu legat de comportamentul lor bizar. de-abia atuncea ar începe să se afle lucruri și-asta ar însemna că tu deja ai adus butoiul ăla cu pulbere în centrul capitalei. ori eu ți-am spus adineauri să-l duci în paștele mă-sii undeva-n deșert. acolo-n irak. să nu mai aud nici eu de el. darămite altcineva. da. păi asta a fost o întrebare cretină. complet cretină. păi măi boule. dacă eu vorbesc cu tine pe șleau și dacă conversația noastră are loc la telefon

atunci înseamnă că asta e o linie sigură. tu chiar mă crezi tâmpit. of cât de incapabili sunteți cu toții. hai că-ți dau eu soluția că văd că-ți bate vântu prin capu ăla sec. unu. îl iei pe doctorul ăsta și-l închizi undeva. undeva unde-i răcoare și-ntuneric. și mai vedem peste câteva zile ce facem cu el. doi. scoți bani de la buget și te duci frumușel la familiile ălora care-au plecat în irak. de fapt nu. te duci numai la ăia care s-au mai întors din irak. și-s mulți mânca-mi-ar curu. te duci și le dai la fiecare câte douăzeci de milioane. lei vechi boule. ce visezi acolo. deci. douăzeci de milioane. primă de anul nou. așa le spui. cum adică de la guvern măi idiotule. de la președinție. președintele însuși le mulțumește pentru sacrificiul făcut și-i gratulează cu bonusul ăsta și-așa mai departe. trei. dai un comunicat de presă. peste juma de oră. de fapt ăsta-i primul lucru pe care-l faci. îi anunți pe labagiii ăia că toată povestea cu doctorul e-o tâmpenie. și le-arăți un document care spune clar că doctorul ăsta e nebun cu acte. și mai bagi și-o chestie la sentiment așa. inventezi o poveste cum că doctorul e-un pedofil căutat de interpol. sau orice idioțenie-ți mai vine ție prin cap. numai să nu fie cusută cu ață albă. și gata. și mă lași boabe până după anul nou că mâine plec în vacanță și n-am nevoie de bube pe creier. asta e. și-ți mai spun o dată. să n-aud c-au apărut nu știu ce sociologi sau oameni de știință care-au pus laba pe-un subiect baban. să nu cumva s-aud că

vreun bou de-ăsta începe să le ia interviuri la ăștia veniți din irak. datoria ta e să mu-șa-ma-li-zezi toată povestea asta idioată. iar eu aștept ca tu să-ți faci datoria. hai. nu. nu mă suni tu. te sun eu. dă-i drumu și rezolvă. la treabă.

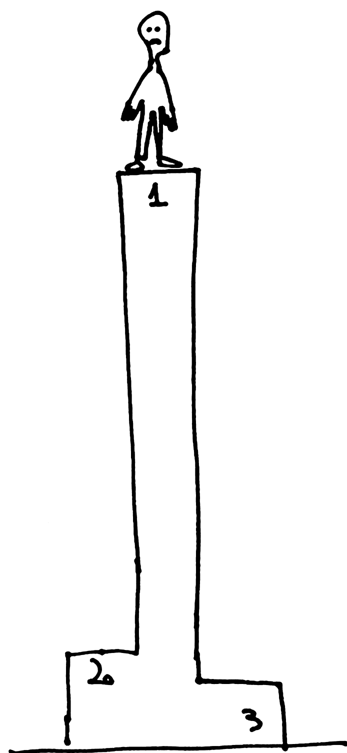
titu stil și ciocioleana

ce faci pisi. ce fițoasă ești azi. mi-a zis mario că l-ai făcut harcea-parcea ieri. îhîm ne-am văzut aseară-n club. mi-a zis că l-ai iritat un pic. adică un pic mai mult că cică avea carne vie acolo. păi tu te epilezi sau te razi. sau cum. ia să văd. cee mișto. da e mișto așa-n formă de inimioară da-ți anulează tatuaju de lângă că-i tot cu inimioară și nu merge că-i redundat. re-dun-dat. am auzit io la televizor. păi știu ce-nseamnă numa că mi-e greu să-ți explic. adică nu merge inimioara aia tatuată lângă păsărică și pe păsărică să ai păru tot în formă de inimioară. asta-nseamnă. ia. stai să pun și io mâna. păi înțeapă fată. nu-i bine. păi cum vii fată așa la filmare. păi cred că i-ai făcut sula avioane lu mario. săracu. zău ești nesimțită. la cât intrăm pe set azi. aha. tre să te epilezi fată că alfel io nu trag nimic cu tine. nu pe bune îi zic lu șefu că mă zgârii și-mi iau pauză că mâine am bucache cu două debutante și trei cipăndei. hai fugi la

epilat că nu merge-așa. auzi și ce voiam să-ți zic. când mi-o sugi azi fii și tu mai cu mănuși că data trecută ți-ai înfipt colții-n mine de era să-mi dea lacrimile. ei acuma hai nu te căca pe tine că dac-a zis șefu să fii mai agresivă asta nu-nseamnă că tre să-mi iei sula la ronțăit. te prefaci și tu na. că io mai am nevoie de sulă. e obiectu muncii fată. vrei să rămân pe drumuri sau ce. așa că fii și tu mai finesco că doar nu mergi la oscaruri cu rolu ăsta. cum au zis că-i zice la filmu ăsta. a. orgia vampirilor. îhîm. ok. hai fugi să-ți pui ceară că io-mi iau viagra. tre să-mi găsesc un red bull p-aicea că cică la viagra cu red bull se umflă de două ori mai tare. numa să nu explodeze. hai pisi fugi. te-aștept.

cum o să fie

peste zece ani o să fiu bogat. foarte bogat. atât de bogat că n-o să mai ai cum să mă atingi. o să locuiesc în insulele bora-bora. o să am o vilă acolo. ce zic eu vilă. un palat. poate chiar două. o să am servitori și badigarzi. foarte devotați. o să servesc micul dejun în pat și cina la ultimul restaurant de lux apărut în peisaj. iar peisajul o să fie paradiziac. o să am în posesie spații verzi cât vezi cu ochii. o să am terenuri de golf pe care doar tălpile mele vor avea voie să pășească. o să duc mâncarea la gură cu tacâmuri de aur. de unică folosință. la un moment dat o să vin și pe-aici. în vizită. o să mă sui în avionul personal și-o să cobor pe aeroportul personal. o să mă sui în mașina mea blindată iar șoferul o să mă ducă unde-i spun. ba nu. nu-mi place să stau pe loc în trafic. mai bine o să mă sui în elicopterul meu personal și-o să survolez capitala. e mai frumos așa. o să zbor la joasă înălțime pentru ca tu să întorci capul spre cer și să te uiți la mine. elicopterul meu o să facă vrum vrum pe deasupra ta. o să fiu poziționat exact între ochii tăi și

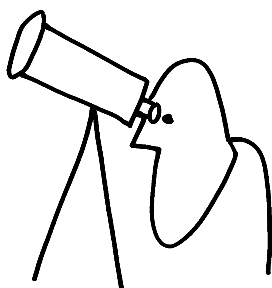

1
2
3

soare. așa că soarele o să te orbească atunci când îți vei ridica ochii spre mine. o să te văd cum te târăști ca o râmă pe străzile murdare și pline de mașini și de alții ca tine. toate astea se vor întâmpla. peste zece ani. acuma gata. mă duc și io la piață că tre să iau niște lobodă de-o ciorbă. i-am dat o sută de roni la ghicitoarea asta de mi-a prezis. că mi-a plăcut ce-a văzut ea la mine-n palmă. și n-a dat rasol. uite vezi. mai sunt și oameni care știu să-și facă treaba ca lumea.

alergătorul

se trezește la cinci dimineața și își duce mâna dreaptă la testicule. le scarpină scurt și apoi și le cântărește o clipă în palmă. se scoală brusc din pat și merge hotărât spre bucătărie. ia o cutie de lapte din frigider și bea prelung. o picătură de lapte i se scurge pe obrazul nebărbierit și-i alunecă pe pieptul fără păr. ia o bucată de hârtie și verifică ce-a notat acum opt ore. 15 mai. soarele răsare la 5 și 25 de minute. apune la 19 și 19 minute. se îmbracă cu gesturi rapide și precise și iese din apartament. strada e pustie. e încă întuneric. așteaptă calm și erect prima rază de soare. azi o să se lupte cu el însuși. azi o să-și depășească recordul personal. azi o să alerge fără întrerupere cu șapte virgulă opt kilometri pe oră. de la răsăritul și până la apusul soarelui. aude mașina gunoierilor apropiindu-se. vede lumina farurilor undeva după colțul străzii. mașina apare și dă colțul spre el. se oprește. trei băieți cu mănuși roase în mâini și cu țigări pătate între buze sar ca niște gândaci imenși de pe carcasa mașinii și apucă fără delicatețe

tomberoanele mute. unul dintre gunoieri îl observă și privirile li se întâlnesc pentru o secundă. își mută brusc privirea și vede o dâră de lumină portocalie care se prelinge pe deasupra blocului de vizavi. țâșnește ca și cum un pistol imaginar ar fi tras chiar lângă tâmpla lui. trece în fugă pe lângă gunoierul care a rămas ușor dezorientat. are deja un scop precis. trebuie să regăsească în memoria mușchilor lui viteza pe care și-a propus-o și să respecte acest ritm autoimpus. deocamdată fuge evitând gropi și mașini parcate aiurea. viteza i se modifică la fiecare douăzeci de secunde. dar nu se clatină și nu se oprește. soarele începe să se arate. câteva mașini cu oameni încercănați și nesiguri la volan trec pe lângă el. ia o curbă după un rând de blocuri și iese într-un bulevard cu patru benzi pe sens. spațiul începe să țină cu el. simte lumea deschizându-se în fața lui. depășește un polițist care ține în mână un pahar de plastic plin cu cafea. simte privirea suspicioasă a polițistului sfredelindu-i ceafa dar nu se întoarce și nu se abate din drum. fuge. fuge. deja inima lui a căpătat un ritm regulat. respiră normal. după trei kilometri parcurși scoate o sticlă de plastic din centura pe care o poartă la brâu și bea o gură de apă. ține apa în gură câteva secunde. cât trec cele câteva secunde respiră pe nas. a ieșit în șosea. trece în fugă pe lângă coloane infinite de mașini care stau pe loc. șoferul unei mașini aruncă o țigară la picioarele lui. evită mucul

zburător în ultima clipă. nici măcar nu l-a văzut. mai mult a simțit cu privirea periferică gestul șoferului și a acționat reflex. aleargă în continuare. după încă trei kilometri cotește brusc spre dreapta și părăsește șoseaua dură și netedă. intră pe o potecă neregulată și își croiește drum prin pădure. nu slăbește ritmul. în cinci minute iese în plin câmp și aleargă fără să întâlnească vreun obstacol. fuge fără oprire. ore în șir. din când în când mai duce mâna spre sticla cu apă și soarbe o gură. soarele a trecut pe la zenit și acum se târăște leneș spre apus. trec ore. începe să simtă o ușoară durere în mușchi. aleargă înainte. în răstimpuri își șterge transpirația cu antebrațul. și-a uitat prosopul

acasă. trec ore. soarele începe să devină o portocală și se apleacă lin ca să se ascundă sub linia orizontului. se uită fix spre soare și soarele se lasă privit. simte un val de energie care-l străbate ritmic. o să privească soarele până când acesta va fi dispărut definitiv. aleargă. din soare nu se mai vede decât un semicerc mic. mărește viteza progresiv în timp ce soarele se ascunde. are senzația că aleargă din inerție în timp ce le comandă mușchilor săi să se relaxeze. mușchii nu-l ascultă. picioarele lui aleargă în continuare bezmetice. pentru câteva clipe nu înțelege ce i se întâmplă. creierul lui trimite informații spre tot corpul. oprește-te. oprește-te. oprește-te. dar picioarele lui aleargă necruțător. vede o șosea largă. o să ajungă la ea în mai puțin de un minut. aleargă perpendicular pe șosea și în timp ce situația începe să i se pară hilară încearcă să calculeze probabilitatea de a se izbi de camionul care a apărut puțin mai la stânga și care rulează cu viteză constantă. continuă să fugă chiar și-atunci când realizează că el și camionul se vor întâlni în același punct. un val de spaimă îl cuprinde. încearcă să se întoarcă spre stânga ca să evite coliziunea fatală. torsul lui se sucește și fața i se schimonosește într-un efort supraomenesc. dar picioarele lui aleargă în continuare pe un traseu perfect drept. acum urlă și își bălăbăne mâinile disperat sperând că șoferul camionului îi va sesiza prezența la timp. dar

e deja noapte și farurile camionului luminează direct spre șosea. șoferul n-ar fi în stare să observe ceva pe câmpul întunecat. impactul e iminent. în douăzeci de secunde va păși pe șosea și va fi spulberat de camionul care rulează cu o sută de kilometri pe oră. acum plânge și urlă în timp ce trupul lui îl propulsează înainte. mai are zece pași până la șosea. aude motorul camionului vibrând dintr-o mie de cai putere și închide ochii. un bolovan cât toate zilele îi apare în față. se împiedică și cade scurt cu fața în iarba de la marginea șoselei. în secunda următoare camionul trece vuind pe lângă urechea lui. vuietul devine o părere pe măsură ce camionul se îndepărtează. respiră greu. e liniște. nasul lui rupt miroase iarba înnegrită de la marginea șoselei. în cădere și-a spart doi dinți din față iar cotul stâng și genunchiul i s-au fisurat instantaneu. zăbovește câteva minute cu fața în iarbă apoi se ridică cu greu în capul oaselor folosindu-și brațul valid. nu-și poate mișca picioarele. rămâne așezat în fund și cu un picior șerpuindu-i inutil pe lângă corp. pe fața lui lacrimile s-au amestecat cu pământ și cu iarbă și sânge. se uită pe cer. nici un nor. doar lună plină. se aude țârâitul unui greier. stă cu ochii spre cer și ascultă țârâitul ritmic al greierului. respiră greu. zâmbește.

dictatura ecologică

nesimțiților și ratașilor. din cauza voastră n-are planeta oxigen să respire. animalelor ce sunteți. voi omorâți pădurile și ne tăiați pomii ca să vă publicați gunoaiele pe care nu le citește nimeni. ați defrișat jungla amazoniană și ați distrus stratul de ozon ca să faceți hârtie pe care s-o murdăriți cu fecalele minții voastre. asasinilor și leprelor. ați organizat serbări fastuoase ca să vă dați unii altora premii pentru literatură. mafioților și căpușelor. ați inventat zeci de mii de ziare și reviste doar ca să vă suiți voi pe piedestalele voastre de carton. ați infectat popoare întregi cu virusul lecturii doar ca să-i faceți dependenți de puroiul care vă curge din pixuri și stilouri. ați reușit să păcăliți milioane de oameni ca să vă cumpere cu bani munciți mizeriile tipărite pe copacii morți. javrelor. ați organizat târguri de carte ca să vă împăunați voi cu capodoperele voastre mâzgălite cu sângele frunzelor. dar totul are o limită. am să vă demasc pe toți și am să vă ard cărțile pe rug. am să vă demolez din temelii toate librăriile și toate

bibliotecile în care vă-ntâlniți ca să faceți pe intelectualii. am să iau maculatura voastră și am să fac din ea rumeguș. am să iau rumegușul și am să fac din el mobilă trainică pentru clasa muncitoare care se spetește la lopată și cărbuni ca să vă fie vouă cald în palatele voastre. am să interzic literatura în școli și am să vă desființez toate editurile. am să-i execut în piața publică pe toți cei care vor scrie un cuvânt și pe toți cei care vor citi o silabă. am să fac ordine pe planeta asta muribundă. am să curăț planeta de râie. râia sunteți voi.

omul secolului nouășpe

stau în mașină și visez. e ora cinci și cinci. sunt blocat în trafic. am închis geamurile și am dat la maxim volumul în boxe. așa că nu aud claxoanele. azi aparțin altei epoci. așa au hotărât astrele. azi mă mișc în ralenti. în trafic stau de-a binelea. nu mă mișc deloc de un sfert de oră. visez cu ochii deschiși. din boxe iese mozart. nimic grandios. doar câteva viori. fără orchestră. n-am nevoie de ateneu ca să visez. n-am nevoie de pantofi de lac cu care să apăs ambreiajul. oricum nu folosesc pedalele în clipa asta. am tras frâna de mână ca să nu alunec în visare spre tipul din față. ăla care înjură cu capul scos pe geam. îl simt cu privirea periferică. dar nu-mi tulbură mai mult de zero virgulă doi la sută visarea. ochii mei deschiși văd un punct minuscul de pe parbriz. o mică fisură care a explodat fără să afecteze realmente geamul securizat. a bușit un pic folia aia protectoare. a înflorit-o nițel ca să zic așa. visez cu ochii la fisura aia mică. pot să-i imaginez o întreagă istorie. pentru că am cumpărat mașina cu tot cu

fisură. poate că o pietricică mică mică a sărit de sub roțile vreunui tir care fugea cu o sută la oră și a lovit parbrizul prin care mă uit eu acum. asta s-o fi întâmplat acum vreo cinci ani în germania. că de-acolo am cumpărat rabla. sau poate că fostul proprietar al mașinii second hand în care stau eu acum blocat în trafic a fost la un picnic în munți. și poate că neamțul ăsta a oprit mașina mea undeva într-o poieniță de-aia gen dumbrava minunată. și poate că era cu nemțoaica lui. că n-am auzit de picnicuri la care mergi solo. și poate că nemțoaica lui avea chef. și poate că el s-a gândit că ar fi romantic să facă dragoste în sân. în sânul naturii vreau să zic. și-atunci poate că neamțul a tras mașina mea sub un pom ca să sporească senzația de intimitate. că sub pom e mai umbră orșcât. și poate că în timp ce făceau kama sutra a apărut pădurarul. și el tot neamț. și poate că ei erau prinși în vârtejul pasiunii. vorba lui sandra brown. și-atunci poate că pădurarul i-a văzut și a înlemnit. vorba vine. și hai să presupunem că era un pădurar de treabă. fiindcă visarea mea din traficul de azi e luminoasă. deci am hotărât. era un pădurar de treabă. așa că a înlemnit doar puțin. după care s-a gândit cum să facă să nu-i deranjeze pe compatrioții lui nemți care poate tocmai lucrau la viitoarea generație de nemțișori. așa că a început pădurarul meu să se deplaseze pe furiș. ca să iasă din raza vizuală a concetățenilor lui. rază vizuală

e un fel de-a spune. pentru că îndrăgostiții aveau ochii închiși. deoarece se pupau cu limba. oricum pădurarul s-a mișcat înceeeet înceeeet spre pădure. voia să intre în pădure și să-i lase pe conaționalii lui să se iubească în voie. și exact în clipa în care mai avea un pas până să intre în pădure s-a întâmplat ceva neprevăzut. în scenaristică ăștia experți îi zic răsturnare de situație. un meteorit cât sala palatului s-a prăbușit

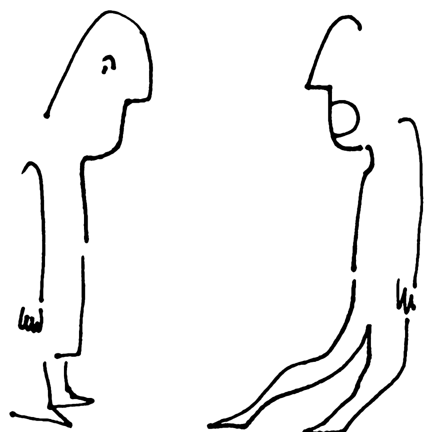

din cer la vreo sută de metri mai încolo. pământul a vibrat și pădurarul a căzut în iarbă. cei doi nemți din mașină au avut cel mai cutremurător orgasm pomenit vreodată în univers. și o pietricică mică mică mică a sărit din meteorit și a plesnit cu o viteză formidabilă parbrizul mașinii. amorezii țipau de plăcere așa că n-au auzit impactul. apoi pământul s-a liniștit. nu știu dacă pădurea o fi luat foc. n-aș vrea să se fi

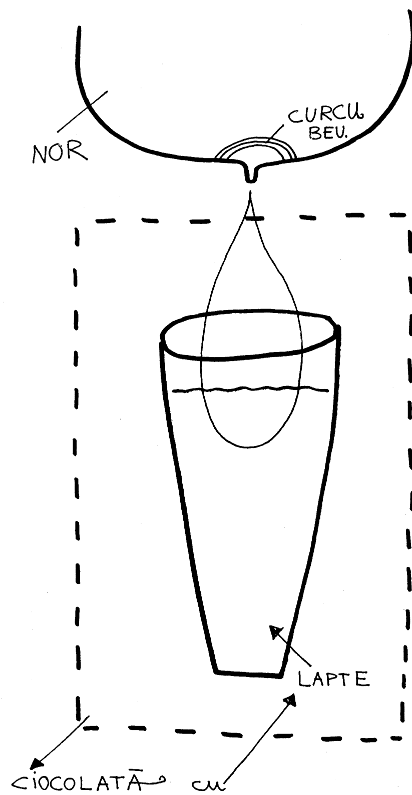
întâmplat așa pentru că azi aparțin unei epoci pe care mi-o imaginez mult mai cuminte. asta din cauza lui mozart care mă păcălește. stai că mă hotărăsc în trei secunde dacă pădurea a luat foc. unu doi trei. n-a luat foc. n-a luat foc deloc. știu că e imposibil ca un meteorit să cadă într-o pădure și pădurea să-și vadă mai departe de treabă dar o să-mi imaginez pur și simplu că locul în care a căzut meteoritul fusese defrișat de niște băieți care voiau să construiască acolo un supermarket. așa că n-avea ce să ia foc pe un teren arid. bun. gata cu fizica atomică. sau mecanica astronomică. sau cum i-o zice. că nu e domeniul meu. pădurarul a albit brusc. nu. asta-i nasol. nu-mi place. sunt băiat bun azi. n-o să-i fac asta pădurarului. mai ales că am început să prind drag de el. la mine-n cap pădurarul seamănă cu un pitic de-ăla din poveste. deci pădurarul n-a albit. dimpotrivă. cele câteva șuvițe albe pe care le avea și-au recăpătat culoarea naturală. adică blondă. fiindcă sper că n-ai uitat că pădurarul era neamț. iar cei doi îndrăgostiți din mașina pe care aveam s-o cumpăr eu cinci ani mai târziu s-au uitat lung unul la altul. erau îmbrățișați și transpirați și fericiți. și ea a zis hopa. se mișcă mașina din fața mea. au dat drumul la trafic. ies din visare și apăs ambreiajul.

protocol

salut. salut. *mă mai știi.* da ești tipu ăla cu campania electorală. *exact. uite avem să-ți propunem o chestie.* ascult. *vrem să faci o poză cu primul ministru.* no shit. *da.* interesant. ce fel de poză. *o poză normală. nimic ieșit din comun. tu lângă primul ministru și primul ministru lângă tine.* logic. *îhîm da.* și cât primesc pe poza asta. *păi tu cât ceri.* păi eu aștept să avansați voi o sumă. *mmmda mă rog nouă ne-ar fi mai ușor dacă ai spune tu primul ce sumă te-ar motiva.* aha. păi stai să vedem. cum trebuie să fiu în poză. *păi nu trebuie să faci nimic special. să stai lângă primul ministru și să zâmbești.* să zâmbesc. *absolut. cu mâna pe umărul lui.* aha. adică lipiți unul de altul sau cum. *eventual. da. adică știi poza trebuie să inspire prietenie. încredere.* aha. și trebuie să mă uit la aparat. *îhîm da. te uiți în aparat și zâmbești și el zâmbește și el și stă cu mâna pe umărul tău.* a. păi parcă eu trebuia să stau cu mâna pe umărul lui. *sau așa.* aha. sau mai bine stăm amândoi cu câte o mână pe umărul celuilalt. ca și cum am dansa la horă. *a asta ar fi perfect. îhîm da. ar fi*

cea mai bună asta. da. sau am putea să ne pupăm pe gură. *a. ă. nu. asta nu. cred că e prea mult.* ba nu crede-mă ar fi de efect. aș putea să stau cu mâna stângă pe umărul lui și cu capul întors din profil ca să-l pup pe gură și să scot și limba ca să-i ating lui limba și cu ochii spre aparat și cu un mic zâmbet pervers așa și cu mâna dreaptă aș putea să-l mângâi pe chiloți. cred că asta aș putea să fac. dar cu o singură condiție. primul ministru trebuie să fie doar în chiloți. ce zici merge. mm. cred c-a-nchis.

CURCU
BEU.
NOR
LAPTE
CIOCOLATĂ
CU

ciocolată

ce mă doare cel mai tare e că știu că o să te topești la un moment dat. mă doare mai tare decât despărțirea noastră pe care acum nu mi-o pot imagina. știu că o să vină un moment în care o să devii ștearsă o să fii o amintire o să fiu incapabil să-mi amintesc gustul buzelor tale sau mirosul subsiorilor tale momentul în care o să te caut fără disperarea de-acum și o să te găsesc doar în parte în alte femei momentul în care o să te întâlnesc întâmplător și nici un fior n-o să te străbată mi-e frică la gândul clipei ăsteia suferința se va fi terminat atunci acum se va fi preschimbat în atunci mi-e teamă la gândul că n-o să mă mai gândești mi-e teamă că o să te gândești la mine ca la o nebunie de tinerețe mi-e greu să cred că o să uiți că mâinile mele te-au modelat mâinile mele care acum te caută și nu te găsesc mâinile mele care acum te caută pe tastatura asta unde-oi fi. vreau să te iubesc cu zgârcenie. cu prima ocazie. vreau să-ți dau numai mâinile mele să văd cum te descurci așa văduvită de buzele mele de limba mea de brațele mele. vreau

să-ți dau totul încetul cu încetul vreau să simt că simți că nu mai știi cine ești și de ce ești vreau mult de la tine. ești totul pentru mine acum și să nu-ți închipui că ai să scapi ușor. asta nu e o carte ieftină pe care o uiți în tren nu e o aventură de-o noapte consumată deja în clipa în care ai făcut duș. gustul tău rămâne pe buzele mele mult timp după ce tu dispari de lângă mine. te înghit în sec mai des decât crezi.
te văd pentru prima oară dormind. te văd pentru prima oară când te trezești. te trezești doar un minut. stau și mă uit la tine și te văd derutată și sting lumina și simt cum te urci pe mine. adormim. nu știu ce visez. nu știu dacă visez.
deschid ușa și te urmăresc cu gândul în timp ce pleci. sunt terminat de oboseală dar nu pot să adorm imediat. te văd ieșind din hotel și mergând pe stradă. te văd cum ajungi la celălalt hotel.
totul se întâmplă în același timp în închipuirea mea.
adorm.
când mă trezesc e ziuă sau dimineață sau oricum e lumină afară și toate obiectele care mă-nconjoară îmi sunt străine și-n același timp complice fiindcă știu că ele au văzut tot din ce-am fost noi doi mai devreme. n-am idee unde ești acum și ce faci acum. n-am idee dacă dormi încă. nu știu nimic încă despre recepționerul matinal despre tine intrând în camera a cărei ușă a rămas deschisă toată

noaptea despre tine în oglinda de la baie despre tine în celălalt pat. îmi aprind o țigară și trag fum în plămâni și când îmi mișc brațul ca să duc țigara la gură mă doare și toți mușchii de pe spate mă dor și-mi atrag atenția că sunt viu și uite acuma mai mult decât oricând altădată îmi place senzația de febră musculară și mă simt mișto și tânăr cu toate că m-am prins de mult că nu mai sunt vreun adolescent și mi se pare foarte mișto tot ce trăiesc chiar acum fără tine lângă mine adică așa cum ar fi fost de fapt mișto să fie trezirea asta mi-e bine fără tine pentru că mi te închipui dincolo în celălalt hotel și știu că distanța dintre noi e aproape neglijabilă dacă stai să te gândești câți kilometri am parcurs ca să te văd și chiar acum se aud țipete de copii care se joacă pe-afară și simt că e soare și e cald și că toți oamenii din locul ăsta trăiesc în ritmul lor și se căznesc să fie vii la maxim ca să nu aibă măcar o secundă senzația că au aruncat pe fereastră banii de concediu și trag din țigară și gândesc câteva gânduri și gândurile mele spun așa. vreau să-ți văd moaca de dimineață. în fiecare zi. să faci ochi lângă mine. să mă duc să mă spăl pe dinți pentru că-mi pute gura de la țigări și să te sărut cu noaptea în cap. sau cu amiaza-n cap. să te iau în brațe și să te mângâi în timp ce tu ești încă dincolo în timp ce tu nu știi dacă ce ți se-ntâmplă e vis sau realitate. să simt mirosul pe care l-a lăsat noaptea pe pielea

ta. să rămân lângă tine cu ochii închiși și să-mi las mâna să te descopere iar și iar și iar. o să fiu fericit chiar și-atunci când o să sufăr din cauza ta. atunci când o să mă părăsești. n-o să-mi vezi lacrimile.
m-ai sunat adineauri. pleci. nu ne mai vedem. frustrant. rectific. o să-mi vezi lacrimile. probabil că o să fie un moment penibil. tocmai pentru că o să fii indiferentă. sau mai degrabă stânjenită. ce cuvânt idiot. stânjenită. o să fii cuvântul ăsta idiot pentru că tu o să fii cea care părăsește. și tu încă nu știi asta. o să treacă ani până o să citești rândurile astea poate publicate pe undeva printr-o revistă și hei poate că nici n-o să-ți cadă în mână revista aia și poate că rândurile astea vor fi citite de oameni care ne vor viola intimitatea pierdută cu multă vreme în urmă și ironia e că violatorii vor crede că ceea ce citesc e pură ficțiune pentru că nu apare numele vreunui hotel. nici nu mai știu cum se chema hotelul ăsta imaginar. chiar dacă a trecut doar o lună de când am completat fișa de turist la recepție. în schimb știu drumul până la cameră. și știu și cum arată camera. când eram amândoi în cameră nu mi-ai spus dacă te-ai gândit vreo clipă că ar fi putut intra cineva pe geam. era cald. aer condiționat n-am văzut încă într-un hotel imaginar. camera era la parter. iar parterul era mai degrabă demisol. și geamul era deschis și perdeaua aproape transparentă. și nu m-a interesat cât de transparentă era perdeaua așa că

lumina a rămas aprinsă. pentru că voiam să te văd.
poate că amintirea ta e diferită. poate că ne-am chinuit împreună să agățăm o pătură-n geam. o pătură foarte opacă. pătura cea mai opacă. pătura împotriva violatorilor de intimitate. tu ar trebui să știi mai bine decât mine. dacă n-ai uitat între timp că am existat. și că am fost la fel de real ca și hotelul imaginar.

scurt metraj (cu buget mare)

stăteam în fața aparatului cu lumini și butoane. pierdusem tot. nu mai aveam decât un singur jeton. de fapt îl pierdusem și pe ăsta. îl băgasem deja în aparat. trebuia să apăs butonul. și am vorbit cu doamne doamne. l-am rugat pe doamne doamne să mă ajute. am invocat pretexte. că am copii de crescut și datorii de plătit. că mă căiesc și-așa mai departe. și după aia am apăsat butonul. și pe ecran au apărut cinci jokeri râzând și aparatul a început să cânte. și în același timp urla din el o alarmă și luminile se agitau. și a început să curgă cu jetoane de metal. făceau un zgomot nemaipomenit. am început să adun jetoane. și aparatul nu se mai oprea. mi-am umplut buzunarele. vecinul meu se uita urât la mine. s-a adunat lume. deja aparatul scuipa jetoane pe jos. pe covor se făcuse o baltă de jetoane pe o rază de doi metri. peste o oră au chemat pompierii. toată lumea avea jetoane până la genunchi. cărau saci cu jetoane și căutau o ieșire. se băteau și își

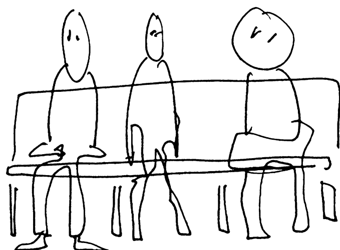
smulgeau fețele și se apucau de păr. peste trei ore lumea înota în jetoane și mulți muriseră deja sufocați. cazinoul vărsa jetoane pe geamuri. o ploaie de jetoane cădea pe cei care fugeau urlând. orașul a fost îngropat cu tot cu locuitori în jetoane. aparatul s-a oprit brusc atunci când jetoanele au ajuns la marginea orașului. acum sunt aici. sunt în orașul în care locuiești tu. stau în fața unui aparat cu lumini și butoane. degetul meu arătător e la un centimetru distanță de primul buton din dreapta. aștept să mă decid să-l apăs.

$
1000.
000.000.
000.000.000.
000.000.000.
000.000.000.
000.000.000.
000.000.000.

sit-down tragedy

cică cu teatrul nu se poate face bani. ia uite că se poate. am vizitat primul azil de bătrâni care mi-a ieșit în cale. și-am racolat câțiva subiecți demni de toată mila. n-am avut nevoie de prea multe repetiții. de fapt am discutat un sfert de oră cu actorii mei și a doua zi am dat premiera. șoul de start a fost interpretat de un old-taimăr născut în 1903 care a fost adus pe scenă în scaun cu rotițe. am aprins un bec pe mecla lui și omul a început să zbiere în microfon. să zbiere e un fel de-a spune fincă omul emitea mai degrabă un șuierat șoptit plin de spumă de bale. le-a povestit spectatorilor ce înseamnă adevăratul reumatism și veritabila artroză. și a mai povestit și niscai amintiri neplăcute de la răscoală. a lăcrămat convingător. ba chiar i-au curs și ceva muci dar nu știu sigur dacă era tristețe sau gripă. apoi a venit rândul unei doamne cu câteva fire de păr tapate și mov. anul nașterii 1912. monologul ei a tratat anduranța pensionistului la coadă la casa de pensii. al treilea actor a fost cel mai beton. spectatorii l-au bisat de opt ori. bătrânicul

a povestit publicului însetat de violență cum a fost el atacat de niște băiețași de cartier care i-au furat pensia de două milioane de roni vechi și s-au pișat pe papionul lui. a fost un succes fără precedent. în prima seară am realizat încasări năucitoare. mâine am o reprezentație specială. o doamnă născută în 1898 care se crede fetiță de 5 ani. deja am promovat evenimentul pe toate canalele media. aștept un public numeros. biletul e doar 500 de euro. dar un public matur înțelege că divertismentul de calitate nu se caută la dinți.

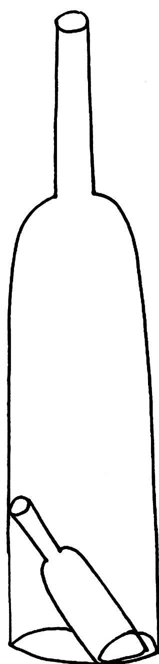
marea

a fost odată o apă mare și albastră. o apă ce părea nesfârșită în ochii omului. pentru că omul vedea unde începe dar nu vedea unde se termină. așa că omul i-a dat apei numele de mare. și omul era fascinat de mare. dar omul nu prea știa să exprime ce simțea. nici măcar cuvântul fascinat nu-l avea în vocabular. omul n-avea nici măcar vocabular. striga către semenii lui niște lucruri pe care literații de mult mai târziu aveau să le numească interjecții. și omul voia să descopere marea și să vadă unde se sfârșește imensitatea ei. mai întâi omul a intrat puțin în apa mării. aproape de mal. a intrat cu frică. și a văzut că marea nu-l mușcă. și atunci a intrat mai mult. apoi a descoperit că poate să înoate. și a mers mai departe. apoi a inventat o adunătură de lemne căreia noi o să-i spunem ambarcațiune. și omul a văzut că invenția lui plutește și atunci s-a suit pe ea și a pornit în larg. lucru care n-a prea fost pe placul mării. valurile ei au devenit din ce în ce mai amenințătoare. omul a simțit pericolul și a vrut să se-ntoarcă pe mal. dar marea nu l-a

lăsat. i-a spulberat ambarcațiunea și l-a acoperit de valuri sărate și spumegânde. omul a dat din mâini și din picioare și cu chiu cu vai a scăpat viu. apoi sentimentele lui față de mare s-au schimbat. fascinația a trecut pe locul doi. teama și respectul au pus stă-pânire pe om. în ochii lui marea a devenit o zeiță. pentru că doar o zeitate putea trezi în sufletul omului teamă și respect. omul a început să venereze marea și să-i ofere sacri-ficii. omul și-a legat semenii de ambarcațiuni și i-a lăsat să plutească în voia valurilor. acești sacrificați urmau să piară de sete și de arșiță. doar dacă marea nu avea să se arate blândă și să-i înece. apoi a trecut timp. iar omul n-a stat degeaba. a inventat alte și alte ambarcațiuni. din ce în ce mai mari și mai rezistente. omul s-a aventurat din nou în largul mării și a reușit ce-și propusese. a văzut unde se sfârșește marea. dar asta nu l-a făcut să-și piardă teama sau respectul. în zilele noastre comunicarea dintre om și mare este totală. omul se plimbă pe tot cuprinsul mării cu mii de ambarcațiuni. mari și mici. iar marea știe că este temută de om și îl lasă pe om să se plimbe pe ea și-i primește sacri-ficiile. zilnic omul îi oferă mării o mulțime de obiecte. lucruri. invenții ale timpurilor moderne. recipiente pentru păstrat băutura. sau pipe ale păcii confecționate din hîrtie și consumate pe jumătate. sau hrană pentru pești sub forma unor resturi de la masa omului. dar acestea sunt doar niște cadouri

insignifiante. uneori omul deversează în adâncul mării tone de substanțe chimice sau petrol. sau scufundă în mare o ambarcațiune care transportă deșeuri radioactive. iar marea jubilează. pentru că simte că i se dă atenție. și simte că e iubită și dorită. iar toate sacrificiile omului o copleșesc. relația dintre om și mare a devenit ideală. acest lucru a fost dovedit în ziua în care omul a găsit pe plajă câteva sute de delfini morți. morți sau muribunzi. atunci omul a înțeles că și marea îl iubește pe el. a înțeles că marea îl respectă și că se teme de el. a înțeles că marea îi adusese o ofrandă. de-abia din acea zi omul și marea s-au îndrăgostit unul de altul. începând cu ziua aceea omul și-a adunat semenii la malul mării. cu toții au privit fascinați imensitatea întinderii de apă. deja omul inventase cuvântul fascinație și cuvântul vocabular așa că omul știa să dea nuanțe sentimentelor lui față de mare. frică. prietenie. respect. fascinație. dragoste. omul admiră marea și apoi se ridică să plece la casa lui. dar el nu se îndepărtează înainte să arunce în apa mării măcar o bucată de plastic din care a sorbit apă cu câteva clipe mai devreme. în momentele lui de venerație absolută omul intră în apa mării și-și golește intestinele sau vezica. acestea sunt clipe sublime de dragoste totală și de comunicare absolută între om și mare. noaptea marea se simte singură și abandonată. omul și semenii lui dorm în casele lor de pe

MAREA din OCEAN

plajă. și marea își dorește ca relația ei cu omul să avanseze la alt nivel. dar marea e neputincioasă fără ajutorul omului. trebuie ca omul să facă primul pas. trebuie ca omul să-i aducă mării ofranda supremă. o imensă bombă atomică în inima mării ar putea fi o alegere înțeleaptă. ar putea fi o soluție. ar putea fi chiar singura soluție. de-abia atunci marea ar putea căpăta forța necesară pentru a-l îmbrățișa pe om cu apele ei într-un gest final de infinită dragoste.

tu citești în continuare

exact în clipa asta tu începi să citești o poveste scrisă de mine. o ficțiune. exact ca toate celelalte. și exact în clipa asta se mai întâmplă următoarele lucruri. o fetiță suflă în lumânările de pe tortul ei. azi împlinește cinci ani. un actor se pregătește pentru un casting important. un licean face dragoste cu o femeie pe care a cunoscut-o acum o oră. tu citești în continuare. un bărbat între două vârste stă în garsoniera lui proprietate personală și se gândește la ce preț s-o închirieze unui englez. un fotomodel în plină afirmare iese din baie și pășește cu talpa goală pe un ciob ascuțit. patru băieți tineri ciocnesc pahare cu bere într-o reclamă difuzată de un post tv. un șofer de tir ia o curbă periculoasă undeva în munți. o femeie căsătorită acum trei luni își observă bărbatul prin ușa întredeschisă a băii. soțul ei se bărbierește atent. un paparazzo stă la pândă într-o mașină așteptând ca o vedetă tv să iasă dintr-o vilă din centru. o vedetă tv vorbește

la telefon cu redactorul-şef al unui tabloid de succes. redactorul îi spune să iasă chiar acum din casă pentru că totul e pregătit. un băieţel de patru ani doarme. un bebeluş de şase luni se uită mirat la caruselul de deasupra capului lui. tu citeşti în continuare. un brutar se spală pe mâini pregătindu-se să frământe coca. un dentist se plimbă pe holul maternităţii aşteptând ca soţia lui să nască un băiat. un dependent de internet descoperă un site cu fotografii fără drepturi de autor. un paznic îşi scobeşte o măsea din care a rămas doar jumătate. un şofer de taxi caută un post de radio. tu citeşti în continuare. un om politic geme pe closet şi stă arcuit sprijinindu-se cu mâinile de gresia băii. un gunoier mângâie încet clitorisul ud al soţiei lui. o prostituată se uită în telefonul mobil la poza copilului ei. un chelner se uită la un meci de fotbal înregistrat pe casetă video. o femeie de la ţară se uită cu teamă pe fereastra trenului care tocmai s-a oprit în gara bucureşti nord. o coafeză citeşte cu lacrimi în ochi ultima pagină dintr-un roman de dragoste. un vânzător de ziare se scarpină în ureche. patronul unei fabrici de mezeluri aşteaptă ca amanta lui să răspundă la telefon ca să-i spună că totul s-a terminat între ei. tu citeşti în continuare. un om cu chelie traversează pe roşu. trei studente joacă monopoly într-o cameră de cămin şi beau vin fiert cu scorţişoară. un chirurg plastic merge spre bucătărie ca să-şi ia un pahar cu

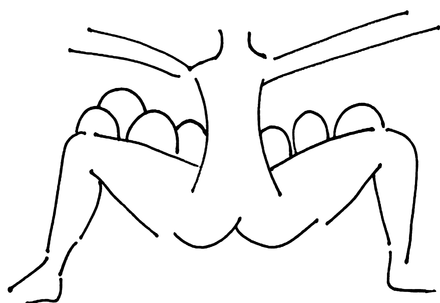
lapte din frigider. un băiat de nouășpe ani stă agățat în corzi și fixează colțul din dreapta al unui panou publicitar pe o clădire cu bulină roșie. o femeie cu aluniță pe nas se demachiază. un bătrân scrie pe o pagină de ziar niște combinații de numere posibil câștigătoare. o fată de bani gata își stoarce un coș din bărbie. un disc-jockey deschide sertarul unui scrin și scoate din el trei prezervative. tu citești în continuare. o femeie de cincizeci de ani își studiază sânii în oglindă. un cerșetor intră într-un magazin non-stop ca să cumpere o pulpă de pui la rotisor. un halterofil plânge. o funcționară la bancă stă în fund în cadă și-și curăță talpa dreaptă cu piatra ponce. un bărbat cu cioc se uită la cer. o femeie blondă apasă pe butonul parter al unui lift vechi de șaizeci de ani. o femeie bătrână răsfoiește un album cu fotografii îngălbenite. se oprește asupra unei poze din care un bărbat cu mustață o privește sever.

un cutremur de pământ zguduie orașul.

fetița se uită la mama ei care se repede și o ia în brațe. actorul se aruncă sub masa din bucătărie. liceanul ejaculează violent iar femeia de sub el țipă. bărbatul între două vârste stă neclintit în fotoliul care trepidează. fotomodelul își lipește un plasture pe rana din talpă iar apoi cade moale pe covor. șoferul de tir frânează brusc și se oprește

într-un nor de praf. femeia căsătorită intră în baie și se aruncă la pieptul bărbatului ei care s-a tăiat cu lama pe obraz. vedeta tv se dezechilibrează și cade pe trotuar. în cădere se sprijină cu mâna de asfalt și-și fracturează trei falange. băiețelul de patru ani doarme cu gura deschisă. bebelușul începe să plângă. brutarul se duce sub tocul ușii. dentistul își strânge la piept copilul nou-născut și îngenunchează cu el în brațe făcând scut din spinarea lui pe care cad câteva firicele de tencuială. dependentul de internet înjură porcos. paznicul se înțeapă cu scobitoarea în gingie și-și rupe bucățica de măsea care i-a mai rămas. șoferul de taxi dansează pe ritm de manele. omul politic cade în cap pe gresia băii. gunoierul își pierde brusc erecția. prostituata se uită derutată în sus. chelnerul apucă spătarul canapelei și-o răstoarnă peste el. femeia de la țară scapă o valiză imensă peste o doamnă de la oraș. coafeza mototolește în mâini romanul de dragoste. vânzătorul de ziare se aruncă sub pat. patronul fabricii de mezeluri urlă în telefon e cutremur iar amanta lui face exact la fel. omul cu chelie își acoperă capul cu mâinile. cele trei studente râd prostește și scapă vinul din mâini. chirurgul plastic stă nemișcat în timp ce o picătură de lapte i se prelinge pe bărbie. tu citești în continuare. băiatul de nouășpe ani se bălăngăne în coardele de alpinist și se lovește de bulina roșie. femeia cu aluniță pe nas se uită fix la

imaginea ei din oglindă. bătrânul nu simte trepidațiile și scrie cu pixul câteva numere posibil câștigătoare. fata de bani gata strigă tatiiii. disc-jockey-ul face pipi pe el. femeia de cincizeci de ani cade pe podeaua băii și se lovește foarte tare în cot. cerșetorul încremenește cu gura plină de pui la rotisor. halterofilului i s-au uscat lacrimile. funcționara stă în cadă și-și strânge genunchii la piept. bărbatul cu cioc se uită tot spre cer. femeia blondă apasă butoanele liftului vechi de șaizeci de ani și bate cu pumnii în ușile de fier. bătrâna îl privește atent pe bărbatul cu mustață din fotografie. o lacrimă cade pe reverul hainei bărbatului din poză. hârtia fotografică învechită acționează instantaneu ca o sugativă. o pată albicioasă rămâne în locul în care a căzut lacrima. tu te oprești din citit și dai pagina.

eu. supremul.*

sunt cel mai deștept om din țara asta. par vulnerabil. ceea ce mă ajută mult. eu sunt ăla la care te uiți în fiecare seară. chit că ai studii serioase sau nu știi să citești nici pozele. te uiți la mine. eu stau cuminte. nu fac nimic. mai beau câte-un red bull când am un invitat care-mi face audiență grasă până spre 4 dimineața. dar nu beau des că-mi curge sânge din nas. în rest stau și ascult. stau și mă uit la sms-urile care curg pe ecran și știu că te-am păcălit și că n-ai scăpare. nu vreau să fiu în top 300. n-am nevoie de fițe. eu sunt un simplu cetățean care-ți dă ție exact ce-ți trebuie ca să fii obosit mâine dimineață-n metrou. eu sunt ăla care-ți aduce în sufragerie în fiecare seară un căcat foarte mare și foarte puturos. și plin de muște. și scriu pe el cu litere mari cuvântul senzațional. și tu ești ăla care stă cu telecomanda în mână și la un moment dat calcă în căcatul meu. și-atunci te uiți prin sufrageria aia modestă în care-ți tragi

* iartă-mă augusto că ți-am plagiat titlul.

serile la xerox. te uiți după un șervețel. dar greșeala e că deja te-ai oprit cu piciorul înfipt în căcatul meu. și deja te holbezi fascinat la căcatul meu. și căcatul meu îți intră în sufragerie și-ți intră în pori și tu uiți de șervețel și de toate și înlemnești cu o privire tâmpă și te uiți fix la mine cum te glazurez din cap până-n picioare și-ți desenez și o mustăcioară subțire de căcat. și când îți spun noapte bună tu te uiți la ceas și vezi că-i ora 4 și te bagi în pat. plin de căcat. și adormi și visezi. ai un coșmar. visezi că ți-a tăiat cineva cablul. te trezești transpirat și pielea îți miroase ciudat. și dai drumul la televizor și vezi o fată care-ți ordonă să ghicești 3 litere. a fost doar un coșmar. și-atunci te liniștești. ne vedem și-n seara asta.

mântuitorul

nam idee de ce toată lumea în juru meu se vaită și se agită. poate că fincă toți au pe cineva de care tre să aibe grije sau lucruri multe de păzit. io nam pe nimeni și sunt fericit așa cum sunt și m-ie bine cu mine. num-i trebuie nimica dacămi merge televizorul. dacă nu i se arde vreo lampă așa cum sa-ntâmplat de crăciunu trecut atuncea totui fain. de crăciunu trecut na fost așa frumos că a durat până la sfârșitu lu ianuarie să găsesc lampa aia de sa ars. dar io nu mă plâng niciodată și nu mam plâns nici atuncea. am loat niște ziare de la un șantier de lângă blocu meu și mam uitat la pozele cu oameni frumoși. știu și să citesc numa că foarte puțin și mia-m loat un pix și citeam cu pixu în mână mă uitam pă ziar și citeam încet litere. io mia-m dat seama de ceva. că nu contează nimica dacă nai nimica. dacă ai lucruri și obiecte tre să ai grije de ele și să le faci asigurare uite cum e la casă și la mașină la unii că înebunesc dacăși găsesc mașina cu geamu spart sau așa. io nu nebunesc că nam mașină nam decât doar o cămăruță lângă pod în blocu ăsta vechi în care

stau io și nu tre să dau decât doar cinsute de mii pă lună și pă ăia îi găsesc io că nus așa mulți. tre să dau ăștia la adimistrator și mai tre să plătesc curentu că gaze nam. și curentu e puțini bani fincă io nu folosesc decât doar ca să mă uit la televizor șin rest dau foc la o lumânare și gata că chibrituri găsesc și pă jos pă stradă. mi-a zis un copil că io sunt cel mai optimist om din lume. nu știu cei aia poate că șia bătut joc de mine poate că manjurat și ce dacă fincă nam io multă carte dar io no să fiu supărat și nefericit din cauza la oricine care mănjură. io nam nimica cu nimeni șim-i văd de treaba mea și nu deranjez pă nimeni. acuma vine crăciunu de anu ăsta și adimistratoru a fost foarte om de treabă că mia adus un moș de ciocolată. era amară și nam mâncato dar io tot am zis că el a făcut un gest frumos. o să stau can fiecare an să mă uit la televizor șio să am și niște brânză și niște pâine proaspătă fincă știu io un loc la magazinu ăla mare de lângă șantier acolo în parcare unde vin toți cu cărucioarele săș-i pună cea cumpărat în spate la mașină. și cred io că locu ăsta e foarte bun fincă oricine vine pacolo îmi dă și mie un biscuit sau o merdenea și cred io că locu ăsta e ceva așa minunat fincă am văzut și oameni mai răi că avea haine scumpe și telefoane și io am crezut că o să vrea să mă bată și uite că și oamenii ăștia nu știu cum parcă sa luminat cân ma văzut și a scos niște bani sau ceva de mâncare. și io știu că poate

că o să râzi de mine numa că io chiar cred că locu ăsta are ceva sfânt așa nu știu cum să mă esprim. are ceva bun în el fincă io cân merg și stau acolo nu mai m-ie frig sau foame și cân văd oamenii că trece pe acolo îi văd că parcă sunt mai frumoși. și ei se bucură toți că mă vede chiar dacă nu mă cunoaște. era o doamnă acu două zile care vorbea tare și era foarte supărată și țipa singură și după aia mia-m dat io seama că ea vorbește cu cineva la telefon că avea un fir în ureche și țipa de io am crezut că o să plezneaască că se făcuse roșie toată pe față. și când a venit la mașina ei ma văzut și sa uitat urât la mine. și după aia am văzut că parcă toate grijile și necazurile ia plecat în altă parte și tot la mine se uita. și io nu iam cerut nimica că io nu cerșesc niciodată numa dacă vrea omu săm-i dea ceva io nu zic nu și primesc. și doar mam uitat la ea și io. și ea se uita la mine așa parcă a zâmbet cumva numa că nu zâmbea că nu i se vedea dinții dar avea parcă un zâmbet în suflet și na mai vorbit la telefon. a venit până în fața mea și ma speriat un pic fincă ma loat în brațe și ma ținut strâns strâns și io am stat și îi miroseam părul și era bine fincă părul ei mirosea a un parfum și a curat. și după aia iar sa uitat la mine. și avea două lacrimi mari în ochi numa că nu plângea doar era decât fericită șatâta. și mia dat de la ea din coș niște pâine și mia dat și bani că acuma chiar mie rușine să spun asta că era mulți bani șio să pot să plătesc la

adimistrator pe două luni chirie. și io mam uitat după ea cân sa suit în mașină șia plecat. și a trecut cu mașina pânt-run loc mai strâmt așa și două mașini sa ciocnit din greșeală și ea nu a pus frână sau sa speriat ci a mers mai departe liniștită. și ăia doi oameni care sa ciocnit era departe de mine și io mam uitat la ei cum sa dat jos din mașinile lor și sa luat la bătaie și senjura. și mia fost frică săi chem și pă ei acolo unde eram io în locu ăsta că io sunt precis că sempăcau și nu se mai înjurau. am zis că să nu mă duc io la ei că poate dă cu pumnii și în mine și am plecat acasă. și uite io chiar acuma stau în fața la televizoru meu și mă uit la ceva frumos mă uit la jurnalu cu știri. io nu prind decât doar prin antenă și văd decât două programe cu puțini purici dar e bine și așa. și tocmai e un domn la televizor care zice ceva despre venirea lui isus că zice că e așteptată coborârea lui pe pământ. domnul din televizor vorbește cu un alt domn care e profesor sau preot sau așa și domnul ăla zice că deja isus e pântre noi numa că noi nu știm. și io cred că dacă isus e aicea cu noi înseamnă că e bine. șio să mă mai uit acuma puțin la domnii ăștia și după aia închid că nu vreau să se ardă iar lampa la televizor și o să mă culc că mâine o să fie iar lumină. și afară pe cer și la mine în suflet.

amanții din miez de fruct

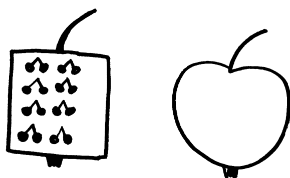
ei sunt singurii pământeni care se iubesc cu adevărat. se devorează. se topesc unul în altul. se consumă unul pe altul până la epuizarea totală. după ore de dragoste zac prostiți unul în brațele celuilalt și respiră greu și-și ascultă bătăile inimii. spiritul de autoconservare le urlă uneori adevăruri valabile. n-ai voie să te biciuiești până la sânge. n-ai voie să nu-ți acorzi o pauză. n-ai voie asta și n-ai voie aia. amanții din miez de fruct aud dar nu ascultă. ei adorm numai în clipa în care nu mai pot gândi de oboseală. clipa în care suferința lipsei celuilalt își oprește tirania în lumea reală și continuă cu puteri înzecite în vis. pentru că amanții din miez de fruct suferă în somn. ei visează că forțe nevăzute luptă ca să-i despartă. așa că somnul lor e agitat și dureros. când se trezesc se caută unul pe altul și când se găsesc se liniștesc pentru o clipă. apoi fac din nou dragoste ca și cum ar fi pentru ultima oară. și după ce cad ca împușcați în patul ud de

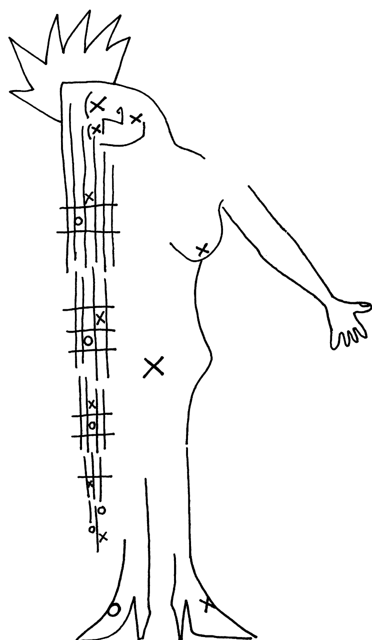
transpirațiile lor amestecate amanții din miez de fruct se privesc. abia mai au putere să-și țină ochii deschiși. dar se privesc în continuare cu mirarea unei prime dăți eterne. o primă oară atunci când trupurile lor s-au întâlnit și au descoperit că au nevoie unul de altul. o a doua primă oară atunci când secrețiile lor intime s-au așteptat reciproc cu înfrigurare pentru a pune chimia în depline drepturi și a demonstra compatibilitatea lor totală. o a treia primă oară care a părut fără de sfârșit. atunci când le-a fost frică de ce și-ar putea face unul altuia. atunci când carnea părea să nu se mai istovească niciodată. atunci când fericirea fără limite a părților trupului care întâlnesc părți ale altui trup s-a transformat în spaima că s-ar putea pierde unul pe altul. cum o să mai pot iubi pe altcineva de-acum înainte. cum o să mai pot atinge pe altcineva acum că te-am găsit. pentru că știu că trebuie să te caut în van în altcineva ca să nu uit că nu mai e nimeni ca tine. amanții din miez de fruct sunt prea copleșiți de tot ce li se-ntâmplă ca să riște să clintească fragilul dezechilibru care îi leagă. ei știu că vor exista cu-adevărat doar dacă vor fi în stare să oprească timpul în loc și să înghețe secundele ore-n șir. din nou și din nou și din nou și din nou. dacă vor reuși să reediteze aceste episoade scurte aceste escapade furate aceste aventuri fără sfârșit.

acum amanții zac unul în celălalt. sexul lui pulsează în interiorul sexului ei. organele lor genitale sunt inflamate de-atâta exces iar sexul lui pare să nu mai vrea să-și piardă erecția. pentru oamenii obișnuiți lucrul ăsta poate fi ciudat și chiar incomod. dar amanții din miez de fruct nu simt vreo durere fizică pentru că toate prelungirile și toate orificiile care le-au ordonat să se biciuiască reciproc par a fi anesteziate. durerea lor e de altă natură. durerea asta se naște din certitudinea că celălalt va dispărea definitiv de lângă tine. peste puțin timp. pentru că ei știu că o dragoste nepământeană nu are voie să dureze. așa că îngheți clipa cât mai mult timp posibil. dilați minutele care ți-au rămas și le transformi în zile și săptămâni. amanții din miez de fruct sunt singurii care pot performa asemenea iluzii. pentru că ei sunt iluzionistul și tot ei sunt și publicul. până mai adineauri amândoi stăteau înlănțuiți. făceau acrobații pe care nimeni nu le-ar putea imagina. acum zece minute capul ei se trântea de podea iar ea nu mai era în stare să deslușească ce e real și ce nu. iar el era acolo. era cu ea. era în ea. dar nu vedea pericolul. poate că nu l-ar fi văzut nici măcar în clipa în care sângele ar fi țâșnit din fruntea ei lovită. pentru că el intrase în ea cu toată ființa lui și alerga bezmetic și se lovea cu capul de norii din pântecul ei. apoi el a ieșit o fracțiune de secundă din cochilia în care fugea în spirală

și și-a întins brațul drept și i-a apucat ei ceafa cu mâna. un gest protector generat de un unic moment de luciditate. orgasmul lor s-a repercutat în toate zidurile care-i adăposteau. casa a vibrat și un praf fin de tencuială a început să curgă din unghere și câteva spirite care ispășeau în prizonierat de zeci de ani printre bucăți de cărămidă au reușit să evadeze.
acum fiecare dintre cei doi e singur. amanții din miez de fruct nu-și dau voie să banalizeze dragostea. iar ăsta e modul în care se manifestă sadismul lor acut. despărțirea. doar în acest fel ei pot arde în continuare cu aceeași putere. se părăsesc reciproc. data viitoare nu există. data viitoare s-ar putea să nu mai vină vreodată. și întotdeauna data viitoare vine singură. amanții din miez de fruct se trezesc mergând ca teleghidați către locul în care se consumă îmbrățișările lor. o casă. pe o stradă. amândoi vin din direcții diferite dar amândoi ajung în același timp la ușa casei. și amândoi se opresc în ușa casei și se privesc o clipă lungă cât o oră și anticipează fiorul care-i așteaptă și fiorul ăsta pune rapid stăpânire pe întreaga lor ființă și gesturile lor devin mecanice și artificiale atunci când intră în casă și gândurile degeaba încearcă să se-așeze unul după altul în minte pentru că învălmășeala e apocaliptică și vocile lor sună fals și ezitant până în clipa în care se ating cu frică de parcă ar vrea să verifice dacă sunt reali dacă

există cu-adevărat și amândoi se privesc o secundă care e de fapt un minut și apoi unul dintre ei mai are puterea să închidă ușa cu cheia și ce urmează e mult prea intim ca tu să mai ai voie să afli.

ultimele pagini din jurnal

12 ianuarie. sunt singur și speriat. nu mi-am mai zărit nici un confrate de două luni. zbor peste oraș ore-n șir. în fiecare zi. noaptea mă zgribulesc pe streașina vreunei case și încerc să ațipesc un pic. dar întotdeauna apar niște oameni care cântă tare și țipă sau vorbesc urât iar eu mă trezesc cu fruntea transpirată și rece. și sunt din ce în ce mai speriat. ziua nu văd decât oameni agitați și grăbiți care schimbă hârtii între ei și bagă bucățele de plastic în niște cutii de metal ca să scoată alte hârtii pe care le dau altor oameni. și toți aleargă de colo colo. la fel ca mine. acum două zile mi-era foarte frig. aveam aripile înghețate și am văzut o casă mare în care era foarte multă lume. și am știut că acolo era cald și m-am târât cu greu ca să intru și eu în locul ăla. erau chiar foarte mulți oameni care împingeau cărucioare pline de lucruri colorate și într-adevăr era mai cald ca afară dar oamenii erau toți încruntați și umpleau cărucioarele până

când lucrurile începeau să cadă și atunci oamenii se enervau și țipau unii la alții și totul era foarte apăsător. m-am obișnuit cu faptul că nimeni nu mă vede și că nimeni nu mă bagă în seamă. dar oriunde-aș fi caut cu privirea un confrate și dacă-l găsesc nu mai am nevoie de altceva. ne cocoțăm într-un loc mai înalt și ne uităm la oamenii care aleargă de colo colo și stăm cuminți. de cele mai multe ori nici măcar nu vorbim. ne repezim la câte-un copil care e gata să alunece sau care pune mâna pe un obiect ascuțit. îl ajutăm să-și găsească părinții și gata. ne facem datoria. dar acum simt că am rămas singur și am sentimentul că am devenit inutil. nu știu unde au dispărut confrații mei. și nu există nici un mesager care să-mi spună dacă misiunea mea s-a terminat sau dacă trebuie să rezist în continuare.

13 ianuarie. aseară am dormit pe streașina unei case în care era cald și bine. era plăcut în casa asta și am simțit că și aripile mele se mai încălzesc. din locul în care eram puteam să privesc ce se întâmplă în casa asta. și au apărut un bărbat și o femeie. foarte frumoși amândoi. și s-au sărutat un timp. iar după aceea s-au dezbrăcat și au făcut niște lucruri pe care eu nu le-am înțeles. adică eu știu ce am văzut dar nu pot explica foarte clar. e adevărat că la un moment dat mi-am acoperit ochii cu o aripă. m-am simțit cumva rușinat de faptul că eram martor la ce făceau bărbatul

cu femeia. dar am simțit multă iubire venind din camera aceea și am simțit cum iubirea mă inundă și atunci n-am mai simțit deloc frigul și aripile mi s-au deschis foarte tare. mi-a spus mai demult o bătrânică niște lucruri de care m-am mirat. mi-a spus că atunci când simt iubire aripile mele strălucesc. bătrânica asta era un om bun. dar a murit acum câțiva ani. și acum mă miră faptul că ea mă putea vedea și putea vorbi cu mine. și stând acolo pe streașina casei mi-am amintit de bătrânică și m-am uitat la aripile mele și am văzut că într-adevăr străluceau și că o lumină frumoasă le contura. și apoi am privit din nou în cameră și bărbatul și femeia erau goi și stăteau acum nemișcați unul în brațele celuilalt. și m-am gândit că probabil asta era de fapt iubirea pe care eu n-am putut s-o cunosc. și după aceea bărbatul s-a ridicat și s-a îmbrăcat. iar femeia a luat un fel de băț mai gros din hârtie și i-a dat foc la un capăt. și a început să scoată fum pe gură și pe nări. iar bărbatul a umblat prin buzunarele hainei lui și a scos niște hârtii și le-a aruncat pe pat la picioarele femeii. femeia a luat hârtiile și le-a pus în noptiera de lângă pat. apoi bărbatul a plecat. și atunci am simțit ceva ce nu mai simțisem niciodată. am simțit cum mă dor aripile. era o durere puternică. nu puteam s-o compar nici cu frigul și nici cu tristețea. și atunci am intrat în cameră și am vorbit cu femeia. am încălcat regulile. pentru că am certat-o pe

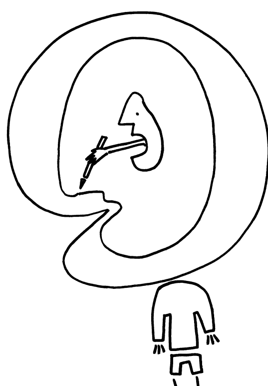
femeie. i-am spus că mi-a făcut rău și că vreau să știu ce fel de otravă a picurat în aripile mele și i-am spus că vreau să nu mai simt durerea asta și am implorat-o să mă ajute. dar ea nu m-a băgat în seamă. a stat un timp și a scos fum pe nări și pe gură iar apoi s-a ridicat și a plecat din cameră. am auzit o apă curgând acolo unde dispăruse femeia. îmi venea să plâng și îmi venea să urlu și știam că e împotriva regulilor. și am făcut un efort fără seamăn ca să-mi adun forțele și să-mi iau zborul pe fereastră. și am zburat peste oraș și am văzut din nou oameni care se certau și oameni care se loveau și oameni care schimbau hârtii între ei. oameni care țipau și oameni care scoteau zgomote neomenești. și am zburat cuprins de o disperare din ce în ce mai mare. era noapte și totul mă speria îngrozitor și aripile mă dureau din ce în ce mai tare. și nu știu cât timp am zburat nicăieri. știu doar că am căzut prin acoperișul unei case sărace și m-am izbit de un pat. pe pat stătea o femeie. stătea pe spate. icnea și se încorda. mi-am dat seama că durerea pe care o simțeam eu era mult mai mică decât cea a femeii. m-am uitat într-o parte și am văzut un bărbat care umbla între picioarele femeii. apoi femeia a urlat. mi-am întors capul spre ea și am văzut o lacrimă groasă și lungă curgând din ochiul ei drept și inundându-i urechea. iar apoi am auzit țipătul unui bebeluș. și am văzut cum brațele bărbatului apropie bebelușul de pieptul

femeii și am văzut cum femeia își strânge copilul în dreptul inimii și am văzut cum femeia a zâmbit printre lacrimi. și mi-am dat seama că aripile nu mă mai dureau și că era bine. iar bebelușul și-a aliniat bătăile inimii cu cele ale inimii mamei lui și s-a potolit. era bine și era liniște. și atunci m-am hotărât să rămân în casa asta. o să stau și o să mă uit la bebeluș și la mama lui. și nu cred că o să mai aibă altcineva nevoie de mine. iar de astăzi n-o să mai scriu în jurnal.

the scriptwriter

bun. deci. asta n-am cum să fac. nu pot să ți-l omor p-ăsta-n episodu doi. încalc niște reguli. păi nu vorbim de-o producție independentă. la ăia-i altceva că p-ăia nu-i interesează nici o regulă. ăia fac varză din poveste și n-au nici mamă nici tată. tu faci serial de televiziune. și bagi reclame la greu. dacă consumatoru schimbă canalu te-ai dus și tu la canal gen. bun. deci. tre să-nțelegi că n-am cum să ți-l omor că de-abia a apărut. tre să stea măcar juma de sezon acuma. că jumate deja am scris. pot să ți-l arunc într-o prăpastie-n episodu șapte. asta pot să fac. nu. nu-i musai să mergi să filmezi la o prăpastie adevărată. doar zice altu de el. zice că ăla a căzut într-o prăpastie. păi nuș ce căuta el lângă prăpastia aia am dat și eu un exemplu atâta tot. că pot să ți-l omor în multe feluri. numa că nu acuma imediat. băi ce să zic. cam nasol. aplică și tu regula de aur. și regula de aur ar cam fi următoarea. dacă actoru face fițe cazi și tu la pace cu el. doar un timp. sau hai dă-l în mă-sa că nu-i așa un capăt de țară o sută de euro-n plus.

dă-i cât cere și gata. șapte episoade fac șapte sute de euro. și te-ai scos. și io-ți promit că-n episodu șapte dă colțu. da-n episodu doi e imposibil. oricum e aiurea că io mă gândisem să-l dezvolt mai ca lumea. e bine că mi-ai spus la timp că acuma tocma-ncepeam să-l combin cu manechina. și-atuncea chiar era buleală c-o lăsai p-aia cu ochii-n soare. îhîm. sper că n-ai de gând să renunți și la aia că mă lași fără stâlpi. eu mă sprijineam serios pe bulangiul ăsta la care vrei să renunți. hai că vedem. vroiam să-ți mai propun o chestie mișto. ăla drogatu. să-l facem să se-ndrăgostească de manichiuristă. ar fi cul așa. și aia-l aduce pe drumu bun. adică-l ajută să se lase de droguri și-l ține de mână și-i face manichiura și alea alea. e mișto că poți să ai scene dramatice știi cu ăla care transpiră și urlă știi atuncea când e-nnebunit să-și ia doza și face ca toate păsările gen știi e spectaculos așa. am văzut eu într-un film. mm. de ce să nu se potrivească ăia doi. cum adică nu merg ca cuplu. nu prea-nțeleg. aha. mda mă rog tu știi mai bine. păi atuncea nu-l mai salvăm pe drogat și-l tragem încet spre personaj negativ. știi la un moment dat nu mai are bani de droguri și-i dă-n cap la un moș pe stradă să-i fure pensia ceva gen. adică-ncepând cu episodu șapte o să devină o amenințare așa. că pân-acuma nu s-a manifestat prea zgomotos. hă. ce zici. io așa zic. îhîm. și cu nebunu care are harta comorii din metrou ce facem. putem să-l scoatem sonat pe

bune sau arătăm cum găsește comoara de-adevăratelea. nu știu. poți să bagi și tu un cufăr vechi și prăfuit și ăla găsește-n el un sceptru vechi ceva. sau cloșca cu pui gen. aa. sau și mai mișto. găsește o altă hartă pentru o altă comoară. și tot așa. știi adică lost gen. și-o ia din ce în ce mai rău razna știi. îhîm da mișto asta stai că-mi notez chiar acuma să nu uit. ochei. și mai era un singur lucru. secretara omului de afaceri. știi c-apare prima oară-n episodu cinci și zici că

poate-i amanta lui sau gen. și io zic s-o facem să fie de fapt una de la poliție care lucrează sub acoperire gen. știi ca să-i fileze lui mânăriile și să-l dea-n gât gen. adică-i mișto că spectatoru crede că gagica-i o pițipoancă care-o să-l îmbârlige p-ăsta. pe omu de afaceri. și-o dăm pe invers la surpriză totală. ochei. mișto. ochei. bine. cul. a și te rog trimite-mi și mie banii ăia că nu mai am nici de țigări. ochei. ochei te-nțeleg. îhîm. numa-nțelege-mă și tu pe mine că tre să plătesc și chiria pe trei luni din urmă că p-ormă mă dau ăștia afară și tre să-mi iau laptopu și să scriu în gară. îhîm. bine. păi atunci poimâine. ochei. ochei. ochei. hai numa bine. pa pa.

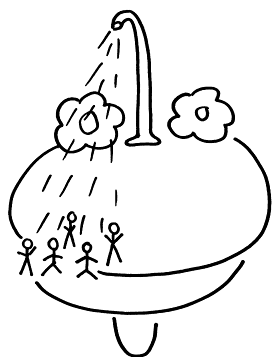
ultra all inclusive

ești transpirat și lipicios și vrei să-ți golești vezica numai că te-ai trezit prea târziu fincă exact în secunda în care vroiai să te ridici ca să te duci la budă s-a auzit bing și s-a aprins beculețul pe care scrie fasten seatbelts. și eziți un pic și te ridici doar o idee mică mică în două picioare ținându-te cu mâinile de scaunul din fața ta ca să nu cazi în cur la loc pe scaun. dar stewardesa se uită la tine chiorâș și atunci faci un gest de retard și te scuzi mormăind din buze și te lași la loc în scaun. încet. ca să nu tulburi apele. și peste încă douăzeci de minute aterizezi. și mai trec vreo zece minute în care avionul se plimbă nesimțit de colo colo pe pistă și-și caută un loc de parcare. și după aia tot puhoiul de turiști se repede spre ieșire și tu evident rămâi la coadă fincă așa ai fost tu politicos toată viața și doar n-o să-ți schimbi obiceiurile acuma la bătrânețe doar n-o să te transformi și tu într-un mitocan. stai și-aștepți. și uite că-ți vine și ție rândul și ieși din avion spunând bai bai la echipaj c-așa-i frumos și intri într-un

tub încins. şi mergi prin tub şi ajungi într-o sală mare mare cu multe multe ghişee şi cu mulţi mulţi oameni care s-au repezit înaintea ta la ghişeele care s-au dovedit puţine fincă majoritatea erau închise. şi uiţi de ghişee fincă ai ochit o budă şi te repezi în ea şi te pişi cu gemete şi dup-aia vrei să te speli pe mâini dar apa curge exact atunci când îţi iei tu mâinile de sub robinet fincă e dotată cu o fotocelulă instalată de un idiot care probabil a montat şi-o cameră ascunsă pe undeva ca să te pună pe net să râdă toată planeta de tine. şi ieşi din budă nervos şi mai pierzi juma de oră ca să-ţi pună unu o ştampilă pe paşaport şi ca să cotizezi taxa de aeroport. şi dup-aia aştepţi la bagaje. care apar. după vreo 45 de minute. şi le aburci cu chiu şi cu vai şi le târăşti în timp ce te târăşti afară din aeroport unde brusc sunt plus 80 de grade la umbra palmierului bătrân şi te ia cu leşin te mişti prin magma clocotitoare şi te uiţi după omul de la agenţia de turism unde-o fi ia uite-l e ăla cu cartonu pe piept ce păcat că nu vorbeşte nici limba ta şi nici engleza dar tu eşti un descurcăreţ aşa că-i întinzi voucher-ul şi el zice ochei ochei şi-ţi face semn să-l urmezi. şi tu eşti oareşcum mirat că eşti singurul fraier care-a pus botu la excursia asta dar găseşti repede o explicaţie logică şi foarte convenabilă. înseamnă că nici unul dintre toţi ceilalţi nu şi-a permis la cinci stele. şi-ţi târăşti plin de speranţă bagajele pline de chiloţi şi

bermude până la un maxi taxi și omul de la agenție îți arată unde să le pui și dup-aia te urci în maxi taxi și zici gata coșmarul s-a terminat. și mai trece o oră până ajungi la destinație. iar destinația nu e una oareș-care. e un rizort de cinci stele-n cinci colțuri. dar la recepție nimeni nu știe vreo limbă pe care tu o știi. arăți pașaportul și scoți hârtii și documente și-ți arăți talentele la pantomimă și până la urmă ăia îți dau o cartelă. cu cartela asta se deschide ușa de la camera ta. și mai faci un sfert de oră până la cameră. și când intri-n cameră e frig ca-n frigider fincă gazdele au pus aerul condiționat la putere maximă. așa că strănuți și fugi la baie să-ți sufli mucii. după care inspectezi un pic camera și ieși pe balcon unde miroase a mâncare fincă balconul tău e chiar sub bucătărie. și intri repede înapoi în cameră și închizi ușa de la balcon și te trântești pe pat ca să-ți odihnești o clipă oasele bătrâne. dar nu zăbovești mult în pat. un calcul simplu îți arată că fiecare oră pe care-o respiri în acest nou aer te costă aproximativ 29 de euro. și tu ești hotărât să te distrezi mult și să dormi puțin. dacă dormi 8 ore nu-i bine. pentru că automat pierzi 232 de euro pe care-i arunci de pomană pe niște perne și-un cearșaf. mai bine limitezi dezas-trul la 116 euro și dormi numai 4 ore. poate că într-una din nopți o să fii în stare să nu dormi deloc. poate că au un bufet non-stop unde să bei cafele gratis până răsare

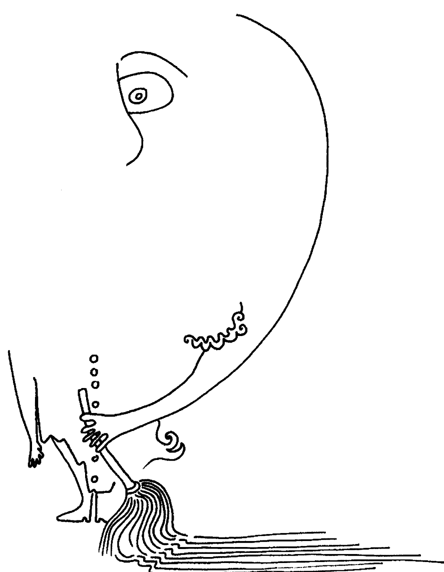
soarele. deocamdată simți o mică foame. cobori și descoperi paradisul. sute de oameni țin în brațe copii care orăcăie. o femeie de 280 de kile e ajutată de asistentul personal să intre în piscină. problema e că femeia nu-ncape printre barele scării. de fapt problema e că s-a blocat acolo. asistentul se opintește degeaba. până la urmă îi trage un șut în cur. victorie. femeia cade în apă și piscina seacă brusc pe jumate. te mai plimbi un pic în timp ce faci rugăciuni să apară un valet și să-ți dea măcar o șaormă. până la urmă te-așezi la o coadă. se dau covrigi. pierzi juma de oră. adică vreo 14 euro. și nu mai apuci covrigi fincă-n fața ta e unu care ia pentru tot neamu. dar ție îți ghiorăie mațele rău. așa că-i pândești pe niște unii care se bălăcesc în apă și le furi din geantă o napolitană. mmm. ce bună e. și dup-aia reușești să pui laba și pe-un pahar mic de bere. e rece. e bună. o bei și-ți cade-n picioare. te așezi sub o umbrelă și ațipești. când te trezești e noapte și ești singur. au gustat din tine toți țânțarii din țara gazdă. te împleticești până la tine-n cameră. n-are rost să mai faci baie. hai. țuști în pat. mâine o să fie lumină și-o să fie mai ușor să-ți dai seama cum stau lucrurile. și-o să crăpi și-o să bei cât cinci persoane și-o să-ți recuperezi toată investiția. îți promiți solemn că n-o să pleci din locația de vis decât gras și fericit și odihnit. și adormi cu gândul ăsta. noapte bună.

marmură

lucrez la operă. de mică am visat să ajung la operă. nu știu cum să explic asta. tot ce e legat de operă m-a fascinat dintotdeauna. tot ce vedeam acolo când nu aveam decât cinci sau șase ani. sala. și scena. și toate draperiile alea lungi de catifea și tot tot tot. dar mai mult decât orice iubesc marmura. marmura aia care nu seamănă cu alte feluri de marmură și pe care n-o poți întâlni decât la operă. mă tulbură. felul cum lucesc coloanele. ați văzut cum lucesc coloanele? mă atrage și lemnul. lemnul ăla cu încrustații aurii și albastre care se contopesc ca-ntr-un caleidoscop. dar marmura e mai puternică. marmura e altceva. marmura chiar mă tulbură. treptele netede. perfect netede. și cu vinișoare roșcate și negre care fac piatra asta perfectă să pară vie. eu nici nu le-aș mai acoperi cu covorul ăla roșu de pluș. îmi place și covorul. dar marmura e altceva. când calci pe marmură cu un pantof bine lustruit se aude un ecou de cristal. pur. totul de marmură. balustrada de marmură șlefuită rotund pe care mâna ia forma perfectă. urci pas cu pas în ecou de

cristal și mâna îți alunecă pe balustradă și lasă degetele în urmă. dâre. dâre lăsate de mii de degete. de milioane de degete de oameni îndrăgostiți de operă. și te oprești sus la intrarea în sală și îți dorești ca marmura să nu se mai termine și mai bine nu mai intri ci doar rămâi acolo și te uiți cum coboară candelabrul după finalul spectacolului. la operă n-ai cum să-ți dai seama dacă e dimineață sau seară. la operă timpul nu există. timpul e înghețat undeva între mozart și ceaikovski. e înghețat într-un bloc de marmură fără fisură. ce frumos miroase marmura udă. sunt de zece ani la operă și tot nu mă satur. o spăl cu mâna. și folosesc numai apă. aș folosi numai apă de ploaie ca să n-o atingă toate infecțiile pe care le pun ăștia în soluțiile de curățat. spăl cârpele acasă. le spăl bine. și folosesc numai fibră naturală. aduc cârpele mai curate decât se poate închipui. gata să lustruiască marmura. înmoi încet o cârpă în apă călduță. doar călduță. nu fierbinte că se usucă și-i atacă luciul. și nici prea rece că se crapă. e ca la dinți. înmoi cârpa încet și o scot mustind de apă și o țin puțin în aer să respire și o întind ușor pe marmură. iar marmura se înfioară. mă aplec și spăl. înainte și înapoi. înainte și înapoi. apoi la stânga și la dreapta. și la stânga și la dreapta. îi simt vibrația. îi simt puterea. o ating cu mâna. e rece și tare. deodată simt sub podul palmei ceva moale. mă gândesc c-o fi prins viață marmura. din

iubire. gândesc că și-a topit materia ca să mă simtă. încerc să ridic mâna. iar podul palmei mele rămâne lipit de marmură. o trag mai tare. și marmura nu vrea să-mi dea drumul. mă lasă să mă mișc dar stă lipită de mâna mea printr-o substanță elastică. și moale. care mă leagă. de marmură. îmi încordez brațul și reușesc să-mi ridic mâna. ce-i asta? gumă? e gumă. gumă de mestecat. și e mestecată. e gumă. nu. e plastilină. ba nu. e gumă. de mestecat. mestecată. cine? cine-a putut? cine-a fost în stare? cine-a-ndrăznit? cum a putut? cum de mai trăiește? ce creatură a putut s-o scape pe marmură? pentru că nu. nu vreau să cred că a făcut-o voit. refuz să cred asta. cum de-a putut să intre la operă clefăind și să caște gura a mirare lăsând să-i scape cauciucul ăsta dintre dinți? sau poate că a scuipat-o pur și simplu. nu. nu e posibil. nimeni nu face așa ceva. n-o scuipă. nimeni. se poate întâmpla. dar nu voit.

am plâns. am curățat-o cu greu. dar marmura nu mai e la fel. am dat cu dizolvant. dizolvantul a atacat marmura și a lăsat o pată cenușie. o umbră. a doua zi am mai găsit o gumă. după aia un chiștoc de țigară. strivit pe trepte. și încă unul. și o felie de salam de vară. și un prezervativ uzat. pe marmură.

de ieri nu mai lucrez la operă.

the director

bă. greu mai răspunzi la telefon mă. fii atent. n-am cum să lucrez așa. am senzația că mă iei la mișto. păi oamenii ăia ai tăi sunt bătuți în cap sau ce. deci am spus clar. și nu o singură dată. de o sută de ori. îmi trebuie o gagică fragilă și delicată. la-nceput și-au bătut joc de mine pe față. am găsit în mail numa poze cu aschilambice fără țâțe fără cur. te-am sunat și ți-am explicat cum stau lucrurile. nu fac lista lu schindler. fac un film de groază cu scene de sex. adică un porno soft. sau un sexi hard. cum vrei tu să traduci chestia asta în capu ăla al tău că e tot aia. așa că am nevoie de o gagică cu sexapil. și tu ai zis că-i ochei și că le faci tu instructaju la ăia ca să-mi trimită ceva ca lumea. și ieri ce primesc. numa d-alea din penthaus. aproape goale-n toate pozele nene. păi tu ai văzut ce mi-au trimis ăia sau cum. pe fetele alea scrie porno și gata. uită-te frate la oricare din pozele alea și-o să vezi că se roagă toate de tine să le pui capră. bun. poate nu știu io să mă exprim corect. poate că nu reușesc să mă fac înțeles o dată pentru

totdeauna. da. filmul meu are scene de sex. și da. e un film comercial. și da. tre să facă succes de casă nene. și da. tre să și-o ia äia la labă-n sală. dar asta nu-nseamnă că nu e un film de artă. o să fie un film de artă. și io știu că de-aia te-ai băgat ca să-l produci. că-ți place să mergi la festivaluri și să le mănânci caviaru la äia. și-o să vezi c-o să fie ochei. numa trimite-mi odată ce ți-am cerut. că nu cred că-i așa un capăt de țară să-mi găsești o anorexică care să aibă și sexapil. că da. tre să fie fragilă și vulnerabilă și delicată și câte sinonime să-ți mai dau băi nene numa că tre să aibă totuși țâțe și cur săraca. adică să-mi fie milă de ea dar tot să mi se scoale o idee. hai te rog io mișcă-te că-n ritmu ăsta ne-apucă apocalipsa și tot nu terminăm filmu lu pește. cum. ce. adică cum. păi nu. n-am știut asta. cum adică și-a retras ăla scenariul. cum adică nu-i convine viziunea mea. păi și nu-mi spune că tu n-ai un contract cu imbecilu ăsta care-a scris scenariul. păi și-n contractu ăla scrie că boul poate să-și retragă scenariul când vrea mușchii lui sau cum. păi cum adică a trecut un an. io nu mi-am dat seama. adică după un an contractu expiră dacă n-a intrat încă filmu-n producție sau ce. păi io numa la filmu ăsta lucrez de-un an. păi normal că nu s-a finalizat că dacă-mi lipsesc câțiva actori cu cine să-l fac. bă ce rahat. adică acuma mă faci pe mine responsabil de-ntârzierea asta sau cum. hai că ești de căcat. de

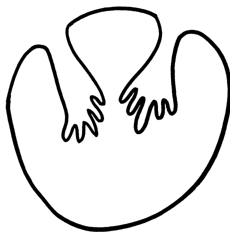
luni de zile te rog să-mi trimiți niște actori mai ca lumea și tu tot pe neterminații ăia mi-i bagi pe gât. păi băi dacă vrei să știi am avut și două repetiții anul ăsta. da mă. cu ăia care-au rămas cimentați pe rolurile lor. cum nu-i știi. ăla care joacă criminalu-n serie și aia cu țâțe mari. ce să spun. dă-le-n mă-sa de ziare și ce dacă scriu că m-am cuplat cu ea. ce tu ai timp să crezi toate tâmpeniile din ziare. băi stai mă că vreau să știu și io dacă se mai face filmu ăsta sau nu. aha. deci se face dar nu cu mine. și cine o să regizeze. aha. și-adică tu știai asta de când am început io să-mi bat gura acuma. aha. s-a luat decizia azi. aha. deci știai dar tot m-ai lăsat să fac spume la gură ca detergentu. bravo nene. bine. las că vezi tu. o să vezi ce-o să-ți scoată impotentu ăla din scenariul ăsta. un cur. aia o să-ți scoată. hai lasă-mă-n pace că mă piș pe toate premiile lui. ăla e un idiot. o să vină cu cele mai imbecile clișee. nu e nene. nu e-n trend și n-are nici o șansă. hai că mă pupi și lasă-mă acuma că m-ai ofticat nasol. o să vezi tu. o să te-ntorci la mine-n genunchi să vin să-ți regizez rahatu ăsta. hai că-mi dă cafeaua-n foc. du-te-n mă-ta. pa.

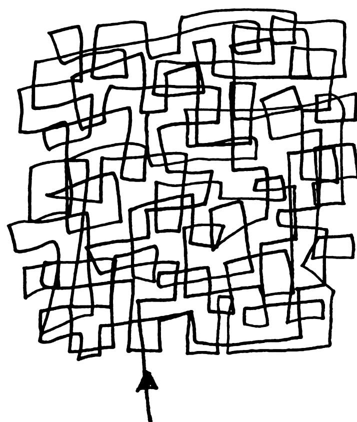
un om împlinit*

bate vântul. nu foarte tare dar aici se simte. etajul 90. de fapt 91. mă sui cu un picior pe parapet și mă sprijin în mâini ca să mă urc pe el. rămân câteva secunde pe vine și-mi întind brațele în lateral ca să-mi recapăt echilibrul. mă ridic în picioare. încet. nu mă uit în jos ca să nu amețesc. îmi aduc încheietura mâinii stângi în dreptul ochilor și mă uit la ceas. e aproape fix. fără cinci minute. peste cinci minute mă voi arunca în gol. n-am motive să fac asta. dimpotrivă. am o viață perfectă. am o soție care mă iubește. soția mea e foarte frumoasă. am trei copii reușiți. lucrez într-un loc minunat. sunt respectat și am un salariu de invidiat. am achitat deja toate ratele la casa noastră care e situată în cel mai râvnit cartier rezidențial. am o mașină care răspunde fără greșeală la orice comandă a mea. tocmai i-am făcut verificarea anuală. soția mea are și ea o mașină foarte bună. avem un cerc de prieteni. foarte buni. ne simțim bine împreună. mergem des la

* prietenului giovanni papini

restaurant. organizăm vacanțe în care plecăm cu ei și cu copiii lor și cu copiii noștri. nu mă pot plânge de probleme cu sănătatea. am un organism rezistent. mă hrănesc bine și dorm opt ore în fiecare noapte. probabil că de aceea nu mi s-a întâmplat niciodată să răcesc sau să am vreo boală. e adevărat că alerg în fiecare zi cinci kilometri. iar aerul din vecinătatea casei noastre e complet nepoluat. copiii au rezultate foarte bune la învățătură și toți trei iau premii la școală în fiecare an. fata cea mare studiază baletul și dansul ritmic. iar frații ei mai mici au înclinații speciale pentru pian vioară înot și scrimă. mă uit la secundarul ceasului. 59. 60. închid ochii. inspir adânc aerul rarefiat care îmi umple plămânii. mă înclin. îmi pierd echilibrul și cad.

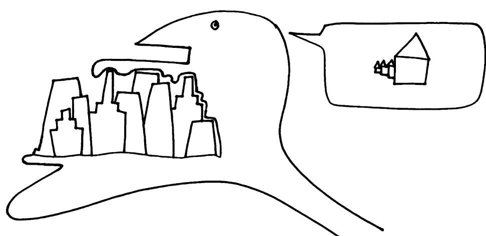
7000 items (and counting)

vin pân aicea doar să mă uit. nu cumpăr nimica. vin pe jos. doi kilometri. da' parcă am aripi la picioare. ia uite c-am avut noroc. am reușit să trec de badigard că se uita-n altă parte. dacă mă vedea îmi făcea control la buzunare și io n-am bani la mine am decât un muc de țigară nou nouț. îmi place aicea că toate lucrurile e ordonate și puse la locu lor. îmi place catalogu cu poze. îmi place să-l răsfoiesc și să mă uit la poze. îmi place bucătăriile. îmi place că-ți arată unde să pui orezu și zahăru și piperu. îmi place sertarele. îmi place cum alunecă sertarele. îmi place că nu face zgomot. îmi place pozele mari de pe pereți cu gospodina care gătește bunătăți. îmi place că are hotă la bucătărie. după ce face mâncarea vine în sufragerie. ei spune livinc. o să spun și eu la fel. gospodina aduce mâncarea în livinc. și mâncarea aburește-așa. și pe masă are față de masă și pe fața de masă are farfurii frumoase și tacâmuri lucioase. e și șervețele mari cu

buline. după ce familia mănâncă toți se uită la un film pe dividiu. numa tata nu se uită la film că io cred că l-a mai văzut. tata își ia pipa și citește-ntr-o carte. și mama îi zâmbește la fiu care tocmai a desenat un curcubeu. sora lui mare face lecțiile și râde. și-mi place și la dormitoare. acolo toți doarme pe cearșafuri care e moale-așa. îmi place toate lucrurile de-aicea. ce-mi pare rău că nu e nici un loc unde să m-ascund să stau și io noaptea să dorm aicea. am încercat o dată da' m-a prins și m-a dat afară-n șuturi. oameni răi badigarzii. e peste tot în ultima vreme. de ei nu-mi place. când dorm io visez că nu mai e badigarzi pe lume. visez că i-a dat afară pe toți. și visez că io locuiesc în locu ăsta și mă plimb în el tot timpu. și când mă trezesc sper că mi s-a-mplinit visu.

ceața veșnică

orașul e foarte jos iar eu mă uit pe geamul triplu securizat de cinci metri pe opt metri și încerc să-mi închipui toate clădirile de câte douăzeci sau treizeci de etaje care sunt vecine cu zgârie-norul pe care l-am construit. piticaniile astea nici măcar nu se ghicesc prin ceața care înghite orice formă. clădirea mea e cel mai înalt edificiu din lume. e un colos care sfidează orașul și cerul și legile fizicii. e un centru de afaceri în care i-am primit doar pe cei care-mi sunt parteneri loiali. doar pe cei care se mulțumesc cu firimiturile de la masa mea. am înființat sute de corporații și zeci de trusturi. prelungiri ale companiei mele multinaționale. clădirea mea e o caracatiță uriașă care-și întinde tentaculele peste tot orașul și peste toată țara. peste toată lumea. astăzi se împlinește exact un an de la inaugurare. un an de la momentul în care am dezvelit monstrul meu arhitectonic. exact un an de la clipa în care cetățenii orașului au înlemnit cu toții văzând că n-au cum să zărească vârful clădirii mele. și un an de la

momentul în care ceața s-a instalat peste oraș. ăsta e singurul lucru care nu mă lasă să-mi savurez puterea. ceața. de un an de zile cei din lumea de jos nu se mai zăresc când merg pe stradă chiar dacă sunt doar la trei metri unul de altul. iar eu stau sus. foarte sus. și sunt foarte singur. mă uit în jos. totul e înecat într-o vată alburie. e ca și cum aș sta la etajul unu al unei case construite în pustiu. acum trebuie să plec. o să cobor timp de un sfert de oră cu liftul meu personal. trebuie să merg la un restaurant de lux care se deschide azi. am cinci întâlniri de afaceri acolo. îmi sting trabucul în scrumiera

de aur masiv și apăs un buton de pe birou. un valet vine să-mi aducă paltonul. mă salută respectuos în timp ce ies pe ușă fără să-l privesc. mă urc în lift și apăs butonul parter. ușile se închid silențios și încep să cobor. mă așez în fotoliul de piele din interiorul cabinei și mă relaxez. liftul are programată o viteză ideală. nu-mi place să simt în stomac trecerile de la o altitudine la alta. apăs un buton de pe cotiera dreaptă a fotoliului și difuzoarele încastrate în corpul metalic al ascensorului lasă să curgă la volum moderat o arie din tosca de puccini. cobor. mă gândesc la conversația pe care am avut-o ieri cu un expert în meteorologie școlit în mai multe țări. i-am propus o sumă destul de exagerată ca să mă scape de ceață. a spus că deja cunoaște din presă fenomenul și că nu știe încă în ce fel m-ar putea ajuta. dar a spus că o să studieze problema. bineînțeles că l-am asigurat de sprijinul meu necondiționat. i-am spus că-i pot pune la dispoziție absolut orice dacă va încerca să rezolve această situație fără ieșire. sunt pe gânduri în momentul în care liftul trepidează brusc și se oprește cu un zgomot metalic care se reverberează în hăul de dedesubt. simt cum inima începe să-mi bată cu putere și mă ridic din fotoliu tremurând. apăs câteva butoane. apăs de mai multe ori butonul de alarmă. îmi scot celularul de ultimă generație. tehnologia este nouă. ar trebui să am semnal oriunde în lume. chiar și

în subteran. aparatul nu funcționează. e la fel de folositor pentru comunicare ca o bucată de lemn. aud niște zgomote ciudate. ecoul pare a veni de la sute de etaje mai jos. încep să transpir. reușesc să identific zgomotele. par a fi niște cabluri tensionate care zbârnâie și cedează. de altfel trepidații succesive agită cabina liftului. acum aud destul de aproape un zgomot de fier supus unei forțe inimaginabile. e aproape. exact în tavanul liftului. ceea ce urmează mă surprinde ca un duș rece. cablul cedează și aud o bubuitură. apoi simt cum liftul cade în gol sporindu-și viteza de la o secundă la alta. lumina pâlpâie intermitent și scurt-circuite traversează cabina. sunt paralizat de groază și nu pot vorbi. nu pot nici măcar să urlu. încerc să-mi trec limba uscată peste buzele instantaneu crăpate și simt că leșin. picioarele mi se înmoaie de parcă ar fi din gelatină. mă sprijin de un perete și mă scurg în jos. creierul meu e înghețat complet și nu pot materializa vreun gând. aștept impactul final. aștept să mă spulber în mii de bucăți. aud un scrâșnet de metal care se freacă de alt metal și văd scântei pe scheletul ascensorului care deja fumegă. un perete interior s-a dezintegrat și văd betonul peretelui clădirii cum aleargă înapoi în sus. comand picioarelor să se ridice dar ele nu se mișcă. liftul încetinește progresiv și cu toate că nu-mi vine să cred se oprește cu un impact slab. abia că tresar pe podeaua înnegrită de

fum. sunt în viață. dar nu mă pot mișca. lumina pâlpâie și se stinge complet. vreau să strig după ajutor dar nici un sunet nu iese din gâtul meu. aud lovituri în ușile liftului. ușile sunt deschise cu forța și niște brațe puternice mă extrag din cabină. sunt purtat pe brațe de doi oameni care aleargă. trebuie să ieșim din clădire. cât mai repede. astea sunt singurele cuvinte pe care le aud. simt aerul zilei și brusc simt frigul. brațele mă abandonează pe o targă. capul îmi cade spre dreapta și-mi văd clădirea de o mie de etaje surpându-se în ralenti. se aud sute de țipete și un nor de praf mă înghite cu totul. mâini invizibile mă acoperă protector. peste câteva minute încep să disting câteva forme neclare. aud voci de oameni care se cheamă unii pe alții. apoi o lumină ca de reflector străpunge norul de praf și fum și încep să percep detalii din siluetele care aleargă prin jurul meu. lumina crește și aud vocea unui om care spune clar un singur cuvânt. soarele. vreau să mă ridic de pe targă. sunt în viață. mă simt încordat și relaxat în același timp. încordat de efortul mental pe care-l fac ca să mă ridic în capul oaselor și relaxat pentru că nici unul dintre mușchii mei nu-mi răspunde. văd în jurul meu oameni care râd plângând și se îmbrățișează. văd fețe înnegrite de cenușă care râd cu dinți prea albi. lumina crește până când simt cum mă dor ochii. clipesc și-i închid.

suvnirs

ia uite-o p-asta. de-asta ce zici. mm. e tare. asta nu prea-i clară. e-a lu bănică junioru. fii atent ce lungă-i asta. e-a lu un fotbalist. asta-i a lu teo. aia de la televizor bă. ia uite ce groasă e. ia uite și a lu ăsta ce semeață e. e-a lu hagi. îi am pă toți mă. i-am așteptat peste tot și pă unii i-am prins în toane rele și-atuncea mai i-am așteptat și altă dată. ca să-i am pă toți mă. le-am loat-o la toți mă. fi atent la asta. asta e-a lu tipa aia de la chendi. sau de la clas. sau bembi. nu sunt precis. fi atent ce șmecheră e. aaa. stai c-acuma te sparg. ia dă foaia. mm? a cui e asta. ă? te-ai prins? băă ce fraier ești. știam io că te-ncui cu-asta. e-a lu dan diaconescu mă. a fost beton că l-am oprit și era să mă ia la caft badigardu-so. numa că tipu-i salon nene. face cică. stai mă aurele că vrea omu decât să-i dau un autograf. și semnează și dup-aia se bagă-n limuzină. m-a spart. un domn bă. p-ăia care n-apare aicea-n album nu-i am la inimă. io-ți spun. e niște jeguri dă oameni. niște japițe. ce mare șmen frate un minut dîn viața ta ca să-mi semnezi

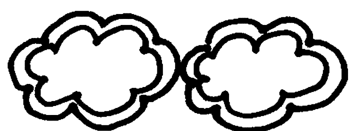
și mie la colecție. că a văzut toți ce album ca lumea mi-am tras. alții vine ca boii c-o foae de hârtie sau alții care-i boi complect vrea să-i semneze vipu p-un bilet de tranvai sau așea. io mă respect mă. și-i respect și p-ăștia nene. păi ăsta-i album de pus în ramă frățicule. dacă nu vrei să semnezi atuncea dute-n măta și ești un jeg dă om. ce mă̆ăă? cești copil? cum să ți-l împrumut bă vere că dorm cu el sub pernă. când termin foile dîn album o să iau un ierbar și m-apuc dă colecție nouă. o să iau câte-o șuviță de păr dă la fiecare dîn ăștia de-a semnat. hai dă albumu-ncoa că vine troleul și-i aglomerat. și nu vreau să mi-l boțească vrun amărăștean. hai să trăiești.

happy end

mi-a scris o tipă pe mail. că cică de ce scriu povești așa triste. i-am răspuns că poveștile pe care le scriu nu mi se par deloc triste atâta vreme cât eroii mei înving întotdeauna. de exemplu. uite o poveste veselă. foarte veselă. cică a fost odată ca niciodată o fată mioapă. și s-a sculat ea dis-de-dimineață. pentru că trebuia să se ducă la muncă. fiindcă muncea. țesea la războiul de țesut. într-o hală foarte mare și foarte rece și foarte umedă. din cauza asta fata cea mioapă era și puțin bolnavă la plămâni. și cum ziceam s-a trezit fata mioapă și s-a dus la baie să se spele pe față. și pe drum s-a-mpiedicat de o mobilă mare care-i stătea-n drum. fiindcă fata mioapă locuia cu trei verișori și ăștia își cam băteau joc de ea și mutau mobilele în timpul nopții. și fata cea mioapă și-a frecat vânătaia proaspăt dobândită pe picior după care a ajuns la baie și a pipăit în stânga și-n dreapta până când a găsit chiuveta. a dat drumul la robinetul legat la un mic boiler și un fir de apă ruginie a început să curgă. fata cea mioapă nu vedea culoarea apei dar simțea

mirosul de fier. numai că se obișnuise cu acest amănunt așa că nu i-a dat prea mare importanță. și a mers în bucătărie. iar mâinile ei au știut locurile în care să găsească chibriturile și aragazul și ibricul ciobit și cafeaua râncedă. și fata cea mioapă a băut o ceașcă de cafea și apoi și-a luat paltonul mâncat de molii și a ieșit din casă. pe bâjbâite. ca să ajungă la hala în care muncea fata cea mioapă trebuia să meargă pe jos un timp și apoi să ia un tramvai și apoi iar să meargă pe jos un timp. pentru că fata cea mioapă stătea într-o căsuță de chirpici care era la capătul pământului. și fata cea mioapă a ieșit pe drumul plin de zăpadă și s-a așternut la drum. zăpada scârțâia sub pantofii ei scâlciați și ea încerca din răsputeri să nu se abată de la drumul parcurs zilnic ca să nu fie nevoită să se oprească și să simtă cum frigul îi intră în oase. mai mult pe ghicite simțea poteca pe care pașii ei o adânciseră atâta amar de vreme. și în sfârșit fata cea mioapă a ajuns în locul de unde trebuia să ia tramvaiul. și a așteptat vreo jumătate de oră. după care s-a auzit un zgomot. un fel de uruială. și fata mioapă și-a dat seama că tramvaiul se apropie de stație. deslușea doar câteva forme în jurul ei. auzea vocile unor bătrâni agresivi care vorbeau tare și neclar despre lucruri citite prin ziare. și tramvaiul a ajuns în stație și fata cea mioapă s-a lăsat împinsă de gloată până când a simțit între degete o bară rece ca gheața. așa că s-a

agățat de bară cu toate puterile și a rezistat stoic la toate coatele pe care le-a primit în burtă și în coaste. când tramvaiul s-a pus în mișcare a simțit cum un strop de speranță îi umple ochi sufletul secătuit. pentru că și-a dat seama că nu era doar o iluzie și că reușise într-adevăr să se urce în tramvai. apoi a început să numere stațiile. a numărat patruzeci și opt de stații. știa că trebuia să coboare la stația numărul cincizeci și doi. așa că a devenit atentă la zgomotul ușilor de tramvai care se deschideau și se închideau în răstimpuri. încerca să localizeze de unde vine zgomotul și să se apropie de el. a poposit un minut cu nasul înfipt în pardesiul unui bătrânel care tușea încontinuu. apoi s-a trezit strivită literalmente de o femeie foarte grasă care avea în mâini trei papornițe uriașe. iar apoi a fost pipăită din cap până-n picioare de un adolescent puber însetat de dragoste trupească și plin de acnee. în cele din urmă a reușit să coboare. a mirosit aerul murdar și gri încercând să-și dea seama în ce direcție trebuie s-o apuce. avea repere destule pentru că făcea drumul ăsta în fiecare zi. dar în fiecare zi miopia ei creștea cu viteza unui cancer nemilos. în cele din urmă a recunoscut forma neclară a unei clădiri mari și a reușit să se orienteze pentru a porni din nou la pas. după o oră de mers fularul i-a scăpat în noroi iar ea s-a împiedicat în el. a căzut într-o poziție nefirească și și-a rupt nasul și o mână. dar

a reușit să se ridice și a mers mai departe. îi curgea sânge din nas și mâna ruptă îi paralizase complet și ochii ei căutau prin întunericul zilei și tocul unuia dintre pantofi i-a rămas pe undeva prin noroiul pătat de zăpadă și chiar n-are rost s-o lungesc ca să-ți povestesc prin câte peripeții amuzante a mai trecut. important e că atunci când soarele se ducea la culcare fata cea mioapă a ajuns acolo unde muncea. acolo unde țesea la război. era desculță și plină de zgârieturi și avea hainele rupte și două coaste fisurate și nasul și buza de jos sparte și un dinte din față i se mișca foarte tare. și nu vedea prea bine. ușa halei era înaltă și impunătoare. și fata cea mioapă s-a apropiat de ușa cea mare și a mângâiat-o încetișor. iar apoi s-a întors cu spatele la ușă și s-a sprijinit câteva secunde de ea. picioarele i s-au muiat și ea s-a lăsat încet în jos și s-a așezat pe asfaltul murdar. apoi a murit. și povestea nu e gata. ai uitat că e o poveste veselă. cu final fericit.
sufletul fetei mioape a călătorit prin mai multe dimensiuni și după câteva zeci de ani a poposit într-o nouă carcasă din carne. fata cea mioapă a devenit un bebeluș rotofei. apoi un adolescent cu ochelari. apoi un student îndrăgostit. apoi un tânăr cu capul în nori. și în cele din urmă un bărbat care scrie povești atunci când îl apucă.
și fata cea mioapă se simte fericită acum. pentru că îl poate vizita oricând pe bărbatul

care scrie povești. bineînțeles doar când acesta scrie povești. atunci fata cea mioapă se așază pe umărul lui și trage cu ochiul ca să vadă ce scrie bărbatul. și zâmbește și fericirea îi inundă neființa și uneori se miră când își dă seama ce bine vede acum toate literele așezate frumos pe hârtia albă.

un coșmar

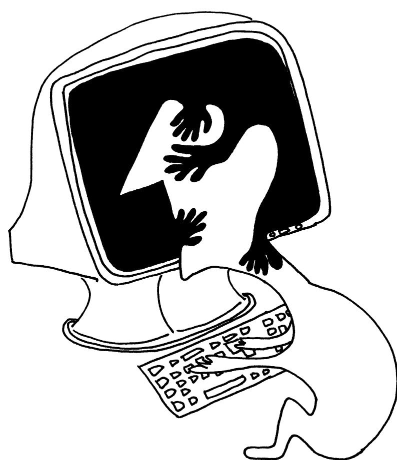
te trezești dimineața și te freci la ochi și-i deschizi și la tine în cameră sunt george michael și marilyn manson și elton john care se ține de mână cu un creator de modă român și grăsuț și mai e și aguilera și mai e și madonna care discută ceva cu un creator român de chiloți care-și scrie numele pe chiloți și mai e și pink care face sex oral cu vocalistu de la aerosmith și mă rog te-ai prins care-i tabloul și faci ochii mari și-n secunda următoare toată liota aia se uită la tine și toți îți zâmbesc și-ți spun în cor bună dimineațaaaa și după aia se prefac că nu-s acolo și cică își văd în continuare de trebușoarele lor adică fifty cent face scandenberg cu boy george care se dă bătut și-i arată funduleţu doar doar i-o arăta și fifty cent abdominalii și etc etc etc așa că tu puțin mirată te scoli din pat și te duci la oglindă ca să vezi cum arăți ca să verifici dacă ești cât de cât prezentabilă în fața glorioasei adunări și vezi cu stupoare că ești ciufulită adormită și în general frumoasă atât cât te-a lăsat doamne doamne atunci când a trimis barza să te scoată

din burta mamei tale și zici hai să nu-i dezamăgesc pe oamenii ăștia care-au venit așa pe nepusă masă-n vizită hai să le dau o cafea și deschizi dulapul cu minuni și scoți în primul rând un șprei două șpreiuri trei șpreiuri și-așa mai departe și iei o șuviță două șuvițe trei șuvițe patru șuvițe una mov una roz una verde una blio și peste cinci minute ești gata ai capul electrocutat și ești ready să treci la faza a doua îți dai cu muuuult negru pe la ochi și după aia îți atârni niște gabloanțe de grumaz măcar atâtea câte suportă bietul tău grumaz după aia te uiți mai jos și vezi că ori ai țâțele prea mici ori prea mari dacă-s prea mici îți pui sutienul push-up push-in-front push-înspre-în-sus eventual să stea și sfârcurile sculate și mai bagi și-un pachet de vată-n dispozitiv dacă-s prea mari păstrezi vata pentru alte chestii și-nfășori țâțele cu un kilogram de sârmă ca să stea reaku locului să nu se mai bălăngăne pe buric apropo de buric cum să-l lași așa golaș hai să nu te faci de râs în fața oamenilor ăștia celebri înfige și tu în buric măcar o sută de cercei doare puțin dar suferă baba la frumusețe de-abia acum realizezi că ești în pielea goală și că musafirii sunt acolo vai dar ce politicoși și simțiți sunt se prefac că nu te văd discută unii cu alții mai mult ca sigur că-și povestesc ce cărți au mai citit așa că te hotărăști să pui ceva pe tine dar n-ai voie să-i dezamăgești ia uite ce blană de leopard are gunoierul ăla cum să-ți pui

doar un tricou amărât mai bine încerci și tu ceva purpuriu sau whatever totul e să nu fie simplu să fie cât mai complicat să se vadă de la o poștă cu tot cu poștaș în ea poate că ar merge un cămeșoi negru cu ștrasuri lucitoare aurii mda merge e marfă e cul e cum trebuie și trebuie să fie negru că pe negru se văd mai bine alea o mie și unu de lanțuri tot aurii buuuun în partea de jos îți pui o fustă dar tre să aibă și partea de jos ceva lucitor strălucitor așa că te uiți prin cameră și uite un bumerang ce caută un bumerang la tine-n cameră n-ai idee important e că e un obiect neobișnuit așa că ți-l agăți la brâu de o gaică binențeles că-i dai și lui cu puțin șprei că tre să fie auriu sau argintiu ca să se vadă și să se întrebe dennis rodman chestia aia e chiar un bumerang semn de întrebare buuun acuma te gândești ce pui în picioare poate niște papuci cu toc ceva scump nu pardon ceva care măcar să dea senzația că e scump până la urmă îți tragi niște adidași și-i murdărești și pe ei cu șprei gata ai terminat așa mai merge arăți bine de tot oricum în clipa asta ești gata să legi o conversație intelectuală cu pamela anderson fără să te faci de râs arăți cum trebuie ca să te descurci în selecta societate arăți perfect parcă ai fi clovnul de la mecdonaldz te-ntorci sigură pe tine spre eminem ca să-l întrebi ce se mai aude cu albumul cel nou și cazi din pat și te trezești pe bune și ești singură în cameră și toți oaspeții au plecat sau de fapt n-au fost

pentru că doar ai visat ai visat și-atât ce simplu e totul ce necolorat și ce gri și se aude cum ciripește o pasăre și tu te simți foarte ciudat de liniștită și te duci la baie și te speli pe față și te speli pe dinți și-ți pui o pereche de chiloți și te uiți în frigider unde e doar o cutie de lapte și atunci îți pui pe tine o rochie simplă și niște espadrile în picioare și ieși din casă și te duci la colț să iei o baghetă și un croissant.

avi. mp3. jpg. wma. etc.

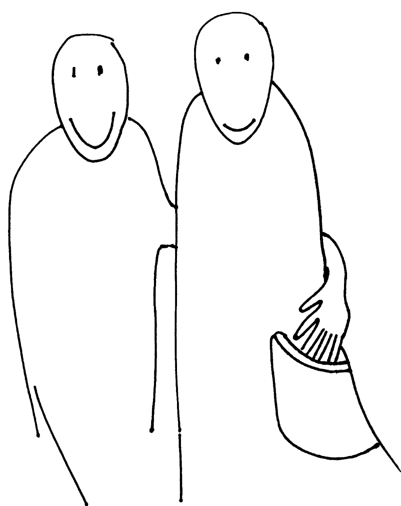
alergi încontinuu. ca să obții ceva. și nu-ți dai seama că alergătura asta n-o să se termine. niciodată. ba da. pardon. o să se termine când o să arunce ăia cu pământ pe tine. dar să presupunem că mai e până atunci. deocamdată tu obții doar o mică parte din ceva-ul după care alergi. pentru că nu ești în stare să vezi esența problemei și să pui degetul pe rană. eu sunt. eu pot. pentru că eu sunt un descoperitor. de fapt sunt doar un simplificator. dar tu ai voie să-mi spui vizionar. eu îmi dau seama unde anume trebuie să lovesc pomul ca să cadă absolut toate merele. ia uite ce-am descoperit. și ia uite cum simplific. și ia uite-mi și viziunea. în fiecare zi tu dai jos chestii de pe net. azi un film. mâine o muzică. și tot așa. eu am eliminat paranoia asta din capul meu. eu am downloadat tot. absolut tot. toate filmele care s-au făcut și toate muzicile care s-au cântat și tot alaiul. am avut ceva cheltuieli. am dat cam un milion de euro pe medii de stocare. dar ia

gândește-te la câte miliarde am economisit. gândește-te cât aș fi cheltuit dacă mă duceam la magazin și cumpăram originalele. acuma o să mă-nchid în casă cinci ani ca să le văd pe toate. o să-mi pun muzica să cânte în timp ce cu un ochi o să mă uit la zece plasme pe care o să meargă zece filme simultan. cu celălalt ochi o să joc doom și half-life. și cu degetele o să butonez trei joy-stickuri. mi-am luat și o mână bionică. o să se-ntindă din când în când spre gura mea ca să-mi bage pufuleți sub nas. așa că te rog nu mă deranja deocamdată cu nimicuri că-s ocupat până peste cap. tu vezi-ți de treaba ta și aleargă în continuare.

doresc apartament moștenire în acest bloc. rog seriozitate

am lipit anunțul ăsta pe toate blocurile din centru. și dup-aia m-am întors în loftu meu proaspăt renovat și dotat cu ultimele fițane de mobilă exclusivistă. și-am desfăcut un cico cu bule. și n-am dus bine sticla la trompă că a-nceput să sune telefonu. m-au contactat aproximativ circa în jur de două sute de muribunzi. oameni fără copii sau nepoți. sau oameni care s-au certat definitiv cu copiii și cu nepoții. io am așezat încet trabucu-n scrumieră și le-am vorbit frumos și blând. le-am explicat că sunt doar un student sărac care nu bea nu fumează nu se droghează și nu face sex din cauza timidității ieșite din comun. iar bătrâneii au lăcrămat la auzul biografiei mele întristătoare și au achiesat să-mi doneze metrii lor pătrați. așa că i-am programat pe toți la notar. chiar a doua zi. a fost o zi lungă. dar am avut toate actele

pregătite și dooj de pixuri noi nouțe. ca să aibă oamenii cu ce să semneze actele de donație. și totul s-a încheiat într-o atmosferă caldă cordială prietenească. a doua zi am vizionat noile proprietăți și-am început renovările. peste-o lună le-am tras pe toate-n ikea și le-am vândut ca pâinea caldă. și-am pus toți bănuții la un loc și-am achiziționat un teren de golf la breaza. plus un avion personal cu tot cu pilot ca să mă ducă acolo. pe terenul de golf am construit un castel micuț și încăpător. iar în grădină am pavat potecuțe cu ceramică italiană făcută cu mâna. dacă o iau pe potecuța care merge spre sud ajung într-un sfert de oră la o pădurice de opzeci de hectare. păduricea-i tot a mea. și-ntr-o poieniță din pădurice am ridicat o placă memorială pe care am gravat numele tuturor binefăcătorilor mei. prietenii îmi spun că e cel mai frumos gest pe care l-au văzut vreodată. iar eu sunt convins că așa e.

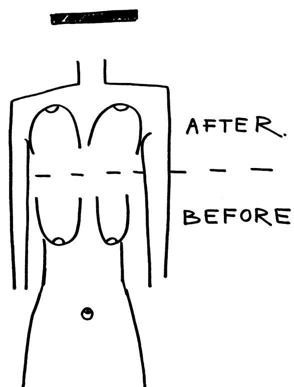
ești pe cale de dispariție

sunt o femeie de mare succes. sunt o vedetă absolută. sunt foarte la modă. și asta nu se-ntâmplă de ieri de azi. pentru că sunt o supraviețuitoare. apar pe copertile revistelor glossy de mulți ani. și tot nu m-am demodat. nu ratez nici o ocazie să apar foarte în față cât mai în față și să-mi spun părerea. când apar la televizor oamenii își dau telefon și spun uită-te repede că iar a apărut aia și vorbește despre tinerețea veșnică. sau spun dacă n-ai văzut-o p-aia uită-te mâine că se dă-n reluare și a vorbit despre feng șui. realizatorii de emisiuni mă vor chema mereu să-mi expun ideile prețioase despre cum ar trebui tu să trăiești și despre ce ar trebui să faci ca să-ți fie bine. pot vorbi ore-n șir fără să spun absolut nimic. și tu mă poți privi ore-n șir. fascinat. ce nu înțelegi tu din mine e că e foarte greu să fii în fruntea bucatelor. a fost greu să ajung în fruntea bucatelor și a fost și mai greu să mă mențin acolo. am făcut și compromisuri. dar despre

asta o să-ți povestesc altă dată. îți pregătesc lucruri extraordinare. nici n-ai idee. o să te fac praf cu sinceritatea mea contrafăcută. dacă ești femeie o să vrei să mă imiți în toate. dar probabil că deja o faci. dacă ești bărbat o să vrei să mă ai. adică să mă atingi să mă pipăi să-ți bagi degetele în mine. fantezia ta maximă este că-ți iau sexul în gură. probabil că m-ai avut deja. m-ai lipit cu fundul de parbrizul tirului tău sau m-ai afișat pe ecranul telefonului tău mobil sau pe desktopul laptopului tău. mă rog. nu știu care-ți sunt posibilitățile financiare. în marea majoritate a cazurilor eu sunt posterul ăla îngălbenit din dulăpiorul tău de metal. ăla în care-ți pui hainele pătate de ulei industrial ca să te bagi sub mașina mea și să verifici că totul e-n ordine cu țeava mea de eșapament. trebuie doar să verifici. n-ai ce să repari. dacă o să constați că mașina mea are nevoie de reparații ea va fi înlocuită imediat cu alta mult mai de ultimă oră. emisiile mele sunt ideale. în orice formă ar fi ele. așa că n-ai ce să repari la mașina mea. sau la viața mea. și oricum la viața mea n-ai acces. nu mă poți atinge. poți să mângâi hârtia de ziar și poți să lingi sticla televizorului dar relația noastră se va opri aici. o să-ncerci să-mi faci o poză cu telefonul tău mobil de ocazie. o să vrei s-o arăți cumnatului tău ca să te dai mare că ai respirat același aer cu mine. mai bine nu-ncerca. bodyguardul meu

îți va face un semn discret și tu vei ști că e mai bine să renunți. telefonul meu mobil nu are cameră video. pentru că eu sunt unul dintre primii oameni din țara asta care a înțeles că nu poți să ai un telefon bun și o cameră bună în același aparat. ori una ori alta. așa că am în torpedou un aparat de 16.000 de euro cu care mai fotografiez din când în când chestii. o să scot un album de artă fotografică într-o bună zi. iar în geanta louis vuitton am un telefon din ăla pe care s-au bătut toți la new york mai deunăzi. numai că al meu e ediție limitată. și n-am stat la vreo coadă ca să-l iau. l-am primit pur și simplu. știu că te șochez atunci când apar la vreun teleton leucemia și-mi scot la licitație mașina de anul trecut în favoarea săracilor bolnavi. sau atunci când declar că cea mai gravă problemă a momentului este discriminarea față de blonde care sunt pe nedrept luate la mișto în mii de bancuri. îmi vopsesc părul într-o nuanță aurie doar pentru o zi. mâine va apărea altă cauză nobilă pentru care să lupt. toate astea sunt manevre pe care le gândesc atent. ele nu-s doar niște mofturi întâmplătoare. scopul meu precis e ca tu să te uiți la mine și să nu înțelegi unde începe și unde se termină logica acțiunilor mele. scopul meu e ca tu să mă consideri ubicuă. pentru că te invadez din toate părțile și pe orice cale. e normal să fii șocat atunci când mă vezi înconjurată de cei mai în vogă fotografi care mă imortalizează

în timp ce inaugurez nu știu ce șantier cocoțată pe umerii unor muncitori plini de noroi. a doua zi ești și mai șocat pentru că mă vezi la o petrecere dedicată exclusiv vipurilor la care tu n-ai putea avea acces nici ca să strângi scobitorile pe care le-am lăsat în farfurioară după ce am gustat somonul. există câțiva oameni care se ocupă de imaginea mea. oameni care răspund la telefon în locul meu. oameni care-mi perfectează contractele de publicitate. oameni care-mi programează ședințele foto. oameni care stau lângă expertul în photoshop ca să-i arate ce poze rămân în pictorial și care din ele trebuiesc retușate. acum oamenii ăștia mi-au vândut un pont. e o șmecherie de ultimă oră. un pește gras pe care nu trebuie să-l las să scape. am cel mai serios motiv să apar în următoarele treizeci de talk-show-uri difuzate la oră de maximă audiență. trebuie să salvez planeta pământ. planeta asta se încălzește peste măsură și eu am soluția ca să evităm un dezastru. hai să ne unim forțele. tu și cu mine. tot ce trebuie să faci tu e să stai în fața televizorului cu o bere în mână. restul îl fac eu. vezi că desfăcătorul e-n sertarul din mijloc. am să te-aștept până te-așezi comod în fotoliu. hai. ai încredere.

AFTER.
BEFORE

the actor

da. da. da. da. da. da. da. da. sigur că da. normal. am spus că nu filmez gol decât până la brâu. păi da. păi e chestie de principiu. da și ce dacă. nu. alea erau niște trucaje idioate făcute de niște idioți de paparați. păi da. la poza aia mă refer. aia în care-aveam picioarele subțiri. păi se vede de la o poștă că-i trucaj că parcă am picioare de găină-n poza aia. hai mă las-o. cum adică ai văzut poza-n original. fii serios. aia e lucrată-n fotoșop toată ziua. și-un copil și-ar da seama dă-o-n doamne iartă-mă. păi nu. nu de-aia nu vreau s-apar în pielea goală. doar așa din principiu. hai nu mă jigni acuma că nu-i frumos. chiloți murdari poate ai tu. io mi-i schimb de două ori pe zi. cum adică. și ce dac-a zis aia că put. o vacă. ea pute. pute ca un sconcs. îi put picioarele îngrozitor. și e și grasă ca o scroafă. și culmea e că prinde toate rolurile de vampă. e clar că-l are pe unu baban la naintare. și mai e și bătrână. dă-o-n doamne iartă-mă. da. da. da. da. da. păi normal că am încredere-n tine. doar ești consilierul meu de imagine. și doar

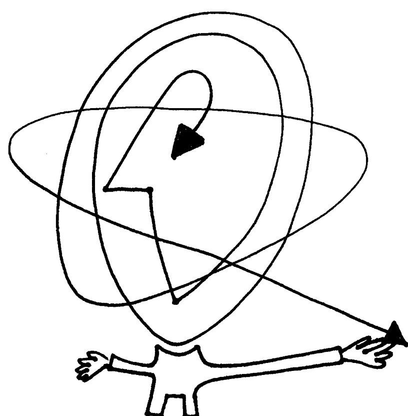
te plătesc pentru asta. hai mă că știu că nu te-mbogățești tu din asta dar tot îți permiți să mergi la restaurant pe banii mei. ei și. o dată la trei zile. păi dacă te-arunci și tu la localuri de lux. eu știu locuri în care-ai putea să mănânci de trei ori pe zi cu banii pe care ți-i dau. în fiecare zi. păi da. da. da. da. da. da. da. hai mă nu mai încerca să mă convingi că n-o să reușești. nu mi-i dau jos și gata. păi îți zic io că e mai mișto dacă-n scena aia port așa niște pantaloni largi. așa ca niște șalvari. pot să fiu în picioarele goale na. adică fără papuci. da. normal. și să fiu la bustu gol. e ok așa c-am luat și niște vitamine mișto care fac definiție și mi s-a desenat pieptu-așa ca lumea. numa că tre să fiu cu șalvarii ăia. păi și-ai vorbit cu regizoru. da. și ce-a zis. ceee. fii serios mă. pantaloni mulați să poarte el cu mă-sa mare dă-l în doamne iartă-mă. păi și ce dac-așa-i rolul. să-și schimbe viziunea dacă mă vrea. hai că știu c-are nevoie de mine. are nevoie de unu la modă. adică de mine. păi am trei coperți de reviste glosi în ultimele patru luni. păi da. da. da. da. păi și de unde știi. adică ai aflat sigur. păi da. păi e mișto asta. i-aș pune-o și io o dată dă-o-n doamne iartă-mă. păi și ești sigur că ea a luat rolu. sigur adică sută la sută sau așa și-așa. băi e incredibil ce contacte ai mă. păi normal. că de-asta fac treabă cu tine. păi atuncea chiar vreau să joc. da. da. da. da. da. nu. am zis că nu-mi dau jos pantalonii și așa

rămâne. hai mă. mă io am citit scenariul că mi l-a dat pe tot. păi tipu și tipa au scena asta de sex. păi normal că nu și-o trag îmbrăcați. normal. numa că oricum nu se vede nimica ce doamne iartă-mă. așa că nu tre să mi-i dau jos. hai mă că mă plictisești. mă pup cu aia și-o frec pe țâțe și gata și la revedere. băi dacă regizoru vrea să-i vadă goi complet în pat să mă pupe-n doamne iartă-mă că io nu mă dezbrac. gata. io zic așa. găsește-o tu cumva p-aia și convinge-o să vorbească ea cu regizoru și să-i zică că nu vrea să joace cu altcineva. să-i zică că mă vrea pe mine de partener. și gata. ce doamne iartă-mă că negociem degeaba aicea. cum adică e o problemă. ce problemă. adică a zis aia că ea nu joacă cu mine. nu cred. ce-a zis. a zis că-s țăran. a. a zis că-s prea țăran. da știu e o nuanță. înțeleg. păi să mă pupe exact acolo unde nu mă bate soarele. doaaamne iartă-mă. hai că te-aud cu-ntre-ruperi că intru la solar acuma și nu-i semnal aicea. să-i zici lu aia că-i o curvă proastă. că se și vede de la o poștă. și regizoru ăla dacă mă vrea la el în film să facă bine și s-o schimbe pe idioata asta că io nu joc cu prostituate. sper că m-ai auzit. alo. ia uite. dute-n doamne iartă-mă că vorbesc singur ca boul.

arta de a vinde

nu-nţeleg nimic din tablourile astea. dar prin forţa împrejurărilor sunt nevoită să le privesc ore-n şir. lângă mine se află proprietari de hoteluri şi bancheri şi patroni de megacorporaţii. iar eu mă holbez la tablouri cot la cot cu ei. pentru că de-asta sunt plătită. şi nu pot să spun că nu-mi face plăcere respectul pe care mi-l arată aceşti oameni. deseori îmi cer sfatul. am inclus în vocabularul meu cuvinte preţioase pe care le-am învăţat în timp şi pe care ştiu să le folosesc la momentul potrivit. există în arsenalul meu o serie de propoziţii-cheie la care pot apela din nou şi din nou. ca de exemplu. observaţi geometria perfectă. sau. artistul a insistat asupra unghiurilor tăiate brutal în tuşe groase. sau. o lumină bine gândită poate revela dimensiuni nebănuite în lucrarea de faţă. sau. aici cromatica are o dinamică statică dar agresivă. nu am vreo şcoală de marketing. am doar un dram de intuiţie şi ştiu exact ce vor oamenii să audă. şi mai ştiu că eu trebuie să vând. un proprietar de galerie trebuie să vândă.

procentul meu e destul de nesimțit. dar artistul e întotdeauna mulțumit pentru că sumele pe care reușesc să le obțin sunt de-a dreptul senzaționale. exact în clipa asta sunt pe cale să vând un pătrat cu latura de doi metri. complet alb. în mijlocul pătratului se află un semn de exclamare. roșu. ăsta-i tot tabloul. și pe-ăsta chiar îl înțeleg și-i apreciez simplitatea. dar rămâne un mister pentru mine motivul pentru care un om cu capul pe umeri ar accepta să plătească bani grei pentru un semn de exclamare. poate că e doar meritul meu. poate că e doar un har pe care-l am. omul care ezită să cumpere semnul de exclamare e proprietarul unui lanț petrolier de renume mondial. mi-a spus că vrea să cumpere un tablou pentru fiica lui care împlinește mâine douăzeci și cinci de ani. ne-am plimbat puțin prin galerie iar eu i-am sugerat să privească mai atent câteva pânze. s-a oprit singur în fața semnului de exclamare. eu am așteptat. acum citește titlul. atenție. ăsta e titlul. atât. atenție. un titlu concis. la obiect. e bun ăsta zice omul de afaceri. iar eu mă simt datoare să completez. da aveți dreptate conține o filozofie naivă și eficientă. și are un simț primar universal valabil. ceea ce m-a determinat să-l expun imediat este faptul că nu-și va pierde niciodată forța de expresie. ca să zic așa e un tablou veșnic. omul de afaceri stă încă zece secunde și se uită la semnul de exclamare. apoi face trei pași în spate și-l

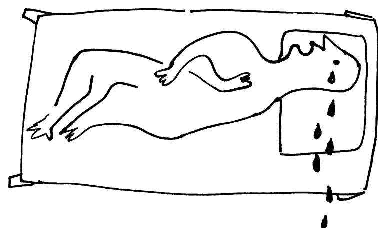
privește din nou. trec trei minute. apoi spune. îl iau. cât costă. e momentul să-mi etalez chinta royală cu toate că în mână n-am decât un valet roșu un doiar de pică un patru de caro un șapte de treflă și-un nouă de cupă. ah spun. ce păcat. acest tablou este deja reținut. expresia omului de afaceri se schimbă. un rid suplimentar îi apare între sprâncene. eu mimez gândirea cinci secunde și apoi adaug. dar având în vedere că sunteți un client fidel voi găsi o explicație plauzibilă pentru a-i justifica dispariția. ridul suplimentar dispare ca prin farmec. cât costă repetă omul de afaceri. de-abia acum urmează momentul psihologic. prima cacealma a ținut. hai să vedem dacă sunt în mână bună azi. o sută de mii spun fără să clipesc. mm spune omul de afaceri. o sumă rotundă. și directă. da spun eu. ca și tabloul. cu toate că e mai mult pătrat decât rotund. zâmbesc ușor dezvelindu-mi dinții perfecți. omul de afaceri mai face un pas în spate fără să-și ia ochii de la punctul roșu de sub semnul de exclamare. pot să simt cum punctul îl hipnotizează și-i anihilează puterea de judecată. pot să simt obsesia care pune chiar acum stăpânire pe creierul lui. trebuie-să-am-tabloul-ăsta. gata. s-a copt. o să cadă singur în plasă. omul de afaceri deschide gura și spune. pot să plătesc cu cardul. chiar acum. perfect. veniți cu mine vă rog. în timp ce îndeplinesc formalitățile mă gândesc la clientul care urmează să apară peste jumătate

de oră. e proprietarul unui lanț de restaurante de lux. i-am pus deoparte ceva special. tabloul reprezintă un copil african slab ca un schelet. ușor stilizat dar totuși realist. prețul de pornire e optzeci de mii. da. absolut. am o zi bună. simt asta. îi zâmbesc omului de afaceri și-i strâng mâna.

despărțirea

îți cade-n cap ca un trăsnet și te lovește cu o forță indescriptibilă te lovește cu o forță indestructibilă și degeaba te legeni pe picioare ca un om beat și te rezemi de toți pereții și de toți stâlpii care-ți ies în cale pentru că-ți vine să plângi prin toți porii și-ți vine să faci lucruri pe care nu le-ai gândit până acum ești pur și simplu un mort viu fie că vrei sau nu vrei să accepți asta și gândurile tale nu-ți mai aparțin cu toate că n-ai gândit atât de mult niciodată de fapt încerci să gândești și faci eforturi inutile să te aduni de pe jos dar tot ce poți gândi e ea ea ea și nimic altceva și trupul tău și carnea ta zbiară numele ei și-ți cer s-o aduci înapoi și toate întrebările idioate care conțin de ce-ai plecat și de ce nu mă mai vrei toate întrebările astea năvălesc ca un tsunami în creierul tău care procesează și procesează și procesează toate informațiile contradictorii pe care sufletul tău mutilat i le servește cu o viteză amețitoare și la un moment dat creierul zice stop și o mare albă se așază ca o ceață peste toată mintea ta

care refuză să mai analizeze și care refuză să mai caute o cale s-o aducă pe ea înapoi mintea ta nu vrea decât să se relaxeze și-atunci începe nebunia adevărată pentru că-ți închipui o mie de lucruri care nu mai există și lucrurile astea existau bine mersi până mai adineauri și-n încercarea ta de a supraviețui le retrăiești cu privirea pierdută în tavan cu privirea fixată de pânza de păianjen de la colțul tavanului și încerci să gândești pânză de păianjen pânză de păianjen pânză de păianjen și pânza de păianjen se transformă încet și se topește în ea ea ea și nimic altceva pentru că ea e peste tot și n-ai să scapi de ea atâta vreme cât accepți că fără-ndoială ea e vrăjitoare și că delirul tău mut de-acum n-are altă explicație logică dar apoi îți amintești că ești îndrăgostit și că logica n-are ce căuta-n îndrăgosteală și faci efortul supraomenesc de a redeveni un om întreg pentru că te agăți de fărâma de judecată care crezi tu că ți-a mai rămas și-ți spui sunt un om inteligent și îmi dau seama că asta e cel mai groaznic și cel mai sublim moment pe care mi-l dă femeia asta și greșeala de a mă fi lăsat dus de val și greșeala de a mă fi îndrăgostit de ea până la prostie și asta nu poate să dureze pentru că n-am să supraviețuiesc prea mult în ritmul ăsta și vreau să scap de lanțurile astea și trebuie să găsesc o cale să scap pentru că sunt un om inteligent sunt un om inteligent sunt o pânză de păianjen ea ea ea și evident

că nu reușești absolut nimic și te-ntorci exact în punctul de unde-ai plecat și încerci să te ridici din pat ca să nu mai vezi pânza aia de păianjen și toate gesturile și toate mișcările tale sunt atât de nesigure și mirarea incredibilă care apare brusc la gândul simplu exprimat într-o întrebare simplă cum e posibil ca ceilalți oameni să nu înțeleagă durerea mea și cum e posibil ca pe ceilalți oameni să nu-i doară în locurile în care pe mine mă doare pentru că ai senzația că dorul ăsta care te sfâșie în mii de bucăți ar trebui să se întindă ca o râie peste tot orașul și peste toți ceilalți oameni care trec pe lângă tine nepăsători sau resemnați în fața propriilor lor probleme în timp ce

ție-ți vine să muști din cer și să te cerți continuu cu soarta și-ți vine să țipi la soartă până când o să se trezească din somn și-o să se-ndure de tine și-o să facă cea mai tare magie și-o s-o aducă înapoi pe ea ea ea cu tot cu pânza de păianjen dintre picioarele ei și cu tot ce e ea ea ea și cu tot ce mai aveai de descoperit încă la ea ea ea pentru că mai erau multe de descoperit și tu știi asta pentru că timpul petrecut lângă ea pare acum atât de scurt parcă ai fi trăit secunde lângă ea acum că ea nu mai e și încerci să contabilizezi clipele în care ai stat cu ea și pe ea și în ea și constați că sunt multe și încerci să le transformi în ore și-n zile și săptămâni și paranoia te pune să te întrebi cât timp a fost ea plecată de lângă tine și după aia începi să gândești concret oameni și locuri și situații și vocea ei la telefon care parcă nu suna tocmai sincer și demoni mici și mulți trag de fâșii din creierul tău și te fac să te-ntrebi dacă în tot timpul ăsta ea a fost numai a ta sau poate că au existat și alții care ți-au ținut locul atunci când ea era departe de tine atunci când gândul că gândurile ei te gândesc doar pe tine te lăsa să te culci și să dormi liniștit și-acum dorul ăsta care e doar chimie organică pentru că da sunt un om inteligent și știu că până și pânza aia de păianjen din tavan e doar chimie și știu că tot ce ne-nconjoară e chimie și chimia trupului meu ordonă acum ca trupul ei să vină și s-o transforme-n fizică și vrei să dormi

dar carnea te doare și-ți spui uite probabil că exact așa simt drogații ăia care sunt închiși într-o cameră cu ziduri moi ca să se lovească de toate zidurile până când se liniștesc probabil că și ăsta e un sevraj și evident ca om inteligent te-ntrebi cam cât ar putea să dureze un asemenea sevraj cam cât adică zile sau săptămâni sau luni sau ani și oboseala te învinge de-abia spre dimineață atunci când tu încă îți faci calcule și numeri lunile care vor să vină fără ea și trec cu adevărat zile și luni și ani în care tu reușești să te trezești de dimineață și zile și luni și ani în care gesturile tale redevin firești încetul cu încetul și zile și luni și ani în care înveți din nou să mergi și să respiri și să vorbești și după zile și luni și ani vine o zi în care te lovești de ea pe stradă și toată durerea s-a atenuat de mult pentru că din toată durerea a rămas o amintire simpatică așa un fel de ce bine ne distram noi în armată și te uiți la ea și-i numeri ridurile noi și aproape că nu-ți vine să crezi că ea e ea ea ea pentru care ai suferit ca un câine abandonat în viscol și-i studiezi părul care i-a fost scurtat de o foarfecă nepricepută și hainele care-i sunt parcă mai așezate și încerci să ghicești toată istoria ei de după tine și în timp ce o studiezi atent îi zâmbești și mimezi un entuziasm exagerat care-ți scade pe măsură ce-o descoperi pe ea cea nouă pe ea care nu mai e ea ea ea ci e o oarecare ea pierdută în mulțime o ea pierdută

acum zile și luni și ani și suspendată în clipa aia unică de suferință veritabilă și e limpede că vă schimbați numerele de telefon și vă promiteți să vă sunați cât de curând și fiecare dintre voi știe ce e în mintea celuilalt și fiecare dintre voi știe că celălalt minte de-nghează apele și acum ea se-ndepărtează și uite că se mai întoarce o dată și-i faci cu mâna și acum dă colțul pe aleea cealaltă și-a dispărut și te uiți înspre locul unde ea a dispărut și aștepți ca ea ea ea să apară și știi că asta n-o să se-ntâmple și cu toate astea mai aștepți un minut cu toate că știi că e degeaba și de-abia după încă un minut te hotărăști s-o iei din loc ca nu cumva să se prindă de tine vreun păianjen și să-și țeasă pânza.

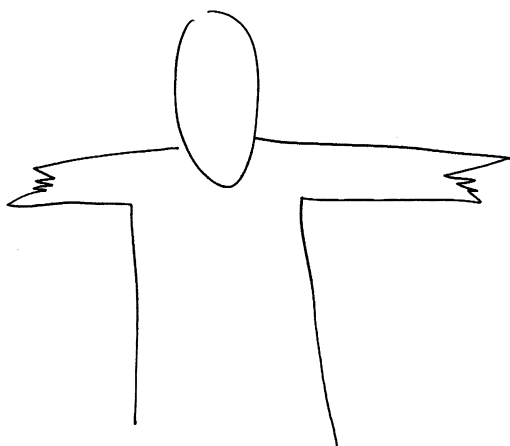
the stand in

păi da. acolo ziceam și eu. puțin mai la dreapta. că nu simt lumina pe față. așa. da. aicea o simt. e ok acuma. scuze că îndrăznesc numai că tare mi-ar prinde bine un evantai. da. deja e ca la ecuator aicea. din cauza reflectoarelor. îhîm. mersi. au. au. stați puțin vă rog. evantaiul ăsta-i rupt. păi uitați-vă. e hărtănit tot. nu. nu cred că am pretenții ieșite din comun. eu v-am cerut politicos un evantai. atâta tot. în mod normal cred că ar fi trebuit să aveți un ventilator ca să nu transpir aicea ca un hamal. nu de alta dar când o s-apară actorul nu cred c-o să-i facă plăcere să se-așeze pe-un scaun ud. mda păi asta zic și eu. aha. uite că se poate. mersi. mersi. da deja e mai bine. mult mai bine. a vă salut. dumneavoastră sunteți operatorul de imagine. da. încântat de cunoștință. nu. nu-nțeleg. păi cum adică. cum adică să mă tund. păi sunt tuns. sunt tuns chiar scurt. da știu că actorul e chel dar nu pot să mă rad în cap doar pentru o amărâtă de lumină. nu. scuze. n-am vrut să vă jignesc doar că nu mi-a spus

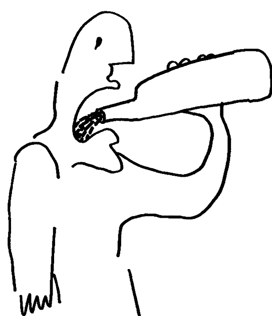
nimeni că pentru cinzeci de lei pe care-i primesc pe ziua de azi trebuie să mă și rad în cap. că mâine trebuie să merg la serviciu și nu pot să-mi permit să râdă toată lumea de mine. eu vă-nțeleg că nu puteți să puneți lumina corect dar nici eu n-am cum să mă rad în cap. și în nici un caz nu e vina mea. eu am fost chemat aici doar ca să stau pe scaunul ăsta până vă terminați dumneavoastră treaba. poate că doamna care m-a sunat trebuia să sune pe altcineva. sunt convins că există destui oameni care sunt dispuși să se radă-n cap și să și stea-n cap pentru cinzeci de lei. dar eu nu pot. vă rog să mă-nțelegeți. am copii acasă. s-ar speria și nevastă-mea dac-aș apărea tuns zero. da și eu vă-nțeleg dar n-am ce să fac. mâine dacă mă duc la muncă ras în cap o să fiu de râsul colegilor. înțeleg. da. nu vă rog nu insistați. nu nu. n-are legătură cu banii. nu. o sută nu-i bine. nu. scuze. v-am spus că banii nu sunt neapărat motivul pentru care am venit aici. eu sunt profesor de franceză. nu pot să spun că am un salariu formidabil dar mă descurc cât de cât. eu am venit doar pentru că-mi place să văd cum lucrați și vreau să ajut. să fiu util. păi da. vreau să fiu util. nu vă rog nu insistați. trei sute. nu. uitați cum facem. cinci sute. da. bine. numai să vorbiți și cu doamna de-acolo ca să nu uite. că eu am semnat contractul pe cinzeci. bun. a deci chiar acum. aici. bun. da. mulțumesc. da îl cunosc pe domnul că l-am mai văzut. e de la machiaj.

adică de la păr. da. bine. vă rog fiți blând. da. doamne. ce-o să mai râdă mâine elevii mei de mine. da am închis ochii. să las părul să cadă pe jos. bine. păi de ce v-ați oprit. a. e pauză de masă. și vreți să mă lăsați așa chel jumate. păi știu că nu durează decât o oră pauza de masă dar nu cred că e drăguț să mă lăsați așa în halul ăsta. n-aveți măcar o căciulă. sau un batic. că dacă tot e pauză de masă aș merge și eu să-mi primesc senvișul. da. mulțumesc. da. da. da. da știu cine sunteți. păi doar dumneavoastră aveți grijă de toată lumea. păi cum. n-am știut. adică vreau să spun că eu nu știu nimic de nici un scandal. păi și dacă s-a certat regizorul cu actorul asta ce-nseamnă. păi eu îmi cer scuze dar mâine nu mai pot să vin. mâine am cursuri la liceu. nu domnule nu sunt elev. sunt profesor. da. păi și mie cine-mi pune părul înapoi pe cap. nu ridic vocea la dumneavoastră. doar spuneam. păi ce să fac acuma. asta e. stați. stați numai o clipă. am și eu o-ntrebare. mie cine-mi dă banii. păi și unde e doamna cu banii. a da am văzut-o. doamnă. doamnă. trebuie să-mi primesc și eu banii. da. da. uitați aici. stați să vă dau buletinul. da. păi port căciula asta că mi-e frig la cap. da. dar nu e căciula mea. stați. o clipă. mi-ați dat doar cinzeci de lei. păi știu că așa scrie-acolo numai că eu deja am avut o înțelegere cu domnul. unde e domnul cu care-am vorbit. domnul cu barbă. domnul care țipă la toată lumea. păi nu erați

de față dar domnul mi-a spus că o să primesc cinci sute pe ziua de azi. nu doamnă cum să vă mint doar nu sunt copil. păi eu vă-nțeleg dar eu ce fac acuma. bine vă rog nu mai țipați. măcar spuneți-mi dacă l-ați văzut pe domnul cu părul. adică domnul de la păr. domnul care se ocupă de păr. da. păi să mă tundă la zero că doar nu pot să plec așa. doamnă. doamnă stați puțin. doamnă vă rog. alo domnu domnu. îmi cer scuze știu că sunteți de la figurație că v-am văzut încă de dimineață. nu știți pe-aici vreo frizerie. mai ieftină așa. eu n-am decât cinzeci de lei. trebuie să mă aranjez puțin. a. e căciula dumneavoastră. da sigur că v-o dau înapoi. dar m-ar ajuta dacă ați avea să-mi dați o pungă ca să pot să plec de-aici. da. mulțumesc frumos. îmi pare rău că e plină căciula de păr. chiar n-am ce să mai fac ca să rezolv și asta. scuze. bine. la revedere. numai bine.

The stand-in

declarație dictată cu gura de un analfabet la un agramat

i-os doar un simplu cetățian da asta nun-seamnă că na-m și io dreptu s-ă vorbesc în țara asta a lu pește. io miemi place să beau că cân vin dă la servici că muncesc la asfalte sun tare dărâmat căm-i vine s-ămi bag picioarele. șa-tuncea iomi iau un rachiu sau o mizerie dasta și beau în fața la televizor până cad sub masa din sufragiria de la mine carei și bucătărie că na-m decât doar o cameră băgamiaș. și io ma-m uitat atent în-tro seară la o iemisiune dă matremoneale că vreau și io săm-i găsesc o femeie nu contează urâtă frumoasă șchioapă surdă numa s-ămi facă și mie un borș cân vin de la asfalt s-ăl găsesc în chilu meu pă masă. și cân băga ăștia reclame m-ă uitam mai departe ca-m vrut să nu pierd că poate reușeam și io s-ă intru pân telefon și să vorbesc cu fo chioambă daia care na-re pă nimeni și poate mă vrea pă mine. șia-m văzut că cân să termină reclamele

bagă ăia un carton pă care scrie ceva și io nu po să citesc așan viteză numa că zice unu cu gura că cică să mă feresc dă sare și dă zahăr și grăsimi c-ămi face rău la pipotă. și io nam școală da mam prins dun șmen fincă io beau la pișoarcă da-ia cu alcol în ea până cad pă linoleu. ma-m prins că ăștia dă la televizor nu zice nimica că să nu beau alcol c-ămi face rău și io uite daia beau în halu ăsta. așa că am să-i dau în judecată p-ăștia de la televizor și cu to neamu lor de bețivi care ma adus în comă alcolică. șio să câștig procesu și no să mai muncesc vere că nu să merită. și dupaia o să stau s-ă mă chiombesc numa la televizor și cum văd o țâță goală sau o bucă plină o s-ă le fac iar proces la ăștia de la televizor că unii dântre noi mai are și copii mici. uiteașa. că ie democrație și pot.

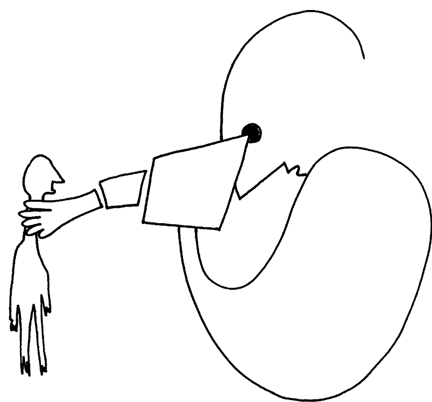
treizeci patruzeci de dolari (reality show)

actorul pune țigara în scrumieră și-și scoate din buzunar celularul care vibrează. se uită la ecranul luminos. număr necunoscut. răspunde. o voce blondă îl anunță că e căutat de o agenție de casting care se ocupă de organizarea ultimei producții a lui franco zefirelli. se va filma în românia. actorul devine interesat. nu prea știe ce filme a făcut zefirelli. știe doar că maestrul a reușit să-și facă un nume în show-biz. și ăsta e lucrul cel mai important. pentru că actorul s-a cam săturat să apară ici și colo în producții autohtone care nu-i vor aduce decât bani puțini și nicidecum o satisfacție profesională. așa că a doua zi se duce la întâlnirea stabilită de agenție. face cunoștință cu un italian tânăr și cu plete lungi. discută cu el în engleză. pentru că actorul a învățat să se descurce. totul decurge normal. iar actorul iese pe ușă peste cinci minute. apoi trec două luni în care

actorul își vede de viața lui. uită că există un regizor pe nume zefirelli. într-o zi primește un telefon de la aceeași agenție. e anunțat că a primit rolul. *sunteți disponibil săptămâna viitoare?* în ce zi? *nu știm încă.* cum adică? *păi programul nu e încă gata.* aha. și ce rol am? *păi știți. e vorba de o figurație.* foarte interesant. n-am mai făcut de-astea. dar n-am făcut nici contractul cu dumneavoastră. *păi contractul se face la fața locului.* care loc? *locul de filmare.* aha. și de câți bani e vorba? *ăăă. treizeci de dolari.* treizeci de dolari? *da. dar cred că o să reușim să scoatem un patruzeci.* deci să-nțeleg că nu e încă sigur. *ăăă. ba da. ba da. patruzeci.* bine. dar vreau să știu ceva. dacă nu vă întrebam câți bani primesc nu mi-ați fi spus dumneavoastră din proprie inițiativă? *păi ce? ați mai fi venit?* paradoxal conversația se încheie în termeni amiabili iar actorul se hotărăște să se ducă la filmare. pentru că are nevoie de cei treizeci sau patruzeci de dolari. și filmarea are loc. durează o zi întreagă. o zi în care actorul nu are de făcut mare lucru. în general trebuie să aștepte și să fie disciplinat. se întâlnește cu câțiva colegi care îi spun câteva bancuri. actorul râde. apoi uită bancurile. secvența care îl conține se filmează în cursul după-amiezii. actorul e doar o față din mulțime. se filmează zece duble. apoi maestrul zefirelli decide că

secvența e gata și pleacă spre un loc misterios și secret (un asistent tânăr și bronzat îi împinge scaunul cu rotile). actorul consideră că și-a terminat treaba. dar cei din echipă îi spun să nu plece pentru că s-ar putea să mai fie nevoie de el. așa că actorul stă. bea două cafele. mănâncă două sendvișuri. așteaptă. până noaptea târziu. spre dimineață maestrul zefirelli însuși anunță finalul zilei de filmare. toată lumea e pe picior de plecare. iar actorul își dă seama că e cazul să plece și el. dar nu înainte de a semna contractul și de a-și primi banii. cei din echipă îl trimit de colo colo. de la unul la altul. în sfârșit se pare că ajunge în fața persoanei care răspunde de plata figuranților. o doamnă. doamna îi spune că va primi banii peste două zile. la sediu. îi mai spune că va fi contactat telefonic. actorul înjură în gând și pleacă acasă să se culce. trece o săptămână. apoi mai trec două luni. iar actorul își ocupă timpul cu destule lucruri ca să uite că există undeva patruzeci de dolari impozabili care îl așteaptă. și vine o zi în care își amintește. așa că sună la locul numit sediu. are noroc. o găsește chiar pe doamna responsabilă cu plata figurației. și-i spune acesteia că așteaptă de mult să primească cei patruzeci de dolari. vocea doamnei sună a plictiseală. *îmi pare rău. eu n-am nici o vină. o să vă sune mâine cineva care să regleze situația.* mai trece o

săptămână. actorul sună din nou. culmea. o găsește din nou pe doamnă și îi spune că tot ce-i rămâne e să meargă la un ziar ca să-și povestească aventura zefirelliană. doamna reacționează pozitiv la amenințare. brusc pare speriată. îi spune actorului că va veni să-i aducă banii *personal. chiar în seara asta.* la ce oră. *la nouă.* bine. aștept. și actorul închide telefonul. la ora zece seara o sună pe doamnă din nou. îmi cer scuze doamnă. aveți cumva ceva probleme la cap? *a. am uitat. iertare. mâine la prima oră o să vină un om de-al nostru să vă aducă banii. să-mi spuneți unde locuiți.* actorul îi dă adresa și închide telefonul. a doua zi e liniște. pe la ora trei după-masa actorul sună din nou. răspunde altă voce care spune că doamna responsabilă cu banii nu e acolo și că și-a uitat celularul la sediu. actorul îi spune că vrea banii care i se cuvin. vocea numărul doi îl liniștește scurt și-i spune că poate veni să-i ia. atunci vin acum. *nu. cred că e mai bine pe la cinci jumate.* actorul închide. la cinci și jumătate ajunge la sediu. nu e singur. e cu soția lui căreia îi spune n-am chef să dau ochii cu ăștia te-aștept în mașină du-te tu și ia banii eu sunt nervos dă-i în mă-sa nu trebuie să le dai explicații pur și simplu comportă-te normal du-te și vino repede nu sta la discuții. soția actorului pleacă și se întoarce peste cinci minute. *n-au venit banii. au zis să mă-ntorc pe la șase jumate.* actorul

fierbe. nu la propriu ci la figurat. doar e vorba de-o figurație. actorul se plimbă o oră prin împrejurimi. cu soția lui. intră în două magazine. ea își cumpără o perie de cap. la șase și jumătate amândoi sunt în fața sediului. el rămâne în mașină iar ea intră în sediu să ia banii. peste cinci minute revine. îi întinde actorului șapte bancnote de o sută de mii și-i spune *nu te enerva. mi-au spus că nu știu ce s-a întâmplat în calcule. s-a recalculat sau așa ceva. au spus că nu se poate mai mult.* actorul nu e vreun mare matematician dar știe să facă un calcul de aritmetică simplă. patruzeci de dolari înseamnă cam un milion două sute de mii de lei. iar actorul poate plăti cu banii ăștia telefonul și întreținerea. acum actorul ține banii în mână și se uită la ei. pare liniștit. trec vreo zece secunde. e liniște. ceea ce nu-i de mirare pentru că sediul își are sediul pe o stradă liniștită. apoi privirea actorului se face neagră. la propriu. figurația s-a terminat. e timpul ca actorul să intre-n scenă. în rol principal. actorul nu e un om violent. a jucat el câteva roluri de ciudați dar de-abia în clipa asta înțelege cum gândește un criminal. abia acum se plimbă pe granița fină dintre normalitate și nebunie. actorul iese din mașină și se duce spre porțile de fier care ascund sediul de ochii muritorilor. porțile sunt legate pe dinăuntru cu un lacăt. actorul apucă de

clanță și începe să agite porțile înainte și înapoi. piedica nu e pusă la mijloc așa că actorul reușește în cele din urmă să îndoaie lacătul care plezneşte şi se rupe. porţile fac boaaainng încercând să iasă din balamale în timp ce se deschid larg. apare un bodyguard. foarte solid. se uită la actor și se blochează. nu-l oprește. nu pentru că l-ar cunoaște sau recunoaște. e doar ceva-ul ăla din privirea actorului. nebunia veritabilă. culmea e că actorul nu joacă teatru la ora asta. el doar își înțelege și chiar își acceptă condiția de sclav dar se pare că nu e de acord cu umilința perpetuă. bodyguardul e de trei ori cât actorul. dar nu-i ține calea. actorul intră în sediu. prima persoană pe care-i pică privirea e chiar doamna responsabilă. doamna e într-un birou cu un geam imens. parcă ar fi un pește într-un acvariu. discută și râde cu un alt pește pe care actorul nu-l cunoaște. în jurul actorului e lume multă. doar e o agenție serioasă. dar actorul nu se uită la nimeni. pentru că n-are ochi decât pentru victima lui. nu salută pe nimeni. nu e ora amabilităților. face doi pași și intră în birou. doamna responsabilă îl vede și se face albă ca varul. exact ca la tom și jerry. probabil că motivul e negreala evidentă din privirea actorului fiindcă actorul vede efectiv cum rânjetul doamnei dispare brusc. îi aruncă doamnei bancnotele în față și urlă cine i-a dat banii

ăștia lui nevastă-mea? doamna se ridică și vrea să fugă dar n-are pe unde. începe să țipe. apar vreo zece domni. majoritatea zdrahoni. se uită toți la actor. au frica în ochi. unul încearcă să-l apuce pe actor de mână. actorul spune ia mâna de pe mine că mori (replica asta nu exista în scenariu dar actorii mai și improvizează uneori). domnul se retrage imediat. actorul repetă de vreo zece ori cine i-a dat banii ăștia lui nevastă-mea. din ce în ce mai tare. din ce în ce mai clar. parcă ar face un exercițiu de dicție. apucă niște hârtii de pe birou. le rupe. tot ce-i cade în mână e condamnat. câțiva domni încearcă să-i vorbească dar actorul nu-i aude pentru că urlă mai tare ca ei. apare un domn tremurând. rostește încet *e doar vina mea. am încurcat statele de plată. îmi cer scuze.* actorul îl privește o clipă și-și dă seama că domnul tremurând a fost prelucrat. a fost trimis să liniștească spiritele. domnul tremurând e doar un țap ispășitor. actorul se uită la geamul imens de acvariu prin care toți domnii și doamnele din camera alăturată îl privesc cu ochi mari. apoi apare un domn demn. are câteva bancnote în mână. și o hârtie. îi întinde bancnotele. apoi hârtia. *vă rog semnați.* actorul încearcă să citească documentul. nu poate. negreala din ochii lui nu s-a risipit. e conștient că toți domnii și doamnele din cameră se poartă cu el de parcă ar avea nitroglicerină în buzunare. și

deodată se simte obosit. ca după un spectacol ratat. când publicul nici măcar nu huiduie. când publicul aplaudă în sictir. ca și cum spectatorii s-ar spăla pe mâini. pix spune actorul. din aer apare un pix. actorul semnează și pune hârtia pe biroul doamnei responsabile. domnul tremurând deschide gura și spune *acum lăsați-ne să vă explicăm*. actorul se uită la domnul tremurând și-și dă seama că el însuși a început să tremure. iar domnul tremurând vede ochii actorului care-l privesc fix și tace. apoi actorul iese din cameră și din clădire și se urcă în mașină și pleacă.

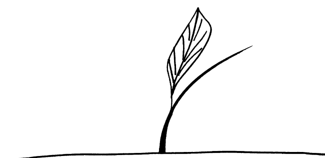
toamna două mii unu

the lonesome lonely loner

păi nu azi. mâine e mai bine. mâine e perfect. pentru că azi nu sunt pregătit. nu știu. am așa o stare de parcă n-aș ieși azi. nu serios nu fac pe nebunu doar că nu-mi vine să ies din casă. pe bune. da. poate că mai pe seară o să ies un pic și-atuncea mergem. mergem unde vreți voi. voi unde ziceați că ieșiți. păi da numai că vin și ăia doi pe care io nu-i suport. știu că nu-s oameni răi numai că nu-i suport eu. am impresia că el se uită așa aiurea la mine. parc-ar face mișto de mine tot timpul. păi nu mi se pare. ție ți se pare. adică vreau să spun că ți se pare că el e de treabă dar de fapt e cam aiurea. hai să n-o lungim pe subiect. mai bine ne vedem noi mâine și azi puteți să vă vedeți voi cu ei. cu ăla. n-am nimica. serios. numai că mai bine stau liniștit azi. ascult un johnny cash. e și-o vreme tâmpită așa. a. n-am observat c-a ieșit. a ieșit soarele. foarte bine. păi atuncea poate c-o să ies puțin. îhîm. nu. uite de la geamu meu se vede că e-nnorat. e trist rău. mai bine stau în

casă. îhîm. păi n-am nimica de făcut. dar mai stau și-l ascult pe johnny cash. nu mă cum să-mi tai venele. păi și ce dacă-i crăciunu. crăciunu e o zi normală. o zi ca oricare alta. doar oamenii sunt mai agitați că trebuie neapărat să cumpere cadouri la copii. adică mă rog. deja le-au cumpărat. acuma trebuie să treacă prin tot ritualu ăla cu pomu și cu colindele și cu cântatu. că altfel nu simt ei că-i crăciunu pe bune. păi da io simt. mie mi-e bine. păi ți-am zis. stau singur și ascult johnny cash. păi și ce mare chestie dacă io vreau să-mi petrec crăciunu așa. poate mai pe seară o să ies. da. poate că ies să mă uit la luminile alea de le-au pus pe bulevard. îhîm. ia stai să văd că mi-a venit iar un mesaj pe mobil. curge cu mesaje. adică mă rog. io am primit trei de dimineață și până acuma. cât e-acuma ceasu. patru. aha. păi da. probabil c-o să-nceapă să curgă cu mesaje de-acuma-ncolo. stai să văd cine scrie. a. cică n-am plătit factura. mi-au amintit ăștia să plătesc factura. da. ei. probabil că-i și din cauză că mi-am schimbat număru. păi mi l-am schimbat de puțin timp. acum vreun an. aproape-un an. mă rog. doi ani. totuna. da. îhîm. vezi c-o să vorbesc mai în șoaptă-așa c-au venit colindători la ușă și n-am chef să le deschid. îhîm. ieri de ce n-ai răspuns. a fost juma de oră când mi-a venit așa să ies puțin p-afară dar n-ai răspuns. a. ați făcut pomu. păi și ce-are una cu alta. păi și tu-ți închizi telefonu când faci pomu. ce te

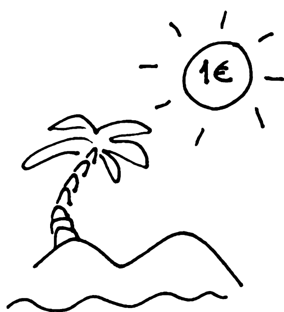
deranjează dacă sună telefonu. ce-are telefonu cu pomu. păi da știu că așa-i datina numai că n-am crezut că pui tu preț pe chestii de-astea. nu că nu-mi impun io punctu de vedere sau ceva numa că nu văd de ce n-ai putea să răspunzi la telefon în timp ce împodobești pomu. hai mă că n-am vrut să te supăr. stai că am impresia că e cineva la ușă. nu-s colindători că ăia cântă. nu. n-a sunat nimeni. am senzația c-a bătut cineva. stai să mă uit pe vizor că nu deschid. mm. nu-i nimeni. cred că mi s-a părut. ok. hai că mă duc și eu. păi nicăieri. o să stau pe-aicea. o să-mi fac un ceai acuma. îhîm. da. bine. crăciun fericit. da. bine. pa pa.

the outsider

tocmai mă holbam pe fereastră la meriot. era lume bună înăuntru. io stăteam în frig şi mă uitam la lumea aia bună. era nişte oameni buni care venise la un eveniment modern. sau moden. nu ştiu cum îi zice ezact. parcă moden. parcă ceva cu moda. că evenimentu era tot cu modă. era nişte fete care se plimba aproape goale pe un fel de ridicătură de lemn. şi lumea bună stătea pe scaune şi se uita la ele. se uita cam urât mi s-a părut mie. adică stătea şi se uita aşa cumva supăraţi. era nişte fete grase în public şi nişte băieţi graşi. şi io cred că ei erea supăraţi. sau poate făcea pe supăraţii numa aşa de chichi. că aşa e frumos în lume. să fii serios nu să râzi to timpu ca bou. şi fetele alea care era aproape goale purta nişte bucăţi mici de cârpă la glezne. în rest nimica. şi am mai văzut că lumea bună nu se uita la cârpe. se uita la fund la fete. şi la ţâţe. şi auzeam prin geam cum duduia muzica cu tobe. şi era şi lumini multe. şi la sfârşit a venit un băiat pe ridicătură şi lumea a bătut din palme. dar nu era bucuroşi nici unu că-l vede pe băiat. adică nici

unu nu zâmbea la băiat. băiatu parcă era și el supărat că se uita urât. și avea o cipilică pe cap și purta sandale de aur. și după aia s-a aprins lumina mai tare. și lumea bună a plecat. și io am văzut cum a plecat ei și lăsase senvișuri pe mese. și mie mi-era foame. și am bătut în geam și m-a văzut un băiat cu mușchi care venise să vadă ce-i pe-acolo. și s-a uitat urât la mine și a făcut cu degetu din mijloc în sus. și după aia a plecat. și după aia am plecat și io că mi-era frig.

1€

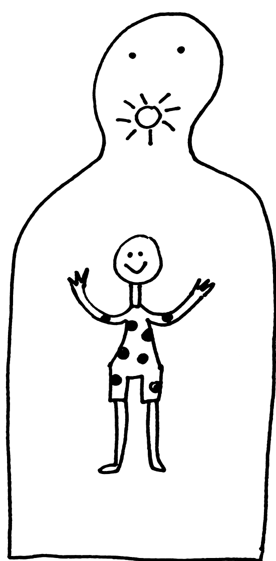
trei și opt minute

(pentru sonia)

dragostea moare.
poate să fie un titlu reușit pentru o telenovelă de succes. sau nu. mai bine pentru un film american. cu buget baban. dacă mai are și doi protagoniști învingători la box-office nici nu mai contează că e un titlu de cacao. love dies. sună much better pe limba lor.
anyway. nasol e că e foarte clișeu. pare o scuză. o scuză jenantă pentru milioanele de adultere infidelități aventuri galante și tot alaiul ăla de furnicături.
e trei fix. trei dimineața. și eu nu dorm.
o să crezi că sunt în căutarea titlului perfect pentru vreun scenariu proaspăt terminat și gata să invadeze biroul vreunui producător hollywoodian care mi-ar putea recompensa imaginația bogată. hm. aproape-ai ghicit. dar totuși ești departe de adevăr.
mi-am luat vacanță. câteva ore. vacanță pentru încărcarea bateriilor. ca să te pot îmbrânci eu primul mâine când o să ne-ntâlnim în trafic.

visez. nu dorm și visez. doar visez.
stau și mă uit la caietul pe care i l-am făcut cadou iubitei mele pe vremea când era însărcinată. un caiet mic. cu coperți groase. se închide cu un soi de magnet. în luna a patra ea a început să țină un jurnal. a început să vorbească în caietul ăsta cu copilul ei. ăsta a fost momentul în care mi-am propus să ajung bătrân. mi-am propus să trăiesc faza asta. mi-am propus să mă uit în oglinda din baie și să-mi văd ridurile săpate adânc. și să-mi târșâi papucii până-n dormitor și să mă bag în pat și să iau jurnalul ăsta și să-l privesc foarte atent. fără să-l deschid încă. și să mă gândesc la copilul meu care de-acum va fi fiind mare și va fi călătorind prin lume. visul era mai bogat decât ți-l povestesc eu acuma. mi-am închipuit că lângă mine în pat o să fie mama copilului meu care o să doarmă. un somn liniștit. mi-am închipuit că o să mă uit la ea cu o nouă dragoste cu o altfel de dragoste decât cea de la început sau de la mijloc și că o să mângâi ușor caietul ăsta și că o să mi se umezească puțin ochii și-o să mă gândesc dacă a venit într-adevăr clipa în care trebuie să-i deschid paginile. mi-am închipuit lucruri imposibile și mi-au trecut prin minte tot felul de imagini idilice. de-alea cum vezi numai în filmele cu actori americani și cu titluri promițătoare. numai că pe bune e o zicală și ea zice că dragostea moare. și poate că nesimțitul ăla care-a inventat zicala asta

a știut ceva pentru că uneori simți că lucrurile pe care le-ai trăit sunt atât de departe încât nici nu mai știi dacă ele s-au întâmplat cu-adevărat. dar pe mine nu mă coafează zicala asta. așa că mă agăț ca pisica de rogojină și vreau cu tot dinadinsul să-mi trăiesc închipuirea până la capăt. vreau să mă trezesc în toiul nopții și să simt cum mă doare vezica și să merg la baie și să fac pipi din picioare așa cum fac toți bărbații și apoi să mă spăl pe mâini și să mă duc să deschid ușa camerei copilului meu ca să văd cum doarme. să văd că e bine. iar apoi să mă întorc lângă mama copilului meu și să mă strecor în pat lângă ea. să-mi bag nasul în părul ăla fin de pe ceafa ei și să respir acolo. și să mă gândesc că viața e frumoasă și că toate personajele din poveștile mele nu există cu adevărat.
e trei și patru minute dimineața. stau singur într-un apartament închiriat și mă gândesc la femeia care i-a dat viață copilului meu. o transform în tot ce-a fost acum o vreme și mă uit chiar acum la burta ei ca o lună plină. luna a opta. dragostea mea a înghețat în luna a opta. dragostea mea e intactă.
aici se cere un time jump. tocmai ca să anulez efectul melancolic pe care l-ar putea provoca înghețarea asta. doar am pretenții de scenarist. ia uite. sună bine și pe românește. săritură în timp.

fetița mea e mare. nu mai e o fetiță. citește rândurile astea. devine curioasă. mă-ntreabă unde e jurnalul pe care i l-am confiscat mamei ei. îmi spune că vrea să-l citească.
fraiere. e mișto dar mai ai de lucru ca să iasă un film bun. vrei oscarul chiar în clipa asta sau cum. e trei și cinci dimineața și mai sunt mulți ani până când toate astea or să se întâmple. și sunt deja ani de când jurnalul a fost scris. iar eu nu l-am citit încă și nici n-am de gând deocamdată. deocamdată mai aștept. n-am cum să deschid coperțile groase ale caietului mic într-un decor oarecare. mai întâi trebuie să vorbesc cu cel mai tare scenograf. și dacă tot suntem într-un film american o să-i zic art director. ca să se simtă și el important. ia să scriu replicile protagonistului pentru scena asta. aparatul se plimbă pe o alee cu pomi ruginiți și pe voice-over se aude-așa. sunt lucruri pe care unii le așteaptă o viață. eu sunt dispus să fac efortul de a îmbătrâni ca la carte dacă jurnalul ăsta dovedește că are destulă răbdare și stă cuminte și-și îngălbenește paginile fără să tragă de mine să-l deschid. trebuie să-mi arate că nu-l interesează dacă dragostea moare sau nu sau ce actori joacă în filmul american care are titlul ăsta idiot sau dacă e dimineață sau seară sau noapte sau ce oră e.
uite poftim îți spun dacă ești așa curios. e trei și șapte minute. e dimineață. un fel

de dimineață. și eu mă uit la tine cum stai nemișcat și închis cu magnetul ăla al tău și fumez o țigară și ascult jayhawks. refrenul e cam ironic dar la ora asta mică apreciez o ironie de calitate. i-auzi. save it for a rainy day.
(aici scenaristul face o pauză mai lungă. cam unșpe secunde. e doar un truc menit să amplifice tensiunea.)
bine moșule. uite cum o să fie. concentrează-te pentru că n-o să repet ce spun acum.
plouă și eu mă plimb cu fetița mea pe o alee plină de frunze galbene și ruginii și fetița mea nu mai e o fetiță e deja o femeie care a trecut de prima dragoste și de-a doua și poate că exact acum s-a oprit la a treia pentru că dragostea asta cu numărul trei deja durează de ceva timp și cred că-i ceva mai serios și nu reușesc să văd atât de clar în viitor ca să-mi dau seama dacă ne ținem de mână poate mai degrabă mă ține ea de braț fiindcă așa-i stă bine unui babalâc încălțat cu teniși și ea are o căciulă de lână și sunt mai multe culori în căciula asta iar eu îi povestesc tot felul de lucruri despre mama ei îi povestesc cele mai frumoase lucruri care există îi povestesc lucrurile care însemnau viața mea atunci când ea a fost concepută și după aia te scot pe tine old-taimărule din buzunarul interior al paltonului și amândoi adică eu și cu fetița mea cea femeie de-acum ne oprim

pe aleea galbenă și ruginie și eu te pun în mâinile ei.
și ea te ține câteva secunde în mâini și se uită la tine și apoi îți descoperă magnetul și eu mă uit la ea cum te deschide. și nici măcar acum nu mă uit peste toate rândurile alea pe care mor de curiozitate să le citesc. cu toate că aș putea să trag cu ochiul peste umărul ei dar asta-i imposibil pentru că suntem față-n față.
și ochii mei trec peste toate culorile din căciula ei.
trei și opt minute.
cică dragostea moare.
ăsta nu-i film. hai fugi de-aici.

miercuri cincisprezece noiembrie două mii șapte

cuprins

* apărut în revista eva
** apărut în revista max